

Giới thiệu Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây

Truyện Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây của tác giả Cá Basa chủ yếu xoay quanh nhân vật phụ chứ không phải là nhân vật chính, đó là những âm mưu trả thù mẹ kế.

Nam nhân vật chính phát ngôn rằng chưa từng có người nào có thể thoát khỏi tôi, em là người đầu tiên và cũng sẽ là người cuối cùng. Ta sẽ tặng cho em chiếc lồng bằng kim cương xinh đẹp nhất, rực rỡ nhất tựa như vẻ đẹp của em vậy.

Em thuộc về tôi, không phải Thiên Thần mà là ác quỷ. Khi em thức giấc, tôi ở đây để bên cạnh đồng hành cùng những giây phút tiếp theo trong cuộc đời.

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Nữ phụ đáng thương ám hại mẹ kế

Trong một căn phòng tồi tàn nát không chịu nổi, bất cứ thứ gì trong căn phòng đó cũng đều mang mác "sale off", một góc sáng nhỏ nhoi rất nổi bật trong đó.

"Hắc hắc hắc, tội nghiệp quá a. Nhưng con là nữ phụ, ta có muốn cũng không thể không ngược con được nha!!!"

"Ái chà, 8 tên nam chính rồi nhì, nên thêm ai đây ta, mặc kệ nó, đến đâu hay đến đó."

Đột nhiên "Cốc cốc cốc!", một nữ nào đó gặp màn hình máy tính nhẹ nhàng, trùm chăn lại ngay tức khắc.

"Tiểu Tam a, di bảo con bao nhiêu lần rồi, có tiền như vậy mà sao lại cứ ru rú trong cái khu chật hẹp này vậy, có vài cái tiền nhà mà cũng trốn chui trốn nhủi! Mở cửa ra ngay cho đi!"

Đúng vậy, nữ tác giả nổi tiếng "Tam Tiền Tam" hay Tiền Tiểu Tam, một trong những tác giả nổi tiếng nhất nước X, vì yêu tiền vô cùng (xem tên là sẽ hiểu) nên mỗi nữ làm tổ ngay tại nhà bà di, dùng đồ đồng nát, ăn uống cần kiệm, chỉ để hàng đêm ôm thế tín dụng với hơn chục con số ngủ ngon lành.

"Hừ hừ hừ, hết hôm nay mà con không chịu trả tiền thuê nhà cho ta, đảm bảo con sẽ gặp xui xẻo đến hết đời!!! " Nói rồi bà di cúi gắt bỏ đi.

Tiểu Tam bò dậy từ dưới chăn, miệng nhỏ lầm bầm "Có nửa năm chưa trả thôi mà, gấp thế làm gì..." Nói rồi mỗi nữ tiếp tục vui đầu vào chiếc máy tính luôn mới công - vật duy nhất mà mỗi nữ cần rằng mua về ở tiệm đồ điện.

[Trong lúc mà nữ tác giả đang vui đầu vào máy tính, ở một thế giới nào đó~]

"Hu hu hu... Ta không muốn sống nữa mà, tại sao lại là ta???"

Một cô gái ôm mặt khóc nức nở, lúc khuôn mặt lộ ra là lúc khiến người ta hít thở không thông. Mái tóc đen tuyền mềm mại, đôi mắt đầm lệ long lanh ánh nước, mỗi ánh đào mềm mại như đóa hoa e ấp. Nàng khóc đến hoa lệ đài vũ, nhưng trong căn phòng mỹ lệ mà trống vắng, không một ai ở đây để thương cảm cho nàng.

"Ta chỉ muốn được thương yêu, muốn được như cô ta, nhưng tại sao..."

"Bối vận mệnh cô bị người ta chi phối!" Một giọng nói như đang ẩn hiện trong hư không vắng vắng trong lòng cô gái.

"Vận mệnh của ta...?"

"Đúng vậy, tất cả những điều này đều là vì mẹ kế kia!"

Cô gái thắc mắc "Mẹ kế?" là ai?

Giọng nói kia bây giờ lại mang theo sự tức giận "Đúng vậy, bởi mẹ kế kia muốn ngược cô nên số phận cô mới bi thảm vậy a!" Rồi lại buồn bã "Lẽ ra cô như thế nào cũng không liên quan đến tôi a, nhưng cái mẹ kế chết tiệt kia lại đột nhiên muốn dùng viết tiếp."

Cô gái cũng không hiểu nó đang nói gì nhưng vẫn lắng nghe chăm chú.

"Cô có muốn thoát khỏi cuộc đời này không?" Đột nhiên giọng nói ấy trở nên mê hoặc vô cùng. Một âm mưu bắt đầu hiện ra.

"Sao cơ?" Cô gái giật mình, đôi mắt hiện ra những khát khao cháy bỏng.

Giọng nói ấy cũng thay đổi, vô cùng ngọt ngào rì rầm vào tai cô gái "Như vậy... Rồi như vậy..."

[Thế giới của Mẹ kể~]

Tiền Tiểu Tam nằm úp mặt vào gối, buồn bã nhớ đến những cái bình luận không tìm không phổi kia.

-Cốt truyện thì được nhưng cần phải sắc hơn, thịt hơn ~

-Ngược ngược ngược chết nữ phụ!!!

Haizz... Sao mà chúng không hiểu được nỗi lòng của ta nhỉ? Thịt nhiều quá thì thành -Dâm thư- mất rồi còn đâu? Thịt trong đó đã tràn cả ra rồi, thêm nữa khéo người ta cắt không cho xuất bản thật chứ chẳng đùa a, lũ sắc nữ biến thái này!!! Ngược chết nữ phụ a... thất đức, thất đức! Tội nghiệp quá á, gần chết rồi còn đâu.

Nghe vậy làm mình chẳng thích viết cái thể loại này nữa, viết - thanh thuần văn- cho rồi.

Nghĩ là làm liền, mỗi nữ ngay lập tức bật dậy, tay nắm chuột, di chuyển đến nút -xóa bỏ-, click!

[Không gian khác]

Bên trong một không gian tối đen, mà nơi đó có một vài những cuốn sách im lìm nằm đó, mà có một cuốn sách đặc biệt chỉ có một nửa cuốn.

"Tội nghiệp tiểu thập tứ, mẹ kế không muốn viết nguoi tiếp rồi!" Tiểu lục bay đến sát tiểu thập tứ.

Các cuốn sách khác cũng sẫm soi lại chia buồn. Duy chỉ có lão nhất lạnh lùng đứng đó "Thập tứ, mặc kệ nguoi âm mưu gì, cũng không được làm tổn hại đến mẹ kế!"

Tiểu thập tứ mỉm cười bí ẩn " Mỗi chúng ta là một thế giới do mẹ kế tạo ra, sao ta có thể hại nữ thân của mình chứ? Nhưng mẹ phải chịu trách nhiệm a, chỉ cần mẹ viết xong câu chuyện này, ta sẽ mang mẹ về. Tiểu nữ phụ chịu uất ức đủ rồi, cho hít thở tí!" Nhưng mà mỗi nữ kia có chịu trở về thế giới cũ viết tiểu thuyết kiếm cơm hay không là một chuyện khác a...

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Mẹ kế xuyên rồi???

Mẹ kế của chúng ta đã có một giấc mơ thật đẹp, bao lòng vòng khắp dải ngân hà, rồi dừng lại trước một cánh cửa kì lạ. Và, bị đá bay vào cánh cửa ấy không chút thương tình.

"Ok hen. Bây giờ cô có thể tự do tiến vào 13 cái thế giới của mấy lão ca của tôi, nhưng cô sẽ quên hết tất cả a." Tiểu thập tứ xấu bụng nói với cô gái mờ nhạt đằng sau.

"Cảm ơn!" Một nụ cười nhẹ nhõm, cô gái mờ dần và biến mất.

"Có lên ha. Cả mẹ kế lẫn cô gái kia, đám nam chính trong mấy cái thế giới mà mẹ kế viết ra... không dễ chọc đâu!"

[Bên trong thế giới của tiểu thập tứ]

Tiểu Tam choàng tỉnh mở mắt, đập vào mắt là căn phòng xa hoa mỹ lệ độc một màu trắng. Mỗi nữ hít thở một hơi thật sâu rồi nhắm mắt ngủ tiếp.

- A a a. Là pha lê, pha lê phải không??? Không lẽ trong lúc mình mộng du đã lỡ mang tiền đi mua mấy cái thứ xa xỉ này a??? Ôi ôi ôi, thật đau...

"Này, thức dậy ngay!!! "

Hả? Gì vậy? Thật ồ ào!

"Tiện nữ nguoi dậy ngay cho ta!"

Mỗi mẹ kế ngay lập tức bật dậy nhìn thẳng vào kẻ trước mắt. Khuôn mặt bôi trét son phấn lem nhem, miệng đang xối xả phun ra những lời chửi vô văn hóa.

"Này bà già kia, bà không có tí phép lịch sự nào sao? Thử hỏi coi vác cái mặt đó ra mà đánh thức người khác có vô văn hóa không cơ chứ? "

Ngay lập tức á khẩu, Dung Liên tròn mắt nhìn đứa con chồng trước mặt, rồi bà ta kịp phản ứng, tiếp tục phun ra mấy lời chửi khác còn khó nghe hơn.

"Đứa con ghê này, tưởng bố mày cung mày mà ta không làm gì được mày hả? Phương tiện chúng nhà mày cũng chỉ đáng xách dép cho tiểu Linh nhà ta mà thôi!"

Đến lúc này mới tác giả mới ngó người ra, đoạn này là trích đoạn ngược nữ phụ số 13 trang 19 cuốn [Các người mau quỳ xuống](Tên của tiểu thập tứ a).

"Dung Liên?"

"Mày dám gọi thẳng tên tao như vậy sao? Đồ... "(tạm lược 1000 từ)

Mình bay vào đây từ lúc nào nhỉ? Vậy là giấc mơ ấy có thật ư? Mồ Tiểu Tam, hay là nữ phụ hiện giờ Phương Tiển Tiển đang miên man suy nghĩ thì chợt bị đứt mạch cảm xúc do cái tiếng chửi bên tai, mồ nữ bức mình vô cùng."Im ngay cho tôi! Chỉ có tôi mới có quyền mắng chửi người, bà không có quyền ấy!!! "

Dung Linh sợ hãi ôm ngực, lấp ba lấp bắp chạy vội về phòng.

"A, chết tiệt! Xuyên rồi!" Phương Tiển Tiển vò đầu, úp mặt vào gối.

Để coi nào. Phương Tiển Tiển - nữ phụ của [Các người mau quỳ xuống] là em cùng cha khác mẹ với nữ chính Phương Linh, vì mẹ mất sớm mà bố ruột Phương Lâm rất yêu quý Phương Tiển Tiển, thế nhưng cô nữ phụ này lại luôn bị bắt nạt bởi Dung Liên và Phương Linh. Mọi chuyện sẽ chỉ như vậy nếu không phải người mà Phương Tiển Tiển thích bị Phương Linh cướp mất tiêu, cô ta sẽ không điên lên chống lại nữ chính thâm hiểm, bị ngược cho đầu rơi máu chảy. Thậm chí là mồ mẹ kế nào đó còn có ý định ngược chết bé nữ phụ tội nghiệp này a.

"Tội nghiệp quá, tiểu bạch thỏ này làm sao mà đầu lại được hắc nữ chính thâm hiểm giết người không gớm tay kia đây a." À mà giờ mình lại là cô ta nhè, xui ghê.

Tiểu Tam, à không giờ là Tiểu Tiển nằm vật ra giường nhớ lại mấy cái tình tiết mình viết từ thuở nào. Mồ mẹ kế bây giờ mới thấy hối hận về việc đã ngược em nữ phụ nào tới mức bị thảm như thế nào, 157 tình tiết ngược trong nửa cuốn...

Được rồi, không suy nghĩ nữa, việc cần làm bây giờ là kiếm tiền. Đúng, kiếm tiền!!!

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Mẹ kế kiếm tiền- gặp phải biến thái họ Lam

Phương Tiển Tiển ngay lập tức sửa soạn, lon ton ra phố. Trước kia, mồ mẹ kế đã từng phải lao lực mà cầm cúi viết viết, sửa sửa, ngán tận cổ rồi a. Bây giờ phải là một người có tiền theo cách khác chứ.

Phương ba ba thật tốt, cho Phương Tiển Tiển tận 3 cái thẻ có chục chữ số, vậy mà con nhỏ kia còn không biết dùng nó để đẻ ra nhiều tiền hơn nữa, chỉ biết tiêu pha lãng phí thôi.

Biện pháp " tiền đẻ tiền " khả thi nhất là gì?

Đầu tư chứ gì nữa!

Mồ mẹ kế cập nhật thông tin cả một đêm, cuối cùng cũng quyết định mục tiêu: " Tập đoàn Lam thị. "

Nhưng mà ta đi quên đi việc gì không ấy nhỉ? Mà thôi đến nơi rồi.

Bước vào tổng công ty, Phương Tiển Tiển đi đến quầy tiếp tân. Nữ tiếp tân chảy mồ hôi hột nhìn người đang bó kín mít khắp người, đây là...

"Tôi muốn đầu tư cổ phần" Một giọng nữ nhẹ nhàng đánh tan nghi ngờ buồn cười của nữ tiếp tân. Nữ tiếp tân thở phào, nở nụ cười tươi tắn dẫn cô gái đến phòng đầu tư.

Sau một vụ đàm phán nảy lửa, dụ dỗ, mua chuộc, mồ mẹ kế mặt mày tươi rói mang theo hợp đồng cổ phần về nhà. Chỉ là lúc bước vào phòng vệ sinh, đôi tai thính vô cùng của mồ nữ lại nghe thấy vài tiếng ái moi trong phòng vệ sinh nữ.

Với một tâm hồn đen tối đã cho ra đời hơn chục cuốn tiểu thuyết thị trấn nổi tiếng sánh ngang với Dâm thư thế kỷ 21, thì việc tưởng tượng ra cái gì đang diễn ra trong cái buồng vệ sinh kia rất dễ dàng a.

"Á, đừng bỏ vào nữa... nhiều quá rồi a... "

Giọng nữ cao rên rỉ khẩn cầu vô cùng, nhưng một giọng đàn ông tà mị khẽ cười, phũ phàng từ chối. "Hừ? Mới chỉ vài chiếc bút mà đã vậy, vậy thì vật to hơn làm sao mà vào nổi, hừ?"

"Lam... Lam Thần... cho em..."

A sắp đến đoạn hay, mỗi nữ nào đó thích chỉ lau máu mũi, vênh tai rung đùi nghe tiếp. Ai, mình vẫn quá thuần khiết a, chỉ nghe thôi- thậm chí còn chưa đến đoạn cao trào mà đã vậy, sau này sao cưới chồng giờ...

Tiền Tiền mò mẫm tìm giấy, xui xẻo vấp ngã và... "rầm"

Cô gái trong buồng giật mình thét chói tai, vội vàng chỉnh sửa lại vài thứ bị xộc xệch. Mà cái tên biến thái thích bút kia thì mở cửa ra ngó xem ai đã phá hỏng nhà hững của mình.

"A... Phương Tiền Tiền!!! "Mồ tác giả giật mình tròn mắt nhìn cô gái đang vận vẹo khuôn mặt trước mắt. Mắt phượng cong cong, môi vênh quỵn rữ, cằm V-line ăn mặc vừa kín vừa hơi hở dụ hoặc. Nhớ rồi a, cảnh H số 6 nữ chính Phương Linh XXX với nam chính Lam Thần a! Cảnh này rất đặc sắc nha, có cả bút- đạo cụ hỗ trợ nữa, rất nhiều độc giả khen nức nở.

"Ha ha... Cứ tiếp tục a ~" Cô gái nào đó chột dạ, vẩy tay muốn lùi mắt.

"Cô đứng lại đó cho tôi!. Có phải cô muốn quỵn rữ Lam Thần nên mới theo dõi tôi hay không?" Phương Linh kia lại tiếp tục YY (tự sướng) vênh mặt kiêu ngạo nói "Nói cho cô biết Thần giờ đã là của tôi rồi, cô còn dám mơ tưởng nữa, cô chết với tôi!"

Lam Thần đứng đung đứng bên cạnh, hứng thú nhìn hai chị em này đấu đá với nhau.

"Có ai nói với cô rằng cô thật ngu ngốc chưa?" Mỗi nữ giận quá hóa cười, tiến đến sát Phương Linh, ngón tay trắng nõn khẽ nâng cằm cô ta "Chưa có một ai đối đầu với lão nương mà còn có thể thờ cúng ba mẹ tới già a, cô nói cô có ngu ngốc hay không đây, hửm?"

Lần đầu tiên trong đời Phương Linh, có một người lại khiến cho cô ta sợ hãi đến mức này. Cô ta run lẩy bẩy, ngã xuống sàn, mềm nhũn.

Một sự ngạc nhiên ánh lên trong mắt Lam Thần, biến mất rất nhanh, thay vào nó là một sự hứng thú nồng đậm. Hẳn thích loại phụ nữ thú vị này hơn là búp bê tình dục chỉ biết rên rỉ kia a.

Nhìn vào bóng dáng nhỏ nhắn nguy hiểm kia, Lam Thần khẽ bấm điện thoại, kèm theo một giọng nói nghiền ngẫm hứng thú "Tìm hiểu 1 người tên là Phương Tiền Tiền cho tôi."

"Ai mà cậu lại nhờ đến tôi vậy?" Đầu bên kia gất gỏng khó chịu.

"Nghiêm túc nha, có thể đó là 1 [dị năng giả] hệ tinh thần đấy Lạc thiếu gia!"

"... chết tiệt! Sao giờ mới nói!"

moi ngay 1 chuong nhe mn, neu muon xem som co the vo wattapd tim truyen nay

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bí mật của mẹ kế

Thật ra thì mẹ kế có một bí mật không ai biết, bởi những người biết rõ đã sớm lên thiên đường rồi a. Theo thuật ngữ viễn tượng thì mỗi tác giả có thể gọi mình là [dị năng giả], dị năng [tinh thần không hệ].

Nói đơn giản thì có thể tưởng tượng là từ bên trong não bộ, liên kết nơ tron là 1 loại năng lượng, người bình thường thì không thấm vào đâu, nhưng với những người đặc biệt, đó là một nguồn sức mạnh được tạo ra bởi vô vàn năng lượng ấy, nó có lẽ còn nhiều hơn cả số lượng các hành tinh trong vũ trụ.

Mà theo nghiên cứu mà mẹ kế trộm được của quốc gia, mức năng lượng này được phân chia theo phần trăm não bộ. Người bình thường là khoảng 0,1~0,5%, thiên tài thì 1~2%, dị năng giả là từ 2% trở lên.

2% có trí nhớ siêu việt kinh khủng, điều khiển được các đồ vật nhỏ.

5% có thể công kích tinh thần người khác, điều khiển được các đồ vật lớn.

10% có thể điều khiển được cơ thể bản thân và người khác.

20% có thể điều khiển mọi vật chất trong tự nhiên.

Hơn nữa thì còn là một ẩn số.

Kiếp trước, bản thân Tiểu Tam chỉ có thể mở được 8% não bộ, nhưng đã là một trong { Thập đại năng } của nước X, dĩ năng giả hệ tinh thần đệ nhất bởi hệ tinh thần rất khó tiến bộ.

Thế nhưng điều giật mình hơn nữa là sau khi trở thành Phương Tiền Tiền, mẹ kế trực tiếp mở ra 5% trở thành dĩ năng hệ tinh thần không 13%.

Tuyệt vời ông mặt trời nha.

Lúc đe dọa Phương Linh, mẹ kế chỉ điều khiển hệ thần kinh của cô ta có chút xiu thôi, để khiến cô ta mãi mãi không quên được chuyện này, hắc hắc hắc...

Mồ nữ tử dương tự đắc đến quên cả một nhân vật nguy hiểm lúc đó, sau này khi nhớ lại mới buồn tủi vô cùng. Một phút nông nổi, kéo tới sự chú ý của cả hai con sói biển thái, cả đời hối hận a.

Phương Tiền Tiền nhảy chân sáo về nhà, vừa mới mở cửa đã nhìn thấy Phương Linh kia đang thì thầm to nhỏ với Dung Liên, có lẽ là đang cáo trạng chuyện vừa rồi.

Nàng bước vào, hai mẹ con kia giật thót mình nhìn nàng, khuôn mặt lộ rõ vẻ sợ sệt. Tiền Tiền thấy thế chỉ khẽ cười khẩy. Khôn thì cú thật xa, nếu bọn họ dám lén phét thì... hừ hừ.

"Tiểu Tiền! Lại đây với ba nào!" Một giọng nói hào sảng cất tiếng. Lúc này, Phương Tiền Tiền mới nhìn thấy một người đàn ông trung niên đang cười tươi như hoa vẫy gọi mình. Chưa kịp nghĩ ngợi, nàng đã bước đến bên ông. Mái tóc hoa râm đã điểm bạc, nhưng khuôn mặt anh tuấn tuổi tứ tuần này đã đủ để nói lên sự tuấn tú của ông lúc còn trẻ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Mưu mô của Dung Liên và Phương Linh

Cảm nhận được sự yêu thương bộc lộ rõ trong đôi mắt ông, Phương Tiền Tiền muốn bật khóc. Thật là, mày không còn là cô nhi nữa rồi, nhìn đi, mày có ba còn gì, không cần phải tỏ ra mạnh mẽ nữa, đã có người luôn che chở cho mày rồi. Ám áp quá!

Tối đó, hai bố con nói chuyện thật lâu.

Phương Lâm thật sự vô cùng cao hứng. Bởi vì Dung Liên và Phương Linh mà ông và con gái đã xa cách quá lâu rồi. Bây giờ nó không còn so đo nữa, thật tốt quá! Ông rất yêu quý Tiểu Tiền, cũng không ghét bỏ Tiểu Linh mặc dù chuyện của Dung Liên khiến ông không chấp nhận được nó hoàn toàn. Mẹ của Tiểu Tiền mất sớm, ông phải bù đắp cho nó thật nhiều thay cho mẹ nó.

Đêm, hai mẹ con nhà Dung Liên mất ngủ.

"Mẹ, tiện nhân đó thật đáng sợ, phải sớm trừ khử nó!" Đôi mắt Phương Linh đầy vẻ hận học, khuôn mặt xú xị, dữ tợn. Cô ta không tài nào quên được khung cảnh lúc đó, từng từ, từng chữ một. Phải phá hủy ả tiện nhân kia để thoát khỏi nỗi sợ luôn đeo bám trong tâm can cô ta.

Dung Liên cầm móng tay, câu nói lúc con bé kia cãi lại bà ta luôn khiến bà ta phải lo lắng bất an. Đúng, phải khiến nó ngoan ngoan nằm yên trong lòng bàn tay mình, ngoan ngoan nghe lời mình.

"Đúng rồi!" Một suy nghĩ vụt qua đầu bà ta. "Linh, gọi cho chú con, bảo rằng ta có một món hàng hời cho ông ta. Ta sẽ xử lý nó trong đêm nay, rồi mang nó đến cho chú con xử lý."

"A... ý mẹ là..." Nói rồi Phương Linh hiểu ra, mình cười thâm hiểm gật đầu với mẹ. "Con hiểu rồi ạ. Để con chuẩn bị ngay bây giờ!"

Nếu biết bởi bản thân đã tạo ra sự sợ hãi cho hai mẹ con nhà kia, mà bị dính vào tên hồ ly mặt hoa đào nọ, hẳn là Tiểu Tiền Tiền đã không ra hạ sách như vậy. Nhưng nếu là nếu, không thể thay đổi được sự thật. Trong khoảnh khắc mà cuộc đời mồ nữ phụ chuẩn bị rẽ sang một hướng hoàn toàn khác, nữ phụ của chúng ta đang ôm chặt lấy chiếc thẻ bạch kim hơn chục chữ số mà bố già đã cho, miệng chảy nước, vừa ngủ vừa lẩm bẩm cuộc đời lao碌 trước của mình nên đem cho chó ăn, 20 phút làm nũng đòi được số tiền bằng nửa đời trước tần tảo tiết kiệm a, thật cầu huyệt!

[Tại một khách sạn năm sao]

"Tà thiếu, tối nay chuẩn bị có một món hàng rất tuyệt vời được gửi đến, ngài có rảnh không ạ? " Một người đàn ông nhing nọt xoa xoa tay, hướng đến

người đàn ông đang ngả ngón nằm trên chiếc sofa, tay lắc lắc ly vang đỏ.

Đó là một người mang theo một thân tà khí, đôi mắt cùng mái tóc hơi xoăn thuần một màu tím nhạt, khuôn mặt quyến rũ vô cùng, điều mà thường chỉ dành cho những người phụ nữ. Nếu mỗi nữ nào đó ở đây, hẳn là đang chảy nước miếng rùng rùng mà YY về cuộc tình của trung khuyến công vs quyến rũ dụ thụ.

"A, không hứng thú! Đừng đem đến chỗ ta a..." Hẳn ngả ngón trả lời người đàn ông kia, ánh mắt mang theo chút khó chịu. Lại muốn tính kế hắn? Thật không biết tự lượng sức mình.

Người đàn ông kia nhận ra vẻ không đúng trên mặt Tà thiếu kia, hoảng hốt cúi đầu xin lỗi dõn dập " Vâng, vâng, sẽ không làm phiền ngài nghỉ ngơi." Không nên đùa với người đàn ông này... Minh thật thất trách...

Khi bước ra khỏi căn phòng làm người ta thấy mồ hôi lạnh kia, ông ta cảm thấy sau lưng mình đã ướt đầm từng tầng. Lần sau không nên đùa với lửa a, mạng nhỏ của mình suýt chút nữa...

"Tiểu lục, lát nữa khi tiểu Liên mang người tới đặt vào phòng bên kia cho ta, Tà thiếu không muốn thì đem cô ta cho Dư lão gia, hẳn là ngài ấy sẽ rất vừa lòng với sự phục vụ của chúng ta!" Ông ta xoa xoa tay cười gần, món hàng này là cực phẩm như vậy, hẳn sẽ giúp ta kiếm được rất nhiều.

Lúc này, trên một chiếc xe đen đáng nghi, mỗi tác giả đang bị vận chuyển bí mật đến khách sạn kia. Tại sao mỗi nữ lại dễ dàng bị tóm đến vậy?

Đây là một bí mật nhỏ của dị năng hệ tinh thần khổng lồ. Dị năng này được tạo ra bởi năng lượng liên kết các tế bào, bởi vậy nên các tế bào của dị năng giả hệ tinh thần khổng lồ đặc biệt vô cùng nhạy cảm và bài xích các chất gây hại cho tế bào.

Mẹ con Dung Liên đã thành công hạ thuốc vào cơ thể Phương Tiển Tiển lúc mỗi nữ đang lơ là mê ngủ, không nghĩ đến lại có người bình thường biết được bí mật này của tinh thần khổng lồ hệ. Và, mọi việc diễn ra như là trùng hợp, không ai biết người thúc đẩy việc này là một cuốn sách âm hiểm nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Mẹ kế pk yêu râu xanh, Hồ ly bị phá ổ

[Khách sạn năm sao nào đó]

"Nhanh lên, tiểu mỹ nhân đang chờ ta ở trong phòng a!" Lão già họ Dư gấp gấp trở về phòng, trong đầu hiện lên mấy cảnh cảm trẻ em. Tên giám đốc vừa mới giới thiệu cho lão rằng có một tiểu la lỵ(lơ) xinh đẹp đang chờ lão "bóc tem" trên phòng. Thật kích thích!!!

"Cạch." Một tiếng động quấy nhiễu giấc ngủ của Phương Tiển Tiển. Ài... hai mẹ con âm hiểm nhà kia dùng thuốc mê gì mà nặng dữ vậy, báo hại nàng phải ngủ suốt 30 phút để đồng hóa chất độc kia. Hừ hừ, hãy đợi đấy hai mẹ con kia!

"Ồ, thuốc mê hết tác dụng rồi sao? Hình như gã kia nói rằng ít nhất phải 3 tiếng mà." Lão Dư khóa mắt nhìn nữ búp bê xinh xắn trước mắt. Làn da trắng nõn nà, hồng hào như da em bé, đôi mắt trong suốt linh động như pha lê, mái tóc đen mượt tùy ý xõa tung như thác nước. Ngay lập tức, một địa phương nào đó phồng lên như cái lều nhỏ.

Tiền Tiển ghét bỏ nhìn cái "túp lều" kia. Thật muốn cắt nó đi a. Rồi nàng chú ý đến cái camera nhỏ xíu ở đầu bàn kia. Ha, chuẩn bị kỹ lưỡng thật! Mà sao cái cảnh này lại đến sớm dữ vậy. Cảnh H ngược nữ phụ số 87, nam chính Tà "Hồ ly" vì muốn lấy lòng nữ chính mà sắp xếp cho nữ phụ một đêm "hồng cháy" với 1 tên yêu râu xanh kinh tởm.

"Kì quái... Tà kia ở đâu rồi nhỉ? Hẳn ta phải ở đây phải không ta chứ. "

Mỗi nữ hồn nhiên chẳng quan tâm lão dê cụ kia đang đến gần, khẽ phui phui quần áo lấm bầm.

"Tiểu mỹ nhân, lại đây đi, đừng sợ, ta sẽ dịu dàng, hắc hắc hắc." Tiền Tiển nhíu mày nhìn lão già này, rồi chợt mỉm cười bước đến, cánh tay khẽ nâng lên.

Ha ha, tiểu mỹ nhân cười lên thật đẹp. Muốn ôm ư?

Lão già họ Dư cười sang sảng cũng khẽ nâng tay. Đầu gối bàn tay nhỏ xinh kia nhẹ nhàng vuốt ve cảm hắn, và "rắc".

Trong căn phòng yên tĩnh chợt vang vọng tiếng đầu rơi xuống đất. Một cái chết vô cùng nhẹ nhàng, thậm chí máu còn chưa kịp chảy.

Khi Phương Tiển Tiển đồng hóa cái thuốc mê cực mạnh kia, đột nhiên não bộ mở ra 2% nữa, khiến dị năng của nàng nâng lên đáng kể, 15% có thể sử dụng 1 loại kỹ năng: mở khóa cơ thể. Con người lúc bình thường chỉ mở ra được khoảng 20% sức mạnh cơ thể. Dị năng này giúp nàng không chế được 100% sức mạnh của mình, thậm chí là 120% hay 200% nếu muốn, đồng thời có thể dồn hết tất cả sức mạnh vào 1 nơi duy nhất trên cơ thể, tỉ như tay của nàng lúc này, dễ dàng bẻ cổ 1 người đàn ông.

"Hừm... cái tên Tà Thiên đầu rồi a, lão nương ta phải dạy cho hắn 1 bài học đích đáng mới được! " Mồ mẹ kẻ đẳng đẳng sát khí, mài dao thật kĩ đi sẵn hồ ly.

Phương Tiễn Tiễn bước ra khỏi phòng, bất chợt nhìn thấy căn phòng bên cạnh, sát khí ngút trời bốc lên.

Tà Thiên đang nhâm nhi ly rượu vang, chợt một tiếng gầm kinh người vọng thẳng vào tai hắn.

"Tà Thiên ngươi mau ra đây ngay cho lão nương!!!"

Chưa kịp định hình, ngay lập tức cánh cửa phòng bằng gang siêu dày chống được cả đạn bay ra khỏi bản lề. Tà Thiên hắn chưa kịp giật mình đã ngã người mà nhìn cảnh trước mắt. Nữ la ly quần áo xộc xệch, đôi mắt to tròn đang trợn trừng lên nhìn hắn, hai cánh môi quện vào nhau biểu lộ sự tức giận, mà cái bàn tay trắng như bạch ngọc kia lại dễ dàng đánh bay một cánh cửa to lớn như vậy ra khỏi bản lề.

Thật bất ngờ a!

"Cô bé, ý của em là gì đây, hử? " Tà Thiên hoàn hồn, nhíu mi hỏi Tiễn Tiễn đang vô cùng tức giận.

"Hừ, dám tính kẻ lão nương mà còn làm cái vẻ mặt ngây thơ kia nữa chứ!" Mồ nữ tức giận quên trời, quên đất, quên luôn cả việc lúc này Tà Thiên và Phương Linh còn chưa gặp nhau, lấy đầu ra chuyện câu kết làm việc xấu.

Tà Thiên còn chưa kịp mở miệng biện minh, mồ nữ đã chặn họng hắn mà tuyên bố "Quản cho tốt nữ nhân của ngươi đi, cũng đừng có nghĩ đến việc tính kế ta! Ta chưa làm gì được ngươi nhưng đừng có nghĩ là Phương Linh sẽ sống sót khi ta tức giận, biết chưa hả? Ngươi không làm gì nổi ta đâu!"

Nói rồi mồ nữ nhanh chân mà lui mất, để lại một cái bóng mờ nhạt cùng với Tà thiếu đang ngẩn ngơ.

"A ha ha... ha ha ha" Sau 30 giây, đột nhiên Tà Thiên bật người ra cười, không thêm để ý hình tượng.

"Tà Lam! Chuyện hôm nay ngươi biết xử lí ra sao rồi chứ? " Thu lại nụ cười, Tà Thiên hắn lại trở về với vẻ cà lờ phất phơ của mình.

Một giọng nói đáp lại hắn "Đã rồi... tất cả người trong khách sạn này tối nay sẽ biến mất vào ngày mai. Còn..." giọng nói ấy có vẻ do dự.

Tà thiếu ngẫm nghĩ rồi hơi lắc đầu "Không cần a, các ngươi không làm gì được nàng, chỉ uống mạng thôi. Ta còn muốn hảo hảo chơi đùa một phen!"

Trong bóng tối, tên hồ ly kia lộ ra nụ cười thâm trầm hiểm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Sự đáng sợ của các Nam chủ

Chạy, tất nhiên là phải chạy thật nhanh a!!!

Không chạy mà bị người ta nướng lên à?

Không phải tự nhiên mà mẹ kế cứ phải trốn chui trốn lủi khỏi các nam chính. Mà bởi vì không có gan đi chọc bọn họ a.

Vấn đề ở đây không phải là biến thái, bởi nam chủ của cả 14 cuốn tiểu thuyết của mẹ kế có tên nào bình thường đâu?

Vấn đề ở đây là đám nam chủ này nếu không phải vô cùng đáng sợ thì là không phải con người!

Lấy tạm ví dụ về tên biến thái thích bút Lam Thần kia. Hắn vốn có một người anh sinh đôi tên là Lạc Thi. Vấn đề tên họ này phải hỏi bố mẹ hai tên này. Mẹ của hai tên kia vốn là người yêu của Lam thiếu đời trước, lại là tình nhân bí mật của Lạc thiếu gia trước kia, hai tên tranh nhau lòng trời lở đất. Đến lúc mang thai xét nghiệm lại ra một giống gen biến dị, không biết đây là con ai. Vậy là lại tranh đấu nhau đầu rơi máu chảy. Lúc hai tên điên kia sắp kết thúc tình huynh đệ máu mủ thì cô gái kia trở dạ, sinh ra hai đứa sinh đôi. Lạc, Lam gia mỗi người một đứa, hòa cả làng, bây giờ đang vui vẻ làm thông gia với nhau kia.

Thử hỏi bố mẹ như vậy thì đứa con làm sao bình thường được đúng không?

Dị năng được sinh ra do sự biến đổi gen theo thời gian, và do hai loại gen trội vô cùng của 2 tên kia kết hợp cùng với nhau trong cơ thể người mẹ mà tạo ra hai thằng con sở hữu bộ gen loại S mà những dị năng giả khác phải chảy nước miếng a.

Lam Thần là dị năng thủy hệ.

Lạc Thi là dị năng phong hệ.

Còn bọn họ đi theo nhánh nào thì mỗi nữ không biết. Dị năng có rất nhiều nhánh a, ta chỉ tạo ra chúng thôi, bọn họ rèn chúng theo con đường nào thì ta chịu.

Thế nhưng chắc chắn là cái mạng nhỏ xíu của ta bây giờ còn không đủ cho bọn họ đùa a.

Mà quên mất tên Tà Thiên kia. Ai... một trong 3 tên cường sát nhất bộ truyện này đây. Hắn sở hữu dị năng hòa hệ nên hắn rất nóng tính và hiếu sát. Tên hắn là Tà Thiên có nghĩa là tà khí ngập trời, thực chất là do hơi nóng từ hắn nung cho không khí xung quanh hắn bão hòa âm lãnh vô cùng, cho nên người ta mới thấy hắn "Tà " vậy thôi.

Mỗi mẹ kế đây cũng vô cùng tò mò khi xuyên đến đây, theo cốt truyện thì gien của tiểu Tiên Tiên chỉ là một bộ gien vô cùng bình thường không hề chứa đựng dị năng nào, đồng thời trong cơ thể cũng không hề có chút năng lượng nào, vậy mà mình vẫn sử dụng được dị năng lực ở đây.

Có lẽ là vì dị năng tinh thần khổng lồ này không liên quan nhiều đến cấp độ gien mà liên quan nhiều đến năng lượng tinh thần hơn, nó xuất phát từ não mà. Bởi vậy nên nó mới rất khó tăng lên đấy.

Haizz, mấy nam chủ này thật là có phúc, ai ai cũng là tuyệt thế thiên tài ngàn năm có một a...

Tại sao mình lại viết như thế chứ??? Bây giờ thì khổ rồi, nỗi khủng lên gào thét với hắn ta, xong rồi thì bây giờ lại cong đuôi chạy trốn.

"A a a a a a.... ... sợ chết đi được a a a a a.....!!!!!! " Mẹ kế mới chỉ nghĩ thôi mà đã sợ nổi cả da gà rồi.

Sau này dứt khoát là sẽ không bao giờ viết các nam chính đáng sợ như thế này vào tiểu thuyết nữa!!!

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Mẹ kế trừng trị tiểu nhân

Về đến nhà, Phương Tiên Tiên còn chưa kịp hoàn hồn, hai mẹ con Dung Liên đã đặc ý tiến đến.

"Sao nào? Được phục vụ tận tình chứ hả? " Phương Linh cười mỉa mai, vẻ mặt khinh miệt nhìn Phương Tiên Tiên.

"Tiểu tiện nhân nhà người, ngoan ngoãn mà nghe lời ta, ta sẽ giữ kín chuyện này cho người. Nếu không, ta không chắc rằng ngày mai trên mạng sẽ có thêm hình ảnh bản thiêu của 'ai đó' không.. " Dung Liên cười dữ tợn, đe dọa nàng.

Phương Tiên Tiên nhú nhú mũi, xoa xoa tóc. Nàng còn chưa tìm họ tính sổ thì thôi đi, bọn họ còn ngu ngốc lại đây tìm nàng. Mẹ kế cực cực cực kì bức mình rồi a!!!!

"Các người in ngay cho tôi!" Tiên Tiên hét thẳng vào 2 mẹ con bọn họ, từ trong đôi mắt bắn ra những tia năng lượng trong suốt xuyên thẳng vào não họ.

ĐIỀU KHIỂN NÃO BỘ

"Các người ngay lập tức đi vào phòng ngủ, trình diễn một bộ phim " bách hợp " (nữxử) rồi lấy máy quay lại, xong rồi hãy đem đến cho tôi!" Hừ hừ, cho các người tính kế này, ta tính kế chết các người!

"Vâng..." Nếu nhìn rõ, bạn có thể thấy, trong đôi mắt hai mẹ con họ không hề có chút ánh sáng nào cả.

Phương Tiên Tiên trở về phòng, từ trong mũi chảy ra hai hàng máu cam.

Đùa hơi lộ rồi a... Nàng cười khò.

ĐIỀU KHIỂN TỰ DO CƠ THỂ BẢN THÂN VÀ NGƯỜI KHÁC

Dị năng này của tinh thần khổng lồ có yêu cầu là 20% não mở. Sử dụng gượng ép dễ gây tổn thương não bộ.

Xem ra vài ngày nữa phải kiêng dùng dị năng rồi.

"Làm sao đây??? Làm sao để mạnh lên đây... mấy nam chủ đáng sợ nhất còn chưa xuất hiện mà mình đã rung tay rung chân thế này rồi..." Tiên Tiên leo lên giường, lấy chăn trùm kín người lằm bằm, móng tay của nàng sắp bị nàng gặm hết rồi.

"Ít nhất là phải mở khoảng 40% não bộ mới có hy vọng... Nhưng bây giờ mình còn mở chưa được 20% đây này~"

Thực ra thì còn 1 cách rất đáng khinh nữa: trốn ra nước ngoài.

Thế nhưng như vậy còn nguy hiểm hơn. Tên hút máu kia bây giờ cũng đang lượn lờ ở nước ngoài đấy. Lỡ như... Không nên, không nên. Số phận của cô bé nữ phụ này là bị các nam chính đua đến chết, nhờ như đèn đui gặp phải cái tên kinh khủng nhất kia...

Nghĩ đến ai kia, da gà da vịt của mỗ mẹ kể nổi lên khắp người.

Bởi vì biên tập gào thét mà mỗ tác giả phải cắn răng quyết định kết cục của câu chuyện này là 1vs1. Nhưng với cái tình cảnh 1 miếng bánh 8 người ăn như vậy thì làm sao mà có kết thúc viên mãn? Sau cả tuần vô đầu bút tóc, mỗ tác giả đã cho ra đời một nam chính siêu cấp thứ 9 với sức mạnh kinh khủng nhất, bối cảnh ghê gớm nhất, một kịch đem tất cả nam phụ về trời, độc chiếm mỹ nhân.

Đang YY như vậy, mỗ nữ mới chỉ kịp tạo nên nhân vật kia, chưa kịp viết tiếp kết cục đã bị đá đến đây. Và giờ thì hấn ta - niềm tự hào của mẹ kể lúc đó, thì bây giờ lại trở thành nỗi sợ hãi lớn nhất của nàng bây giờ.

"Ai. Tạo nghiệt không thể sống mà. Ai bảo mình lúc trước hứng lên là viết điên cuồng làm gì. Giờ thì hay rồi, người khác không biết, gặp bọn họ còn sợ tè ra quần. Mình thì biết từ cái móng đến từng cái lông của bọn họ, từ cái kia to nhỏ thế nào đến kỹ thuật hôn điều luyện ra sao, rồi bây giờ nằm ôm chầm mà run rẩy thế này đây. Haizz..."

Càng nghĩ càng sợ, mỗ nữ dứt khoát không nghĩ nữa, trùm chăn đi ngủ.

Thật ra, mẹ kể biết hầu như mọi thứ về những nam chủ đáng sợ kia. Nhưng nàng lại không biết rằng, có một cuốn sách vô si vô cùng, lặng lẽ đem những nam chủ kia trở thành những tồn tại còn đáng sợ hơn gấp trăm lần mà mỗ nữ nghĩ.

[Tất nhiên là phải cân bằng với nhau thì mới có chuyện vui để xem phải không]- Trích suy nghĩ xấu xa của tiểu thập tứ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Nô lệ số 1 của mẹ kế

Một buổi sáng ánh nắng chan hòa, Phương Tiên Tiên thức dậy trong những tiếng chim líu lo.

"A... Hôm nay sẽ là một ngày mai mắn."

Mỗ nữ cười híp mắt, vui vẻ nhìn những tia sáng xuyên qua căn phòng. Bất chợt nhìn thấy chiếc điện thoại đặt trên bàn, mẹ kế cười hắc hắc đáng khinh. "Mình còn chưa từng xem bách hợp bao giờ a, bây giờ còn có cả cực phẩm loạn luân mẹ con nữa chứ!"

Đột nhiên không khí tươi vui bị hai tiếng thét như chọc tiết heo vang lên, Tiên Tiên cười đều, nhón chân đi xem kịch vui.

Trong căn phòng của Dung Liên, quần áo phụ nữ bị vứt tung vãi, bra vắt vẻo trên ghế, hai người phụ nữ trần truồng ngồi trên giường sừng sờ nhìn đồng bầy nhảy mà mình gây ra.

Chỉ cần nhìn những vết xanh tím trên người Dung Liên là đủ biết đêm qua kịch liệt như nào và ai ở trên, ai ở dưới a.

"Hắc hắc hắc, không ngờ được tiểu Linh của chúng ta lại chiếm thế thượng phong, dữ dần bản lĩnh như vậy! " Liên tưởng đến mấy tiếng vật lộn "rầm rầm" tối qua, mỗ mẹ kế cười nhạo. Nhìn 2 mẹ con kia còn chưa hoàn hồn, nàng lấy chiếc điện thoại kia ra, khẽ giờ ra trước mắt bọn họ.

"Biết đây là cái gì không? Là những hình ảnh vô cùng kích thích của hai người vào tối qua đấy! "

Phương Linh giật mình, sừng sờ nhìn đoạn video đang được phát kia. Một cô gái cao quý tựa nữ thần mà bất cứ ai nhìn thấy đều phải quỳ gối, bây giờ đang leo lên người của một người đàn bà - mẹ cô ta, hôn hít liếm láp tựa phát điên, ánh mắt mê dại nói lên những lời nói, những tiếng rên rỉ khó nghe đến phát ngượng.

Những hình ảnh này, dễ dàng phá hủy cả cuộc đời cô ta.

Nhìn Phương Linh và Dung Liên còn chưa tỉnh táo lại mà đã đón nhận một cú sốc còn lớn hơn, bây giờ gần như đã thành một cục bùn nhão, mẹ kế xấu xa cười. Đôi mắt híp lại thành một đoàn, ngón tay khe khẽ vuốt ve khuôn mặt Phương Linh, sử dụng tinh thần khổng lồ năng đáng sợ thâm nhập vào đầu cô ta, giọng nói vô cùng mê hoặc ngọt ngào.

"Cầu xin ta đi, nói lên rằng ngươi chấp nhận từ bỏ tất cả, mãi mãi nghe lời ta, mãi mãi trung thành với ta, kể cả khi ngươi đã chết đi, linh hồn tiêu tan. MÃI MÃI LÀ NÔ LỆ CỦA TA, PHƯƠNG TIÊN TIÊN. Như vậy ngươi sẽ không hề mất đi một thứ gì cả, chỉ là có thêm một người chủ nhân cần

cung phụng, trung thành mà thôi. Nào, có muốn không, hử? "

Lúc này, trong đầu Phương Linh đột nhiên một mảnh bình tĩnh, như bị một sợi dây buộc chặt tâm trí, cô mở miệng ra ánh mắt dần mất đi tiêu cự, giọng nói vang lên lạnh như máy móc.

"Phương Linh, nguyện từ bỏ hết tất cả tự do, mãi mãi nghe lời, mãi mãi trung thành, MÃI MÃI LÀ NÔ LỆ CỦA CHỦ NHÂN TA - PHƯƠNG TIỀN TIỀN, kể cả khi chết đi, linh hồn tiêu tán!"

Không ai thấy được ngoại trừ Phương Tiên Tiên, một dấu ấn hình đồng xu khắc sâu vào linh hồn của Phương Linh, không một ai có thể xóa bỏ nó ngoại trừ thần linh.

"Rất tốt, bây giờ video này xử lý như thế nào nhỉ? " Mồ mẹ kế nào đó đang vô cùng đắc ý bởi sự thông minh của mình, bỗng nhiên hỏi một câu với Phương Linh.

Cô ta ngẩng đầu, đáp lại với giọng nói máy móc không mang theo một tia tình cảm " Mọi thứ đều nghe theo ngài, nếu ngài muốn, và ngày mai nó sẽ ở trên mọi đầu báo."

"Tốt!" Phương Tiên Tiên mỉm cười, tay khẽ động, chiếc điện thoại trên tay đã bị bóp nát thành phế thải. " Người là người của ta, ta chưa bao giờ bạc đãi cấp dưới" liếc mắt nhìn Dung Liên đã bị dọa hồng "Xử lý bà ta trong vòng một tiếng rồi tôi gặp ta!"

"Rõ, thưa ngài!"

Cánh cửa phòng đóng sập lại.

Mồ kế nào đó giờ hai tay làm hình chữ V biểu thị sự chiến thắng.

Sáng nay sau khi nhìn thấy đoạn video, mồ mẹ kế mới chợt nghĩ ra một cách hay để khiến Phương Linh trở thành người của mình.

Bởi Phương Linh không phải người bình thường. Bây giờ cô ta còn chưa biết, nhưng sau vài tháng nữa, khi cô ta gặp Lạc Thi thì sẽ kích phát dị năng "Băng hệ " khi đang bị hấn XXX, nhưng lát nữa thì mồ nữ sẽ giúp nàng kích phát nó luôn.

Thực ra thì cách làm rất đơn giản, lợi dụng lúc cô ta đang hoảng loạn nhất, xâm nhập tinh thần khiến cô ta nói ra "KHẾ ƯỚC NÔ LỆ ", nếu không phải vì cô ta vốn đã sợ hãi mẹ kế vô cùng sau sự hăm dọa ở nhà vệ sinh kia, cộng thêm cô ả cũng muốn cầu xin để lấy lại đoạn phim thì đã không tiện nghĩ 1 cái nô lệ dị năng giả cấp A cho mồ nữ.

Há há há, nô lệ nữ chính a!!!

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Lạc Thi tìm đến nhà, mẹ kế run cầm cập

Khi mà mẹ kế đang vô cùng mong chờ vào một ngày may mắn như hôm nay, thì tiếng chuông cửa đã vang lên cắt đứt cái ảo tưởng ấy.

"Xin chào, anh là ai? " Chết rồi, dự cảm không được tốt.

Tiền Tiên mặt mày bỗng chốc trở nên xanh lét khi nhìn vào trên người đối phương.

"Tôi là Lạc Thi đến từ..."

"Rầm!!!"

Tiếng đóng sập cửa khi cái tên của Lạc Thi phát ra khiến hấn ngớ người. Minh đáng sợ tới vậy sao?

Thịch thịch thịch.

Con bà nó thịch thịch. Suýt chút đứng tim!

Tại sao lại như vậy? Đây là Lạc Thi sao? Lạc Thi kia làm sao lại đến đây, ít nhất phải một tuần nữa hấn ta mới gặp Phương Linh cơ mà?

A... sao mình lại quên mất tên Lam Thần kia chứ? Không lẽ hấn bảo tên Lạc Thi này tới giải trả thù mình phá hỏng chuyện tốt của hấn ta sao?

Từ từ nào, bình tĩnh bình tĩnh.

"Cạch"

Lạc Thi đang tự hỏi bản thân đáng sợ ở đâu thì Phương tiền Tiền đã mở cửa ra, rụt rè tiến lại, hỏi: "Anh tìm ai?"

"Cô là Phương Tiền Tiền? " Hấn phải đi thẳng vào vấn đề ngay lập tức, không có thời gian cho mấy việc vô bổ.

"Vâng, anh tìm tôi sao? " Nàng rụt rè mời hấn vào, khẽ cúi xuống che khuất khuôn mặt đang từ từ chuyển thành màu gan heo. "Nếu vậy thì mời anh vào nhà."

Bước vào căn nhà này, Lạc Thi có thể cảm thấy được không khí nhạy cảm của căn nhà kì lạ này.

Không có một bóng người?

Không phải, vẫn có!

"Chủ nhân, đã giải quyết xong." Phương Linh xuất hiện, khuôn mặt lạnh lùng, giọng nói vô cảm như thể đang nói đến một con chó, con mèo mà không phải là mẹ cô ta.

Đây là sự đáng sợ của KHẾ ƯỚC NỖ LỆ, tình cảm, suy nghĩ tất cả đều biến mất. Đổi lại là một cái tên duy nhất trong tâm trí cô ta, cũng là lí do duy nhất cô tồn tại - [Phương Tiền Tiền] .

Mẹ? Đó là cái gì vậy?

Mất Lạc Thi khẽ lóe lên tia nghiền ngẫm. KHẾ ƯỚC NỖ LỆ không phải thứ mà những dị năng giả bình thường có thể biết, sử dụng được nó cũng không dễ dàng như vậy, nếu vậy thì đúng là cô ta rồi...

Phương Tiền Tiền cúi đầu bước đi thật nhanh, suýt tí nữa tìm nhảy ra ngoài khi hai người kia gặp nhau, thật may là bây giờ Phương Linh đã là nô lệ của nàng rồi, nàng ta sẽ không bao giờ hãm hại chủ nhân của mình đâu a.

"Mời ngồi, Lạc tiên sinh." Trong đầu đang loạn cả lên, nhưng đến khi quay người lại, đối diện với Lạc Thi đã là một nụ cười tiêu chuẩn hoàn mĩ.

"Được." Nếu nụ cười này có thể che giấu khỏi Lạc Thi thì hấn đã không phải Lạc Thi rồi. Thực sự, hấn đáng sợ đến mức nào vậy? Hay là cô ta biết chuyện gì đó.

Một tia sáng lạnh khẽ lướt qua trong mắt hấn, rất nhanh liền biến mất.

A a a, hấn ta muốn giết mình!!! Tim của mỗ mẹ kế đập liên hồi, nhưng rất nhanh liền dẫu kín nó lại, lời phát ra khỏi miệng vẫn mang theo sự dịu dàng như thường.

"Vậy, Lạc tiên sinh đến tìm mỗ nữ là vì việc gì?"

Nàng nhận ra sao, nét hoảng sợ đó, tuy rất nhanh liền biến mất và thay vào đó bằng sự bình tĩnh nhưng hấn vẫn bắt được nó trong mắt nàng. Đúng là một cô gái sắc sảo không hợp với tuổi.

"Thật ra, đây là lần đầu tôi gặp cô, tôi biết cô qua sự giới thiệu của Lam thiếu. Sau đó tôi đã đến đây ngay lập tức để tìm cô." Lạc Thi chậm rãi nói ra. Hấn lại không ngờ mới nghe được việc đó, một sự sợ hãi bùng nổ trong mắt cô rồi nhanh chóng bị đè nén lại rất nhanh, không đến nửa giây.

Chết tiệt! Đoán đúng rồi! Mình chỉ phá hỏng chuyện tốt của hấn có chút xíu mà đã tìm người đến trả thù sao? Từ từ, bình tĩnh lại đã, mình tự dọa bản thân đến sắp phát điên rồi.

"Vậy ngài tìm tôi để làm gì? " Để giết tôi?

"Thực ra tôi chỉ muốn hỏi, cô là dị năng giả phải không, Phương Tiền Tiền? " Lạc Thi nhìn thẳng vào mắt nàng, muốn nắm giữ hết thảy từng chuyển biến nhỏ nhất.

Lộ rồi sao... biết vậy mình đã không lộ ra tinh thần không dị năng ở đó.

Từ lúc xác định được từ cục, Phương Tiền Tiền cũng không còn chút hốt hoảng nào nữa, chỉ còn lại một mảnh bình tĩnh không gợn sóng.

"Đúng vậy, tinh thần không hệ dị năng." Hấn đã biết rồi thì cũng không cần giấu nữa.

Nhìn thấy sự bình tĩnh của nàng, Lạc Thi thăm cảm thấy buồn cười. Sao cứ tự mình đa tình như vậy chứ, người phụ nữ này là thông minh hay ngốc nghếch đây?

"Cô không cần làm bản mặt như sắp chết vậy đâu, thật ra tôi đâu có ý định gì với cô đâu?" Không nhận được vẻ mặt buồn cười của cô, Lạc Thi cũng không muốn trêu chọc Phương Tiền Tiền nữa, khẽ nhắc nhở nàng không cần quá căng thẳng.

"Hả?"

"Tôi không hiểu cô cảm thấy thế nào nhưng tôi không nghĩ tôi lại đáng sợ tới vậy đâu."

Không đáng sợ? Cái thứ không khí quỷ dị đang vờn quanh anh là thứ gì đây hả? Mà nếu anh không định làm gì tôi thì phải báo một tiếng chứ. Làm lão nương co người lại này giờ a...

"À, vậy thì tốt! Anh đến tìm tôi để làm gì? Không phải để bàn chuyện tâm tình chứ? "

Nhìn cô gái lúc này vừa sợ sệt vừa cố tỏ ra mạnh mẽ kia, lúc này lại tự tin đáp trả lại mình, còn có tâm tình đùa giỡn ngả ngón nữa, Lạc Thi hân vừa cảm thấy buồn cười vừa muốn nhìn thêm những khuôn mặt khác của cô. Không ngờ lại có một cô gái mà bất cứ cảm xúc gì phát ra từ cô đều mang một vẻ hấp dẫn khó kháng cự như vậy.

Không còn cảm thấy bức bối nữa, ngay lập tức Phương Tiền Tiền lại trở về đúng với bản chất mẹ kế của mình.

"Phương Linh, lấy rượu ra đây, con bà nó làm ta khó chịu này giờ. Nói thẳng vào vấn đề đi Lạc thiếu."

Phương Linh khui nắp chai rượu, kính cẩn đem lên. Phương Tiền Tiền gác chân lên bàn rùng đùi đắc ý lắc lắc ly rượu.

Lạc Thi không biết mình phải làm gì trước cô bé dễ thương này nữa, thật là ...

"Cô là dị năng giả, hẳn cũng biết 'dị năng hội', 'ma pháp hội' và 'cô vũ hội' đúng chứ?"

Dị năng hội? Ma pháp hội? Cô vũ hội? Không lẽ là những tình tiết bên lề? Dù sao thì cuốn tiểu thuyết này chỉ là một cuốn thị văn điển hình, Tam Tiền Tam năng chỉ thêm mấy cái dị năng này nhằm làm tăng tính thú mà thôi, ai ngờ gây ông đập lưng ông đau.

"Không biết... " Phương Tiền Tiền trả lời băng quơ, dù sao nàng cũng không biết thật.

"Cô..." Lạc Thi nhú mày, nhìn về tất nhiên trên mặt nàng, không nhịn được hỏi "Thật sự? "

"Tôi lừa anh làm gì?" Mồ nữ cực kì tức giận với người không tin tưởng mình. Nàng đâu có nói dối đâu?

"Haizz. Tôi nói vậy." Lạc Thi chịu thua. " Từ năm 2xxx, sau khi dị năng giả đầu tiên xuất hiện, một tổ chức mới ra đời mang tên 'dị năng hội' Nhưng một tồn tại từ rất lâu đời, 'cô vũ hội' với những thành viên vô cùng quái vật nhận thấy sự uy hiếp đến từ dị năng hội đã tìm mọi cách ngăn chặn nó. Tuy rằng gặp phải sự đối chọi gay gắt, dị năng hội vẫn phát triển một cách chóng vánh. Mọi chuyện trở nên phức tạp hơn khi 'ma pháp hội' ra đời. Đó là những kẻ sở hữu dị năng tinh thần tìm ra nguyên lý sử dụng nguyên tố tồn tại trong không gian để tạo ra ma pháp. Dị năng giả tinh thần hệ vốn rất yếu đuối đã tách hẳn ra khỏi dị năng hội, trở thành ma pháp sư- một tồn tại mạnh mẽ vô cùng. Từ đó, dị năng tinh thần hệ vốn rất nhiều mà bây giờ đều đã trở thành ma pháp sư cả rồi

, khiến cho họ hoàn toàn biến mất khỏi dị năng hội." Nói đến đây, Lạc Thi nhìn về phía Phương Tiền Tiền.

"Mà cô là dị năng giả tinh thần hệ đầu tiên tôi gặp trong 10 năm nay mà không trở thành ma pháp sư."

Phương Tiền Tiền im lặng nghe những thông tin mà cô chưa từng biết đến từ miệng của Lạc Thần. Nếu vậy, hẳn ta đến đây là muốn...

"Cô, có thể tham gia vào dị năng hội không?"

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 11: Dạy dỗ Phương Linh. Dị năng sinh ra từ cái gì?

Đúng rồi! Hẳn ta đến là để hỏi mình chuyện đó.

Dị năng hội sao?

"Nếu tôi gia nhập thì tôi sẽ có những gì hả?" Đó là điều tiên quyết với mỗi một cuộc giao dịch. Mẹ kế chưa bao giờ chịu thiệt trước những chuyện này a.

Lạc Thi nhìn ánh mắt đang tỏa ra màu vàng kim lấp lánh của cô mà tim khẽ rung. Thật là một cô gái tham lam. Nhưng tại sao mà cái sự tham lam này đáng yêu như vậy chứ?

"Thông tin!"

Mắt Phương Tiền Tiền khẽ lóe sáng.

Điều mà cả dị năng giả, cổ võ sư hay ma pháp sư cần nhất là gì? Không phải thứ gì khác ngoài 'THÔNG TIN'.

"Được, tôi gia nhập, anh cần tôi làm gì?" Không có bữa ăn nào miễn phí cả. Nhất là bữa ăn thịnh soạn tới vậy.

Cô ấy đồng ý là được rồi. Như vậy kế hoạch này có thể tiến hành bước thứ 2.

"Chiều nay tôi sẽ đem cô đến chi nhánh của dị năng hội. Lúc đó chúng ta sẽ nói tiếp chuyện này!"

Đến đây sao? Cũng được! "Tôi đồng ý."

Vậy là mẹ kế đã tự mình nhảy vào miệng sói bởi những lời dụ dỗ ngon ngọt của một con sói đội lốt cừu. Đồng thời, số phận của tất cả các nhân vật đều bị chệch hướng một cách nghiêm trọng bởi một quyết định trong vòng 2s mà mẹ kế không hề để ý đến.

Sau khi tiễn ôn thần Lạc Thi ra khỏi nhà, Phương Tiền Tiền mới có cơ hội dạy dỗ lại Phương Linh. Trước tiên là phải xem nàng ta xử lý Dung Liên như thế nào cái đã.

"Thưa ngài, tôi đã làm theo lời ngài, trên đời này đã không còn Dung Liên nữa."

Còn chưa hỏi đến, Phương Tiền Tiền đã được nghe Phương Linh báo cáo. Cũng không cần lắm, xử lý rất tốt đồng thời cũng rất biết thời cơ. Dù sao cũng là nữ chính của ta viết ra mà ỉ. Ít ra phải có tí não.

"Vậy phải xử lý như thế nào với bố của ta?"

"Tai nạn ngã cầu thang, xung huyết não ạ." Phương Linh cung kính trả lời. Tất cả mọi thứ đều đã được chuẩn bị theo ý chủ nhân.

"Rất tốt!" Rất thông minh. Người này có thể dùng được.

"Ngươi hãy vào phòng cùng ta, ta có chuyện cần nói."

[Trong phòng Phương Tiền Tiền]

"Chủ nhân người có điều gì cần Phương Linh thực hiện ư? Tôi sẽ thực hiện mọi mong muốn của ngài!" Trong mắt Phương Linh hiện ra vẻ cuồng nhiệt hiếm thấy. Khế ước này là một vật kinh khủng như vậy. Nó khiến người đó quên hết tất cả, kể cả tín ngưỡng thần thánh, chỉ để lại 1 vị thần duy nhất, thần của riêng họ.

"Ngươi quá yếu! Ngươi chẳng thể giúp được gì cho ta. Thật là vương vãi!" Phương Tiền Tiền nói thẳng ra suy nghĩ của mình. Quả thật bây giờ nàng ta quá yếu so với nàng.

"Vâng..." Phương Linh ngây người, thoáng chốc con ngươi trống rỗng. Chủ nhân không cần nàng? Thần của nàng bỏ rơi nàng? Nàng có thể cảm nhận được, mục đích sống của mình đã biến mất. Sự tồn tại của nàng bây giờ đã hoàn toàn, vô nghĩa!

"Chủ nhân!" Ngay lập tức Phương Linh nhào lên, quỳ gối dập đầu bùm bụp thật mạnh xuống sàn cho đến khi trán đã nhòe máu. "Phương Linh không thể giúp được gì cho ngài. Nhưng đôi mắt này, trái tim này, thậm chí cả linh hồn này nếu ngài muốn tôi để đem nó ra cho ngài."

Nhúm mày nhìn cô gái sắp phát điên này, Phương Tiền Tiền chỉ có thể thở dài, rút khăn ra lau trán cho nàng.

"Cô không hiểu thật hay thật sự quá ngu ngốc vậy hả? Mạng của cô là của tôi, bởi vậy, không ai được phép tổn thương một cọng tóc của cô, kể cả chính cô! Trừ phi tôi cho phép. Hiểu không?"

"Vâng!" Chỉ cần chủ nhân không từ bỏ nàng thì còn gì cần phải quan tâm cơ chứ. Chỉ việc nghe theo chủ nhân là được.

"Tôi không cần người vô dụng. Bây giờ cô vô dụng bởi cô không cố gắng tìm hiểu thứ mà bản thân sở hữu là gì. Hẳn cô cũng cảm nhận được thứ trong cơ thể cô phải không?"

"Tôi cho cô một ngày, nếu một ngày sau mà cô vẫn như vậy, thì đừng đến tìm tôi nữa!"

Phương Linh nghe thật kỹ những lời Phương Tiền Tiền nói. Đây là một mệnh lệnh khó khăn vô cùng, nhưng nếu làm được vậy thì nàng sẽ được đứng bên cạnh chủ nhân!

"Đã rõ!"

Nhìn Phương Linh bước ra khỏi phòng, mẹ kế nở nụ cười thỏa mãn. Ngày mai sẽ có một dị năng giả Bậc hệ trợ lực, không vui sao được?

Dị năng giả tinh thần hệ cơ thể khá yếu so với dị năng giả hệ khác, bởi năng lượng tinh thần không thể sử dụng để rèn luyện cơ thể như các hệ khác được.

Nhìn các ma pháp sư đấy, da giòn, thịt mềm vô cùng.

Có một bảng hệ dị năng giả đứng trước che chờ cho thì còn gì bằng a.

Quên nói một chút về cách rèn luyện của dị năng giả.

Tạo nên dị năng gồm 2 phần mà bất cứ dị năng giả nào cũng đều phải có, không thể thiếu cũng không được thừa.

Một là năng lượng dị năng được tạo ra từ tế bào biến dị. Hai là dị năng ẩn chứa trong gen di truyền đột biến.

Gen giống như một cái lọ để đựng dị năng vậy, nhưng chỉ có gen đột biến mới có xác suất kích phát dị năng. Phân cấp gen thì từ D C B A S tới X.

Hầu hết dị năng giả đều bắt đầu với gen cấp D, ưu tú hơn thì C cấp như Phương Linh, sau đó họ bắt đầu dùng dị năng cường kiện cơ thể để thăng cấp gen. Cấp gen càng cao thì cơ thể càng mạnh và dị năng của họ cũng tăng lên theo cấp độ ghê gớm. Thế nhưng các nam chủ lại sở hữu bộ gen cấp S ngay khi sinh ra, vậy nên bọn họ mới đáng sợ muốn chết, mặc dù thăng cấp gen càng lên càng khó, từ S lên X thì còn khó như thần a. Lúc lên gen cấp X thì người đó cũng thành thần mất rồi.

Ngoài cấp gen thì chuyện quan trọng thứ 2 chính là năng lượng dị năng sinh ra từ tế bào. Cái này có thể coi như vật liệu để đốt lên dị năng được chứa trong gen. Vật liệu càng nhiều thì cháy càng mạnh.

Cách để tăng nguồn năng lượng này lên, một là khống chế tế bào để có thể sử dụng hết công suất của tế bào, cách này liên quan nhiều đến bẩm sinh về năng lượng chứa trong tế bào là nhiều hay ít và sự khống chế của dị năng giả với năng lượng, nói chung là rất khó để luyện theo cách này. Hai là rèn luyện cơ thể theo cách như trên. Cách này chỉ cần biết cách vận dụng dị năng để cường hóa cơ thể là được, rất dễ làm nên hầu hết dị năng giả lựa chọn nó để tăng lên bản thân. Cơ thể càng mạnh thì tế bào càng khỏe, năng lượng càng dồi dào, nguyên lý rất đơn giản.

Cách tăng NL(năng lượng) thứ 2 dễ tiến bộ nhưng lại không thể ép hết tiềm năng của dị năng giả triệt để như cách đầu tiên, bởi tiềm năng của con người là vô hạn mà. Thế nhưng bởi độ khó khác biệt nên hầu như tất cả các dị năng giả đều chọn cách thứ 2.

Trừ dị năng giả tinh thần hệ.

Cấp độ gen của họ đều rất thấp mặc dù họ mạnh đến mức nào. Thường nó chỉ dừng lại ở D cấp hoặc C hay B cấp là cao nhất. Bởi NL tinh thần không thể dùng vào việc rèn luyện cơ thể để nâng cấp gen. Thế nhưng rất công bằng, họ lại là bậc thầy về khống năng. NLTT được tạo ra từ não bộ chứ không phải toàn cơ thể như những dị năng giả hệ khác, nên chúng rất dễ điều khiển.

Nên những kẻ rèn luyện NL theo cách đầu tiên hầu hết là những dị năng giả tinh thần hệ, ngoại trừ vài kẻ biến thái có thể dễ dàng khống năng như ăn cơm uống nước - những nam chủ quái vật kia. Dị năng giả tinh thần hệ hiện nay hầu như đều như vậy, cấp độ dị năng đều rất thấp nhưng mức NL lại nhiều đến khiến người ta giật mình.

Mặc dù hiện nay họ đều đã trở thành ma pháp sư nhưng cách rèn luyện của họ cũng chưa bao giờ thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mệ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tiền Tiểu Tam và Tam Tiền Tam

Thế nhưng Tinh thần khống hệ lại khác với những hệ khác hoàn toàn.

Nó không liên quan đến gen, đồng thời lúc mệ kế xuyên đến đây cũng không hề mất đi mà còn mạnh lên.

Nói đến chuyện này thì còn phải nhớ đến ngày kia.

Khi mà mệ kế chỉ là một cô gái bình thường, là một sinh viên chăm chỉ với bao ước mơ hoài bão của bản thân.

Thế nhưng một vụ bất cóc đã diễn ra. Lí do, không ai biết.

Hôm đó là bắt đầu cho những ngày cuối cùng mà Tiền Tiểu Tam tồn tại.

"Các người là ai? Tại sao lại bắt tôi tới đây?" Tiền Tiểu Tam hoảng hốt nhìn những kẻ mặc áo blue trắng, khuôn mặt bị che khuất sau lớp khẩu trang tỏa ra những ánh sáng lạnh lẽo tâm can.

Sau đó là những ngày lặp đi lặp lại. Một cơn ác mộng không có hồi kết.

Bọn họ liên tục thử nghiệm những chất còn chưa rõ tên trên cơ thể cô. Tại sao lại là cô? Bởi một lí do rất buồn cười, cô đặc biệt.

Đầu tiên là cơ thể bốc cháy, tiếp theo là tan ra thành nước.

Hoàn toàn biến thành một khối băng.

Rã ra tựa như bùn đất.

Hay là bị móc ra từng chiếc xương, từng miếng thịt để nghiên cứu tại sao cơ thể này có thể cường hãn đến mức này. Bởi kể cả móc trái tim cô ra, nó vẫn đập thình thịch trong lòng bàn tay, bóp nát nó, nó lại từ từ lành lại.

Lúc đầu là bỏng rát, là đau đớn tới tận linh hồn, sau đó chỉ là hơi nhói lên, tê tê, hơi ngứa, rồi hoàn toàn không còn một tia cảm giác.

Cô đã đánh mất thứ quan trọng nhất của con người - cảm xúc.

Bỏ mặc bọn họ loay hoay tìm tòi, bóc móc đến từng giọt máu, từng cái xương, miếng thịt trong cơ thể. Trong tâm của cô chỉ là một mảnh phẳng lặng, trước mắt chỉ là một chiếc đèn mờ phóng to mà thôi. La hét? Có ích gì?

Dần dần, Tiền Tiểu Tam cũng có thể nhận ra được, bản thân mình đang đánh mất đi từng thứ một - những thứ mà một con người cần có. Chúng đang biến mất đi. Cảm giác, tình cảm, ham muốn...

Có lẽ bây giờ nàng đã thực sự trở thành quái vật rồi a. Cả cơ thể lẫn tâm hồn, đều nói lên điều đó.

Những tưởng rằng sự đau đớn đã sớm biến mất, nhưng đến lúc mà thứ chất lỏng màu xanh kia được tiêm vào người cô, cô mới hiểu được, đây mới là cơn đau thực sự, khắc vào linh hồn, sẽ không bao giờ có thể quên được nó.

"Chất thí nghiệm số 5296, là một loại chất kích thích não bộ cực mạnh, có thể so sánh là 0,0001 mg sẽ tạo ra một vụ nổ bom hạt nhân trong tinh thần người dùng. Hiện nay, chúng ta đang có 5 kg 5296 sẽ truyền liên tục vào não cô ta trong nửa tiếng để xem cô ta có thể chịu đựng được đến..."

Giọng nói vô cảm dần dần biến mất. Lần đầu tiên Tiền Tiểu Tam có lại cảm giác của một con người. Ngứa? Tê? Không, là đau! Rất rất đau! Đau đớn vô cùng!

Thật muốn dùng một cái búa đập vào đầu a.

Nhưng cũng thật vui, cuối cùng, mình vẫn còn là con người. Vẫn còn...

Khi Tiền Tiểu Tam chìm vào hôn mê vì quá đau đớn. Cô không biết cơ thể mình bắt đầu di chuyển. Cả cơ thể cô bắt đầu co giật run bần, làn da từ hồng chuyển sang xám, rồi thành màu đen, cơ thể liên tục tan rã, rồi ghép lại.

"Chất số 5296 này rất hay, lần sau phải dựa vào nó để tiếp tục nghiên cứu." Những nhà khoa học cùng nhau gật đầu rồi rời đi, mặc kệ một cô gái đang chịu hàng ngàn đau đớn.

Nhưng họ đã không có ngày hôm sau.

Hôm ấy, là ngày kết thúc cuộc đời của Tiền Tiểu Tam, và cũng là lúc mà Tâm Tiền Tam chấn động giới dị năng giả.

2,1%

Con người mở ra, màu xanh lam bao phủ toàn con người của nàng, sau vài giây, chúng từ từ tán đi, để lại một đôi mắt vô cảm, Tiền Tiểu Tam, cho dù mất đi cảm giác nhưng đầu óc trong tim vẫn nhói đau, lồng ngực thì thoáng vẫn đổi nhịp và trong đôi mắt vẫn còn sự xót xa, tiếc nuối.

Nhưng cô gái này, tim luôn đập trong 1 nhịp duy nhất, đôi mắt mỹ lệ hoàn toàn không có cảm xúc, cô chỉ bình thản quay đầu đánh giá xung quanh một chút.

Phòng thí nghiệm

Có một chiếc máy tính bị khóa.

Chân tay bị khóa bởi công điện tử.

Hàng tỉ nơ tron bắt đầu trao đổi với nhau, thông tin từ mọi thứ trong không khí truyền thẳng đến não bộ.

Tay khẽ nâng, chiếc máy tính khẽ di chuyển trên bàn, đối mặt với cô.

Phân tích, kết hợp. Trí nhớ ngày đầu tiên đến nơi này, mã số là 1...8...8...8!

Còn tay, trí nhớ về 5 năm trước, ngày x tháng y, mã số mà những nhà khoa học bấm 9...6...5...4!

Trí nhớ vào lúc bị dẫn đi trong phòng thí nghiệm, đã phác họa thành công bản vẽ của phòng thí nghiệm. Phân tích chỗ đứng canh, có khoảng 128 khu không an toàn, 56 khu có vẻ an toàn, 2 khu hoàn toàn bỏ trống an toàn.

Chuẩn bị tẩu thoát sẵn sàng, nhưng nên chờ thêm 1 chút nữa, phải xử lí hết bọn họ rồi mới nên đi. Mình vẫn yếu quá.

"A, cô ta đã hấp thu chúng rồi, vậy bây giờ hãy đem hết số còn lại vào cơ thể cô ta đi."

"Nhưng như vậy có thể cô ta sẽ..."

"Quản nhiều thế làm gì, mau lên!"

Đây là, 4 kg còn lại ư? Vậy thì có thể...

Chưa kịp suy nghĩ xong, cơn đau đã ập đến với cô. Nó đau chỉ hơn gấp bốn lần lúc trước chứ? Nhưng chỉ cần ngủ một giấc, khi thức dậy sẽ là lúc...

5%

Cô mở mắt, nhìn những kẻ đang trầm trồ đứng xung quanh.

"Chà, một cơ thể thật tuyệt vời! Cô ta hấp thu 4 kg 5296 chỉ trong vòng 2 tiếng!"

"Nhìn vào mắt tôi đi."

Lúc mà họ đang trò chuyện vui vẻ, một giọng nói quặng rữ vang lên. Bọn họ như bị thôi miên làm theo, tất cả đều nhìn về phía cô gái. Tất cả chỉ nhìn thấy, chiếc công tay được làm từ kỹ thuật tiên tiến nhất thế giới tự động mở ra cho cô ta, đôi môi xinh đẹp cất giọng nói như thôi miên.

"Mắt nào."

Ngay lập tức, họ thấy tay của bản thân như bị điều khiển, móc lấy đôi mắt của mình. Những chiếc áo blue trắng nở độ những đóa hoa máu đỏ yêu dị.

6 tên tiến sĩ đều ngất lịm đi vì đau.

Thế nhưng nỗi đau mà họ đang chịu đựng có thể sánh bằng nỗi đau họ gây ra cho Tiền Tiểu Tam hay không?

Thực ra không phải cô quan tâm chuyện này, cô cũng chẳng thấy bọn họ có lỗi gì. Thậm chí cô còn phải cảm ơn bọn họ vì đã giúp cô cải thiện dị năng của mình nữa là. Thế nhưng, chấp nhất của Tiền Tiểu Tam cô vẫn nhớ kĩ trong đầu, mặc dù cô đã quên mất tại sao nó lại xuất hiện ở đây. Tại sao lúc đó Tiền Tiểu Tam lại hận bọn họ đến thế? Cô thật sự không hiểu, cũng quên mất rồi.

Thứ còn lại, chỉ là chấp nhất mà thôi. Phá hủy, tàn sát hết tất cả. Đó chính là ý nghĩ đã luôn đeo bám, mọc rễ trong tâm trí Tiền Tiểu Tam suốt 5 năm trời. Nếu cô không thực hiện nó thì nó cũng sẽ đeo bám trong đầu cô khiến cô khó chịu. Vậy nên, phải đem chỗ này, biến thành phế tích như mong muốn của Tiền Tiểu Tam.

"Bùm!!!"

Khu nghiên cứu kéo dài 1 km hoàn toàn biến mất. Không một ai sống sót.

Bên cạnh khu phế tích, cô gái lạnh lùng đứng đó, tự hỏi về cuộc sống sau này của bản thân. Trí tuệ siêu việt nhất nhân loại đã đem ra cả ngàn sự so sánh, nhưng nó lại đem lại đáp án là [không xác định].

Bởi con người làm sao mà đoán được tương lai. Cứ cho là chúa đi, ông ta cũng chẳng đoán được bản thân mình cũng bị người ta bán đứng.

Thế rồi một trong một ngàn suy nghĩ khiến cô gái động lòng.

MÔ PHÒNG TIỀN TIỂU TAM.

Tại sao lại là mô phỏng? Vì cô không phải Tiền Tiểu Tam nữa.

Nếu là mô phỏng, vậy thì cô sẽ là gì. Gọi là Tam Tiền Tam đi.

[Một thời gian sau]

"Tiểu Tam, em đem bản thảo ngay cho chị!"

"Vâng, vâng~"

*mô phỏng Tiền Tiểu Tam: Tạo ra một nhân cách thứ 2 mang tên Tiền Tiểu Tam dựa vào ký ức của Tiền Tiểu Tam, đồng thời mô phỏng cảm xúc của một con người bình thường đặt vào nhân cách giả đó.

Việc mô phỏng cảm xúc này chỉ có thể áp dụng cho nhân cách Tiền Tiểu Tam bởi Tam Tiền Tam không hề có những cảm xúc đó trước kia để mô phỏng.

Tiền Tiểu Tam chỉ là một nhân cách giả được tạo nên, tuy nắm quyền chủ động thân thể nhưng nó chỉ là một mặt khác của Tam Tiền Tam, không phải con người thứ 2 trong Tam Tiền Tam.

Tiền Tiểu Tam trên chỉ là sự mô phỏng, không phải Tiền Tiểu Tam thật sự.*

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đến phân bộ dị năng hội

[Phân bộ dị năng hội]

"Lạc Thi, đây chẳng phải phân sở phụ của Lạc thị hay sao?"

Bước xuống xe, Phương Tiền Tiền ngay lập tức nhận ra cái gọi là 'phân bộ dị năng hội'.

Đùa sao, một chữ 'Lạc thị' to đến thế kia mà.

"Thật ra, dị năng hội là của Lam thị và Lạc thị cùng đứng tên." Lạc Thi không nhanh không chậm nói ra một tin tức kinh người.

"Gì cơ?" Phương Tiền Tiền ngớ người.

Kì quái, rõ ràng là Lam gia cùng Lạc gia không hề có quan hệ gì với những tổ chức dị năng giả kia cơ mà. Trừ khi...

Nàng quay người lại ngay lập tức, bắt được ánh mắt thần nhiên xác nhận của Lạc Thi.

Con bà nó! Trừ khi hần và Lam Thần à kẻ đứng sau dị năng hội.

Mình nhớ rằng mình đâu có viết bọn họ biến thái tới như vậy đâu. Chẳng lẽ thế giới này bắt đầu thay đổi bởi bọn họ phát triển quá nhanh, vượt qua cả tác giả như mình dự kiến. Quá cmn ngưu bức rồi.

Thật may là bây giờ mình đã đầu quân vào chỗ họ rồi. Chỉ cần tỏ ra hữu dụng là sẽ an toàn a.

Lạc Thi nhìn cô gái mà những cảm xúc đều viết rõ trên mặt mà thấy buồn cười. Cô cảm thấy mình sẽ an toàn sao?

Mẹ kế bị sức mạnh cường hãn của các nam chính dọa cho mụ mị cả đầu óc. Lại không nhìn thấy mõ sói nào đó đang mài dao soèn soẹt.

"Đi vào thôi, Tiền Tiền. Hôm nay chúng ta có rất nhiều việc cần bàn đây!" Khẽ cốc lên đầu Phương Tiền Tiền, Lạc thi cười xòa kéo nàng vào trụ sở.

Đây thấy không, có việc cần nhờ là sẽ lôi kéo, gọi tên người ta thân mật tựa người yêu vậy. Mình mà vô dụng thì đảm bảo là sẽ bị vứt như rác rưởi nha.

"Lạc tổng!"

"Chào Lạc tổng!"

Mới bước vào Lạc thị, Phương Tiền Tiền đã bị dọa cho ù cả tai. Có cần phải vậy không hả mấy tên kia. Cái ánh mắt cuồng nhiệt như thể nhặt được kim cương khi nhìn thấy ta là gì thế hả? Ngắm Lạc Thiếu của mấy người đi, nhìn ta làm quái gì?

"Gọi điện cho lão thái gia, người sắp có cháu đẻ bé rồi a." Một người đàn ông tóc rẽ hai bên mái gọn gàng, vuốt keo bóng mượt khẽ rút khăn tay rồi chấm chấm nước mắt.

Phương Tiền Tiền nổi cả da gà, da vịt. "Lạc Thi, thế này là sao?" Không nhận được nữa, nàng đành phải hỏi Lạc Thi.

"Sao là sao?" Mõ sói giả ngu, bàn tay đưa ra sau khề giờ ngón cái cho đại thúc đang chấm chấm nước mắt 'tiếp tục phát huy'.

"Sao là vậy đó!" Phương Tiền Tiền chỉ về phía mấy người đang tung hô "phu nhân" "phu nhân".

"Ừ thì đây là sao mà." Mõ sói nhin cười, mặt nghiêm túc chỉ về hướng mà Phương Tiền Tiền đang chỉ, hình ngôi sao to chính ỉnh - biểu tượng của Lạc thị.

"Ừ..." Phương Tiền Tiền nín họng, ù rừ chịu thua.

[Lạc gia]

"Giờ cơ? Người nói Lạc Thi sao? Nó đem gái về công ty hả? Còn nắm tay lôi kéo, còn gọi tên thân mật?"

Một cô gái mở mắt to tròn, lặp lại những gì mình nghe được trong điện thoại 1 lần nữa. Chợt, cô ấy vứt luôn cái điện thoại trong tay, gào thét vang dội khắp nhà, lan truyền thông với tốc độ ánh sáng.

"Bà nội, bà có cháu bé rồi!"

Đừng hỏi tôi. Sau khi lan truyền n lần, đến tai chủ nhà thì nó đã biến dạng đến mức này. Tạm gác lại chuyện này sau, quay lại với chính chủ.

Lúc này Phương Tiền Tiền đang được Lạc Thi dẫn đi theo một cái lối nhỏ đằng sau công ty, ngoằn ngoèo một hồi, mở mắt ra là một khu đất bí mật nằm trong vùng kiểm soát của Lạc thị.

Một tòa nhà xiêu vẹo sắp đổ, tám biển viết 3 chữ 'dị năng hội' đang lung lay sắp bị gió thổi bay mất.

"Dị năng hội?" Phương Tiền Tiền tròn mắt nhìn cái tòa nhà xập xè này.

Trên trán Lạc Thi là một cái gân xanh đang lộ rõ. Hôm nay thật sự quá... mất mặt rồi...

"Tiểu nhị, tiểu tam!!! Hai người mau ra đây cho tôi!!!" Lạc Thi tức giận thật rồi a~

Từ hai cái góc khuất, xuất hiện hai tên ăn mày, à không, là hai tên công tử bột giả làm ăn mày, ăn mặc rách rưới không chịu được.

"Tôi đã bảo với 2 người là hôm nay sẽ có một người mới đến, vậy mà hai người chẳng có lấy chút tiết chế nào là sao chứ?"

"Lão đại à, bởi lão tam nó khiêu chiến em cơ mà..." Một đại thúc trẻ tuổi u oán như một oán phụ bị chồng bỏ, vẻ mặt giả vờ đáng thương, nước mắt giàn giụa kể lể nhưng ánh mắt lão liên lại bán đứng hắn ta.

"Lão đại à, tôi khiêu chiến lão nhị nhưng tôi đã nói là để hôm sau quyết chiến mà hắn không nghe, lợi dụng lúc tôi lơ là đánh lên tôi. Bực mình quá nên tôi mới..." Lão tam uất ức vô cùng, vẻ mặt như bị tào bôn.

"Haizz..." Nói về vũ lực thì hai tên này sàn sàn nhau, nhưng hơn thua bởi cái đầu nên một cái là nhị một cái là tam đấy. Lão tam à, người mà không chịu thông minh lên thì mãi mãi chẳng bao giờ đấu lại lão nhị đâu a.

"Vậy hôm nay là ai đến đây? Ốp gạch, sửa ngôi, tậu tám biển mới, sơn lại nhà... Là ai chịu?"

"Là tôi, vì tôi thách đấu nên mới có chuyện này, tôi sẽ chịu trách nhiệm sửa chữa!"

Nhìn ánh mắt trượng nghĩa vô cùng kia, Lạc Thi hẳn cũng chỉ có thể than thở trong lòng, ôi lão Tam...

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đây có phải thế giới mà mình viết ra hay không?

Cuối cùng mọi chuyện kết thúc sau khi lão nhị và lão tam mỗi người bỏ một nửa để sửa lại trụ sở.

Sau khi đuổi hai người kia đi mua sơn cùng vật liệu, Lạc Thi mới dẫn Phương Tiền Tiền vào trụ sở dị năng hội.

Bước qua cánh cửa tưởng như sắp rụng kia, Phương Tiền Tiền tưởng như mình đã lạc chân vào một nơi khác. Không còn vẻ tồi tàn rách nát kia, bên trong đây là một thế giới, một không gian vô cùng rộng lớn.

"Ma pháp không gian đấy! Thích không?" Lạc Thi giới thiệu cho nàng. Đẹp thì đẹp thật nhưng thật đau vô cùng, lũ ma pháp sư tham lam kia...

Phương Tiền Tiền nghe vậy mới biết bản thân mình đã khinh thường những vị gọi là ma pháp sư kia. Cho dù là dị năng giả vô cùng mạnh mẽ nhưng cũng không thể tạo ra một thế giới như thế này, tuy rằng nó không trọn vẹn. Trừ dị năng giả không gian hệ, bọn họ còn khó kiếm hơn cả tìm một cái lông trâu bạc trên mình con trâu nữa là. Thế nhưng ít nhất phải là dị năng giả không gian hệ A cấp mới có thể tạo ra không gian tối đa 3 lập phương (thể tích 3x3), không thể cường hãn đến tạo ra một cái không gian bao la này được. Trừ S cấp, S cấp thì không biết được vì nàng chưa bao giờ nhìn thấy họ, nhưng tìm đâu ra S cấp đây? Mà không gian hệ S cấp thì... chẳng có hi vọng gì mà mong chờ cả.

"Ma pháp sư cường hãn đến vậy ư?" Mẹ kế cảm thấy tuyệt vọng. Mọi chuyện đang diễn biến chệch khỏi quỹ đạo vô cùng. Ma pháp sư, cổ vũ giả, họ không hề xuất hiện dưới ngòi bút của nàng. Nhưng tại đây, đó lại là 2 thế lực sánh ngang với dị năng giả.

Nhớ lại thêm một chút nữa. Mọi chuyện đã bị đẩy đi quá nhanh.

Các nam chính đã xuất hiện quá sớm.

Phuong Linh và Dung Liên lẽ ra đã không định trừ khử Phuong Tien Tien sớm như vậy, ít nhất cũng phải 1, 2 năm nữa kia.

Lạc Thi và Lam Thần là người đứng sau dị năng hội, tức là họ là người mạnh nhất dị năng hội. Điều đó là không thể, theo cốt truyện thì dị năng của bọn họ lẽ ra mới chỉ thức tỉnh được ít lâu thôi mà, dù là gen cấp S trong truyền thuyết cũng không biến thái đến mức đó được.

Nếu cứ theo cái đà bát nháo này, không khéo là mấy cái nam chủ kia sẽ sớm về nước mất thôi. Mọi chuyện ở trong nước đã loạn bát nháo lên thế này thì ngoài kia chắc cũng chả khá hơn đâu.

Đây có thật là thể giới mà mình đã viết ra không?

Trong lúc Phuong Tien Tien đang suy tư, Lạc Thi đã dẫn cô đến một căn phòng kì lạ, ngắt quãng dòng suy nghĩ của cô.

Phuong Tien Tien ngơ ngác nhìn căn phòng này. Căn phòng phủ một màu trắng, chính giữa là một gốc cây bằng băng trong suốt đang tỏa ra hơi lạnh lạnh lẽo. Nền nhà trải rộng một hồ nước ấm áp. Chắc hẳn nó là do Lạc Thi và Lam Thần làm ra. Bên trong đó là một cô bé vô cùng xinh đẹp đang co người nằm ngủ trong gốc cây băng giá.

Mái tóc màu trắng, đôi môi trong suốt, khi cô bé mở mắt, đó là đôi đồng tử trong suốt.

"Đây là... "Nếu mẹ kế nhớ không nhầm thì đây hẳn là...

"Em gái của tôi, Lạc Tâm." Nhìn về phía Lạc Tâm, đôi mắt Lạc Thi lộ ra vẻ u ám nhàn nhạt.

Chính xác rồi a. Nhân vật đặc biệt này như vậy, khó mà quên được.

"Lạc Tâm, đứa con gái thứ 2 của cha mẹ tôi, em gái của tôi và Lam Thần. Sau khi sinh ra, dị năng tinh thần đã xuất hiện một cách mạnh mẽ năm nó mới chỉ 1 năm tuổi, đem tất cả mọi người trong nhà chấn đến ngất đi. Sau khi y thánh chẩn đoán đã đem nó để vào gốc cây băng này, chỉ có vậy nó mới tồn tại được." Lạc Thi buồn bã nói ra chuyện này, hai bàn tay áp lên gốc cây băng, vuốt ve khuôn mặt của Lạc Tâm qua lớp băng lạnh lẽo.

"Sở hữu tinh thần năng lượng quá lớn, chúng sẽ khiến não cô bé ngập chìm trong năng lượng. Nên thường hay xảy ra chuyện năng lượng tràn vào dây thần kinh, phá hỏng não bộ. Đem cô bé nhét vào đây cũng là một cách đình trệ NL tinh thần, giúp cô bé sống sót."

Phuong Tien Tien biết rất rõ những chuyện này, bởi chính cô cũng từng như vậy. Chất thí nghiệm kia tạo ra nguồn NL tinh thần khổng lồ, cưỡng ép cơ thể cùng não bộ tiếp nhận. Não bộ nổ tung, sụp đổ rồi lại tái tạo, lại nổ tung. Người bình thường thì, ha ha... chẳng có đủ não mà hủy đầu nhà.

NL tinh thần của cô bé này bẩm sinh cũng không nhiều lắm, nếu không thì đã sớm chết trong lúc hình thành phôi thể rồi, làm sao mà sống dựa vào cái cây này lâu như vậy được chứ.

Người ta thường nói dị năng giả tinh thần hệ có thể dễ dàng điều khiển NL tinh thần, nhưng đâu ai biết họ cũng đối mặt với nguy hiểm não nổ tung hàng ngày, hàng giờ, hàng giây đâu.

Thiên phú càng mạnh thì chết càng nhanh. Câu nói này càng đúng hơn với Tinh thần dị năng hệ.

"Cô biết ư?" Lạc Thi nhìn Phuong Tien Tien, trong tim là rung động cực lớn.

"Đó là điều mà những dị năng giả tinh thần hệ mạnh mẽ đều biết. Chỉ cần một chút sơ sẩy, não bộ chúng tôi sẽ nổ thành thịt vụn ngay lập tức nếu não bộ không kịp không năng." Phuong Tien Tien đáp lại lời của Lạc Thi.

"Nếu cô đã biết rõ vậy, thì cô có cách để giúp đỡ chúng tôi cứu được Lạc Tâm không?" Lam Thần mở cửa phòng, bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Ta là Tam Tien Tam

"Có thể." Phuong Tien Tien cũng không bất ngờ khi thấy Lam Thần xuất hiện, chỉ nhàn nhạt trả lời câu hỏi của hắn.

"Cách nào?" Mắt của Lam Thần đỏ ngầu, nắm chặt vai của nàng mà lắc.

"Khoan đã nào, để tôi nói hết đã." Phuong Tien Tien nhú mày hất tay của hắn ra. Cái đồ siscom này(cuồng em gái).

"Thật ra thì em gái của 2 người không giống với những dị năng giả tinh thần hệ khác. Tinh thần dị năng hệ phổ biến nhất là [Tinh thần điều khiển năng lượng hệ], dùng NL tinh thần để điều khiển các nguyên tố ẩn chứa trong tự nhiên, mà tiêu biểu là các ma pháp sư nguyên tố. Ngoài ra còn có [Tinh thần điều khiển pháp tắc hệ], dùng NL tinh thần để điều khiển pháp tắc, như ma pháp sư không gian hệ, thậm chí là quái vật thời gian hệ. Nhưng em gái của cậu lại là dị năng giả tinh thần hệ dị biệt [Tinh thần không hệ] sử dụng NL tinh thần để khống chế vạn vật."

Làm sao mà Phương Tiền Tiền biết những điều này? Đừng coi thường những quái vật sở hữu dị năng tinh thần không hệ, chỉ số IQ của họ không phải thứ mà máy móc có thể đo được. Chỉ với một ít thông tin về ma pháp sư cùng sự nghiên cứu lâu năm của Tam Tiền Tam với dị năng giả thì những thông tin này rất bình thường thôi.

Thứ mà tinh thần dị năng giả mạnh nhất không phải là sức mạnh, mà là trí thức.

"Tinh thần không hệ?" Lạc Thi lẩm bẩm, nhìn về phía cô bé đang mở mắt nhìn chằm chằm Phương Tiền Tiền.

"Chị cũng biết ư?" Một giọng nói non nớt đột ngột cắt ngang mọi người. Lạc Tâm nhìn Phương Tiền Tiền, ánh mắt mong chờ, sẽ có một người giống với bản thân hay không?

Phương Tiền Tiền không trả lời câu hỏi của cô bé, tiếp tục nói như một cái máy.

"Sự phân chia này, thực chất là chỉ sự phân chia của nguồn NL tinh thần của mỗi tinh thần dị năng giả mà thôi. Ở đây là chỉ lúc bẩm sinh, nguồn NL dị năng sau khi lớn lên sẽ tăng lên mà. Mà bẩm sinh những người mang trong mình nguồn NL tinh thần kinh khủng đủ để trở thành tinh thần không dị năng giả đã sớm chết trong bụng mẹ bởi không thể khống chế được rồi. Em gái 2 người có thể thành công mà sinh ra, phát bệnh muộn lúc 1 tuổi quả là kì tích đấy."

Nhìn về phía Lạc Tâm, Phương Tiền Tiền bây giờ mới trả lời câu hỏi của cô bé, nhưng không hiểu sao giọng nói của cô đột ngột thay đổi, vô cảm xúc. "Ta không phải tinh thần không hệ dị năng giả bẩm sinh, bởi nếu vậy thật thì ta đã chết từ lâu rồi. Dị năng của ta là từ cấy ghép mà thành."

"Nếu cô có thể vượt qua chúng vậy thì em gái chúng tôi cũng có thể đúng không?" Lam Thần đột nhiên nghĩ ra, hỏi Phương Tiền Tiền.

Phương Tiền Tiền ngẩng mặt lên nhìn họ. Đột nhiên họ cảm thấy bản thân mình đang đối diện với một cỗ máy chứ không phải là con người, đôi mắt ấy không có cảm xúc nữa.

"Cô là ai?" Lam Thần mở lớn mắt, bàn tay nhanh chóng bóp lấy cổ của cô gái xa lạ trước mắt. Đây không phải Phương Tiền Tiền.

"Chuyện này không thể qua loa được, bởi vậy ta mới phải thức tỉnh. Ta cũng không thích bản thân ta bây giờ đâu, người không cần phải như vậy. Người có thể dễ dàng giết ta như một con kiến mà, Lam Thần."

Thịch.

Lam Thần nhú mồm, tay khẽ ôm ngực, tại sao tim lại đập lệch nhịp? Bởi vẻ mặt vô cảm của cô gái kia khiến hắn hiểu kì ư?

Hơi lơ là một chút, Lam Thần đã thấy Lạc Thi cướp lấy Phương Tiền Tiền kia ra khỏi tay hắn.

"Không sao chứ?" Lạc Thi quan tâm nhìn Phương Tiền Tiền.

"Cảm ơn." Nàng chỉ nhàn nhạt đáp lại hắn.

Lạc Thi khẽ kiềm chế cảm giác mất mát trong tim. Hắn biết cô gái này không phải là người mà hắn thích. Một cô gái đơn thuần(?) có đủ mọi cảm xúc chân thực.

"Ta cũng là Phương Tiền Tiền, nhưng từ bây giờ ta sẽ là Tam Tiền Tam, không còn là Phương Tiền Tiền nữa... Đã ngủ quá lâu, mọi chuyện sắp mất hết khống chế rồi."

Lạc Thi nhìn cô gái trước mắt, buột miệng hỏi. "Vậy còn Phương Tiền Tiền ở đâu?"

"Ta cũng là Phương Tiền Tiền, nhưng Phương Tiền Tiền không phải ta." Tam Tiền Tam nhìn người đàn ông trước mắt, hình như hắn đã thích Tiểu Tiểu Tam mô phỏng kia thì phải. Hắn nên quên đi, bởi trong những cảm xúc được mô phỏng kia, không có thứ gì mang tên 'tình yêu'.

"Ta không muốn trở lại làm Phương Tiền Tiền trước kia nữa. Bởi Phương Tiền Tiền sẽ không có đủ khả năng để giải quyết mớ bòng bong này." Cảm xúc, dao động sẽ khiến mọi chuyện khó giải quyết và làm mờ đi phán đoán cùng khả năng suy luận.

"Lạc Tâm, bởi vì giải quyết chuyện của cô mà ta phải dờ dẫm mô phỏng cảm xúc, cho nên cô phải nghe cho rõ. Cô, không còn nhiều thời gian nữa đâu."

Câu nói này của Tam Tiền Tam thành công khiến bọn họ ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Cách để cứu được Lạc Tâm.

(Từ bây giờ sẽ cách dòng xa cho mn dễ đọc hén. Nhưng mấy chương kia sẽ vẫn giữ nguyên vì mình lười quá a!)

(Chú thích nhắc lại cho mn hiểu một chút.

NLTT: năng lượng tinh thần.

Khống năng: điều khiển năng lượng theo ý mình.

Mở não: Thuật ngữ dành riêng cho tinh thần khống hệ

Dùng để chỉ về việc khai thác tiềm năng não bộ.)

Tâm Lạc Tâm khẽ run khi nghe được câu khẳng định từ miệng của Tam Tiền Tam.

"Tôi biết chứ!" Lạc Tâm nhìn về phía Phương Tiền Tiền. Cô gái này, cũng đã từng gặp cùng hoàn cảnh với mình, cũng đã từng chịu cơn đau khắc sâu vào linh hồn ấy, mà có lẽ sự đau đớn của chị ấy là một thứ mà mình không bao giờ có thể tưởng tượng được.

Đau đớn đến quên đi những cảm xúc của con người.

"Lạc Tâm! Em đang nói gì vậy?" Lam Thần gắt gỏng ngay lập tức. Sao có thể như vậy chứ?

"Anh, em đã biết từ lâu rồi. Khi mái tóc này của em bị thủy tinh hóa hoàn toàn, em..."

Lạc Tâm buồn bã nói ra kết cục mà mình đã liệu trước từ lâu, chỉ là vì không muốn nhìn thấy 2 anh đau lòng nên mới giấu kín nó đi mà thôi.

"Các anh nghĩ NL của tinh thần khống hệ có thể dễ dàng dừng vận chuyển bằng cách đóng băng cơ thể như vậy ư? Nên nhớ là những đứa trẻ mang NL tinh thần khống hệ hầu như đều chết non. Lạc Tâm con bé này có thể gắng gượng đến bây giờ sự thật là có thiên phú khủng khiếp đấy. Nếu con bé chỉ sở hữu mức NL C cấp bẩm sinh thì đã là một chuyện khác rồi, với thiên phú của con bé thì sẽ dễ dàng khống chế nó trước khi nó bành trướng lên theo tuổi rồi. Chỉ là A cấp thật sự quá khủng khiếp, thiên phú đến đâu cũng khó mà khống chế nó cùng sự bành trướng của nó. Con bé nếu cứ để như vậy thì nhiều nhất cũng chỉ có 1 năm thời gian mà thôi." Tam Tiền Tam đến gần cô bé này, có lẽ là cùng một loại dị năng nên có sự thân cận lẫn nhau chẳng. Thật muốn giúp cô bé này.

Muốn? Đây cũng là một loại ham muốn?

Mình... muốn?

Dường như có một bánh xe gỉ sắt nào đó trong một góc nơi sâu thẳm Tam Tiền Tam đã bắt đầu động đậy, rất nhỏ như không có, nhưng lại là một sự chuyển biến quan trọng.

"Một năm..." Lạc Thi thần thờ nhìn về phía Lạc Tâm. Cố gắng như vậy, nỗ lực bước lên, nắm trong tay một trong những chiếc ghế quyền lực nhất thế giới. Vậy mà, lại không thể cho em gái được một tuổi thơ trọn vẹn, phải để nó đối mặt với cái chết đang kề gần.

"Chỉ 1 năm..." Lam Thần đau đớn nhắm mắt lại. Dị năng giả, ma pháp sư và cổ võ giả đều có tuổi thọ vô cùng cao, năng lực càng mạnh mẽ, tuổi thọ càng dài. Vậy mà Lạc Tâm, một dị năng giả mạnh mẽ như vậy, lại không thể sống qua 15 tuổi.

"Lạc Tâm, em đã mở được bao nhiêu rồi?" Đột nhiên Tam Tiền Tam hỏi Lạc Tâm một câu mà ngoài hai người, không ai hiểu.

"3% ạ. Khống năng của em chỉ đạt C cấp sơ kì, trong khi NLTT trong não bộ đã vượt quá mức khống năng lên đến C cấp hậu kì rồi." Lạc Tâm cay đắng nói. Lúc tưởng rằng mình đã khống chế được hết chúng, đầu gối chúng lại sinh trưởng càng thêm mạnh mẽ, càng tràn ngập.

"Nếu vậy thì vẫn còn cách!" Tam Tiền Tam không nhanh không chậm nói ra một câu nói kinh người, làm cả 3 người kia ngây ngẩn.

"Cách đầu tiên. Tăng mức khống năng lên trên C cấp hậu kì. Nhưng chỉ sợ đến lúc đó NLTT trong não em cũng đã tăng lên đáng kể rồi. Trừ phi thiên phú của em nghịch thiên đến mức trước 15 tuổi có thể trở thành tinh thần khống giả B cấp. Đó gọi là cách 'ta mạnh người chẳng động được cái lông gì của ta đâu'."

Lạc Tâm tự giễu cười, đó là cách mà bất cứ dị năng giả nào cũng sẽ biết. Tăng mức khống năng để ổn định dị năng. Thế nhưng bởi vì mức NL dị năng của mình tăng quá nhanh, khống năng của mình không theo kịp.

"Cách thứ 2 là trải nghiệm, giống như tôi khi cấy ghép dị năng. Để NLTT tự do xung kích não bộ, đến một đỉnh điểm nhất định thì não bộ sẽ hoàn toàn quen với việc đó, mấy cái nguy hại này sẽ chẳng còn thấm vào đâu nữa. Đây gọi là cách 'thực hành là mẹ thành công'." Nghĩ về lúc trước kia, Tam Tiền Tam nói lên cách chữa trị thứ 2 mà thậm chí còn vô vọng hơn cách thứ 1 kia. Đùa sao, làm gì có làm não mà nổ như cô vậy chứ.

"Hai cách này chúng tôi coi như chưa nghe." Lạc Thi lắc đầu. Đồng thời khi nhìn về phía ánh mắt nhàn nhạt kia khi nói về những gì đã xảy ra trên bản thân mình mà mặt không đổi sắc, không hiểu sao trái tim hắn như bị ai bóp nghẹt lại. Không phải cô gái đó, nhưng mà, tim vẫn đau quá.

"Các người nên cảm thấy may mắn vì đã gặp được tôi và tôi cũng chẳng hiểu tại sao lại muốn giúp cô bé này nữa. Để cô bé bên cạnh tôi, đó là cách thứ 3. Tôi sẽ dùng NLTT của mình để áp chế NLTT của Lạc Tâm, đồng thời sẽ tạm ngưng sự tiến triển của nó lại, giúp con bé thích nghi với mức NL dần dần. Đây cũng là lí do tôi xuất hiện, bởi dị năng của Phương Tiên Tiên không đủ để áp chế và hướng dẫn nó. "

"Tôi đồng ý!"

Nhìn về mặt kích động của hai người kia, Tam Tiên Tam không hiểu tại sao họ lại vui vẻ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Dững cảm lên, Lạc Tâm

"Đồng thời, tôi và con bé cần tăng mức mở não lên. Nó rất quan trọng, mở càng nhiều thì không năng càng dễ dàng hơn. Hắn là trong mười mấy năm qua Lạc Tâm không tiến bộ nhiều về phương diện này nhỉ?" Tay của Tam Tiên Tam nâng lên, khối băng bắt đầu tan chảy mà mắt thường có thể dễ dàng trông thấy được.

"Vâng, từ lúc nhỏ đến bây giờ em chỉ mở được đến 3 % ấy." Lạc Tâm áy náy nói. Cô bé dù sao cũng chỉ là một cô bé. Dù cho là thiên tài ngàn năm có một nhưng không phải cái gì cũng hiểu được.

"Thật ra, em chỉ cần mở não đến 20%, thì cho dù là mức NLTT cấp S cũng chẳng làm gì nổi em đâu. Bởi lúc ấy mọi nguồn năng lượng bên trong cơ thể em sẽ bị em kiểm soát hoàn toàn."

Lạc Tâm tròn xoe mắt. Không ngờ thứ mà mình cho là vô dụng nhất lại là chìa khóa để mình sống sót.

"Lam Thần, Lạc Thi, hai người cần phải hiểu một điều. Đi theo tôi, con bé sẽ không còn an toàn nữa. Tinh thần khổng hệ nói dễ thì dễ, nói khó thì khó. Thế nhưng có một điều tiên quyết ấy chính là chiến đấu. Bởi ngoài cách dùng kích thích nào đó để cường chế tăng lên não bộ thì chỉ còn cách tăng cường nó thông qua ma luyện mà thôi. " Băng tan chảy hết Lạc Tâm bị rơi khỏi giới gốc cây.

"Xoẹt." Ngay khi hơi lạnh biến mất khỏi cơ thể con bé, nguồn NLTT bắt đầu hỗn loạn."A!"

Lạc Tâm ôm lấy đầu, lăn lộn dưới đất.

"Lạc Tâm!!!" Cả hai tên cuồng em gái cuồng lên, vội vã chạy đến nhưng lại bị Tam Tiên Tam ngăn cản.

"Tránh ra cho tôi!" Lam Thần mất đồ bùng, gào lên.

"Tiên Tiên!!!" Lạc Thi muốn đẩy Tam Tiên Tam ra.

"Lạc Tâm, không được phép kêu đau nữa. Không được khóc. Không được rên rĩ." Giọng nói lạnh nhạt nhưng đầy sự thuyết phục của Tam Tiên Tam vang lên trong tai Lạc Tâm.

Trong tim cô bé rung động chưa từng có.

"Khóc đi, Lạc Tâm. Mẹ biết con rất đau mà."

"Không cần nhìn, Lạc Tâm. Bố sẽ chữa hết mọi bệnh tật cho con!"

"Lạc Tâm, anh cả và anh hai sẽ cố hết sức. Em không cần lo, cứ thoải mái tin tưởng bọn anh."

Đây. Chưa một ai nói với cô bé điều đó. Họ chỉ khuyên cô đừng quá đau buồn. Muốn khóc thì khóc, muốn kêu thì kêu.

Chỉ có người phụ nữ trước mắt này, người mà có lẽ đã phải chịu đựng những điều mà không ai có thể tưởng tượng ra, cô lại nói với nó: không được khóc, đứng lên.

"Cho dù em có khóc đến nhường nào cũng sẽ chẳng có ai cứu nổi em đâu. Chỉ có em mới có thể cứu lấy bản thân mình. Đứng lên!"

Giọng nói với âm điệu lên cao, đánh thẳng vào trong tim của cô bé. Có lẽ Tam Tiên Tam vẫn chưa nhận ra, có một sự tức giận được giấu trong giọng nói của mình, hay là, nàng không muốn nhận ra nó...

Đứng, đứng lên Lạc Tâm! Mạnh mẽ, lên Lạc Tâm! Dừng cảm lên, Lạc Tâm!

Lam Thần và Lạc Thi ngơ ngàng nhìn cô bé trước mắt. Đôi chân nhỏ bé run rẩy nắm lấy bàn tay của Tam Tiền Tam, đôi con ngươi xoay tròn, có kiên quyết, có quyết tâm dữ dội.

Anh cả, anh hai, Lạc Tâm đã đủ lớn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Vững bước lên, Tam nhi!

Khi Tam Tiền Tam đem tiểu Lạc Tâm về nhà, Phương Linh đã đứng chờ trước cửa nhà. Nhìn khí thế nội liễm bên trong cô, cùng với ánh mắt bình tĩnh đó, Tam Tiền Tam mới khẽ gật đầu. Cô ta đã có khí thế của một đệ năng giả.

Phương Linh nhìn nữ chủ nhân trước mắt, có điều gì đó khẽ nảy lên trong lòng.

"Chủ nhân..."

"Chuẩn bị hành lý, chúng ta sẽ rời khỏi đây ngay." Tam Tiền Tam không muốn đóng kịch nữa nhưng lại không thể đối mặt với Phương ba trong trạng thái này. 2 con sói kia đã sắp xếp chỗ ở cho cô rồi. Nhà chính Lạc Gia.

"Rõ." Lực tác động này, chủ nhân vẫn là chủ nhân... nhưng tại sao...

"Linh, không nên suy nghĩ nhiều, ta vẫn luôn là ta, Tam Tiền Tam." Tam Tiền Tam ngắt đứt mạch suy nghĩ của Phương Linh.

"Vâng. Thưa chủ nhân." Phương Linh cúi đầu. Vì nghi ngờ mà cô đã quên đi cách hành lễ thường dùng. Thật sỉ nhục.

Tam Tiền Tam vào nhà, đi đến căn phòng của Phương ba. Nhìn căn phòng một màu ám áp này, Tam Tiền Tam cảm thấy có một sự ám áp trào dâng trong lòng mình. Đây là cảm xúc của cả Phương Linh lẫn Tiền Tiểu Tam sao.

Yêu thương?

Đây là yêu thương?

Thật đáng buồn thay cho mình. Một người cho dù đã cảm nhận được nó nhưng lại chẳng hiểu nổi nó.

Có lẽ bản thân mình đã thay đổi rồi chăng?

Cái gọi là mộ phòng kia hẳn là đã giúp mình cảm nhận được những tình cảm này. Đồng thời, ở cái thế giới kỳ lạ này, có gì đó dường như đang dần làm mình thay đổi.

"Cạch." Tiếng cửa phòng khép lại.

Tam Tiền Tam quay đầu lại, Phương Lâm đã đứng ở đấy tựa bao giờ.

Trên mặt ông đậm một vẻ mệt mỏi pha lẫn đau đớn. Tam Tiền Tam chưa kịp mở miệng, Phương Lâm đã nói ra những điều vô cùng bất ngờ.

"Ta biết con không phải Phương Tiền Tiền kia. Và Phương Tiền Tiền kia cũng không phải con gái ta. Chuyện của Dung Liên và thái độ kì lạ của Phương Linh cũng là do con làm phải không?"

Ông ta đã biết rồi ư? Một lão già bí ẩn...

"Con nghĩ 1 Phương Linh trời sinh Băng hệ đệ năng và Phương Tiền Tiền thể chất thủy tinh kì lạ là từ đâu mà ra, hử?"

Ồ, đúng là có khối rồi mới ra lửa nhỉ...

"Phương lão già ta hôm nay lại đây không phải để bắt bẻ con việc gì. Nhớ 2 chữ: bảo trọng!" Phương Lâm nở nụ cười hiền hòa, giang rộng vòng tay ôm Tam Tiền Tam vào lòng.

Đây là cảm giác lúc đó của Tiền Tiểu Tam sao? Ám áp quá...

"Vâng... con nhớ..." Tam Tiền Tam khẽ gật đầu.

Khi Tam Tiền Tam quay người bước đi, Phương Lâm đột nhiên hỏi một câu.

"Phương Tiền Tiền liệu có còn trở lại không?"

Đây là điều mà bất cứ người bố bình thường nào cũng sẽ vương vấn trong tim.

"Cô bé ngốc nghếch kia chỉ sợ là sẽ không bao giờ quay trở lại nữa rồi. Cả 2 người..." Tam Tiền Tam lơ đãng nói. Tiền Tiểu Tam sẽ không đương đầu nổi với những việc sắp tới, bởi vậy nên cô ta sẽ không cần thiết phải xuất hiện nữa.

"Ta... có thể biết tên của con không?" Phương Lâm ngập ngừng, ánh mắt mong chờ hướng đến cô gái kia.

Khuôn mặt búp bê trắng nõn hồng hào, mái tóc nhung đen hơi xoăn cùng đôi mắt lưu ly trong suốt như pha lê. Quá trong suốt, tựa như không có linh hồn. Ông biết đó không phải con gái của mình, nhưng nhìn vào đôi mắt đó, cả 2 người hôm qua và hôm nay, kể cả đôi mắt giàu cảm xúc và vô cảm hiện tại, đều thiếu đi tình yêu thực sự.

"Tam Tiền Tam." Nàng nhìn về phía Phương Lâm, cố gắng nở một nụ cười với ông. Nhưng, khóe miệng lại không tài nào nâng lên nổi.

Quả nhiên, mình vẫn chưa nắm được nó - cảm xúc.

"Tam nhi, chỉ cần con vẫn vững bước, mọi thứ sẽ trở về với con."

Sau này, khi nhớ lại, Tiền Tiểu Tam mới hiểu ra, nụ cười lúc ấy của Phương ba, chính là thứ đã giúp cô trở về.

Lịch post 'âm mưu của nữ phụ' và 'nữ thần mặt thể', một số điều cần lưu ý

Đầu tiên là lời xin lỗi của Cá về việc đạo này đăng không được đều.

Ồm~

Âm mưu thì đang sắp xếp để các nam chính lên sàn, theo cốt thì có tận chín tên cơ mà Cá không muốn truyện loãng nên thời gian bồi dưỡng tình cảm sẽ rất dài. Sau đó mới đến cảnh gì đó mà ai cũng biết đấy~

Vì đây là ngôn tình + siêu nhiên nên ngoài cảnh H sẽ có cảnh bạo lực và máu me, ngoài tình tiết tình cảm thì sẽ có tình tiết khoa học viễn tưởng và chiến đấu, nếu mọi người không thích phần nào thì lướt qua là được. Đừng bỏ vì sẽ không hiểu truyện này như thế nào đâu ha.

Sau chương 18 thì truyện sẽ bị đẩy lên cao trào và bắt đầu có những cảnh... mọi người tự hui, nên nếu ai dị ứng thì cảm bách ngay và luôn.

Nữ thần mặt thể là võng du - Np, nếu ai đọc nhiều truyện hệ thống rồi thì sẽ dễ hiểu nó hơn. Ngoài ra truyện này bắt đầu từ chương 5 thì đã có những cảnh không dành cho các bạn yếu tim và hay kích động rồi, mn cân nhắc kỹ nhé.

Xem xong đừng bảo Cá biến thái quá là được a, người ta nhắc rồi mà~

Lịch post: 2 ngày 1 chương xen kẽ nhau. VD: Ngày 1 mặt thể ngày 2 nữ phụ

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mệ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Lam Thần rối loạn.

Khi Tam Tiền Tam bước ra khỏi cửa lớn Phương Gia cùng Phương Linh, một chiếc xe đã sớm đứng đó đợi cô.

"Cạch"

Lam Thần bước ra ngoài. Hắn mặc một bộ âu phục màu đen nhưng lại mất đi vẻ lãnh tính bởi cái đôi mắt cuồng dã kia. Hắn cũng khá đẹp - trích nhận xét Tiền Tiểu Tam. Công nhận đấy.

"Lạc Tâm đang chờ cô ở Lạc Gia." Lam Thần thả một câu có lệ rồi mở cửa cho Tam Tiền Tam bước vào xe. Ánh mắt hắn khẽ trốn tránh.

Cảm giác lạ lẫm hôm ấy bắt đầu đem bám hắn cả ngày lẫn đêm. Khuôn mặt nhỏ bé kia, đôi mắt vô cảm đó khiến tim hắn đau nhói.

Một cô gái vô cùng cứng rắn và kiên cường.

Hắn muốn đến bên cạnh nàng, đem khuôn mặt nhỏ nhắn kia nhét vào lòng hắn. Muốn nói với nàng rằng hắn sẽ luôn ở bên cạnh nàng, sẽ luôn bảo vệ nàng. Muốn nói rằng hắn yêu nàng...

Thế nhưng, tên kia hắn là cũng cảm thấy như vậy. Cảm giác muốn đem cô gái ấy nhốt lại bên cạnh mình, bảo vệ cô ấy khỏi mọi thương tổn, mọi đau đớn.

Vậy nên hắn không thể không để ý cảm nhận của hắn ta được. Người ta nói mối liên hệ giữa sinh đôi thật kì diệu, nhưng hắn lại chưa bao giờ cảm thấy nó thật đáng giận như hôm nay.

Chết tiệt!

Nếu thật sự không thể quyết định được chuyện này, có lẽ chỉ còn cách chia đều thôi.

Trước lúc bàn bạc xong, chỉ có một cách: nhìn!

Chiếc xe chậm chậm tiến vào hoa viên Lạc gia. Lam Thần gạt mình, vội cắt đứt dòng suy nghĩ của mình, xuống xe mở cửa cho Tam Tiền Tam.

Tên gian xảo kia thật nhanh miệng, nhân lúc mình lơ đãng lại mở lời trước.

Khi Tam Tiền Tam và Lam Thần tiến vào cửa lớn Lạc Gia, một tiếng quát kinh thiên động địa truyền đến.

"Mì!!! Mì định bao giờ đem chất đích tôn của ta về đây hả??? Ta nghe Lạc Nguyệt nói rồi, ngay lập tức đem cháu dâu và chất của ta về đây!!!"

Một cảnh rất đẹp - trích suy nghĩ Tam Tiền Tam. Một cụ bà khoảng 60, 70 vung vẩy một chiếc gậy gỗ siêu to đuổi theo thằng cháu - Lạc Thần để đòi cháu dâu.

Đột nhiên, một người đàn ông tóc rẽ hai bên quay lại, vừa lúc nhìn thấy Lam Thần dẫn Tam Tiền Tam bước vào. Ông ta tròn mắt khoa trương, hai tay che miệng giấu đi nụ cười ẩn ý với Lạc Thi đang nháy mắt đằng kia.

"Lạc gia chủ! Là cô gái đó!!!"

Lạc lão bà bà chợt dừng lại, con mắt đảo về nơi cửa chính.

Cơ thể nhỏ nhắn, dễ thương động lòng người. Làn da trắng như bạch ngọc không tí vết kết hợp cùng mái tóc đen dài hơi xoắn truyền thống. Vẻ đẹp dịu dàng và hiền thực, nét na hòa lẫn với khí chất quý tộc cổ truyền.

Con bà nó hợp ý mình! Lạc lão bà bà tự động bỏ qua sự vô cảm trong con người như thủy tinh động lòng người kia.

"Ai nha nha... cháu dâu của ta..." Lạc lão bà bà cười tươi như hoa nở, vút cháu trai của mình ra sau đầu, chạy vội lại nắm lấy tay Tam Tiền Tam, kéo vào ghế sofa ngay bên chỗ ngồi của mình.

Lạc Thi buồn cười nhìn cảnh này, khẽ gợn ngón cái với bác già tóc rẽ hai bên. Good job!

Chợt hắn kinh ngạc quay lại, bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo của Lam Thần.

"Gặp. Nhau. Trong. Phòng. Sách." Lam Thần khẽ nói nhỏ để Lạc Thi và mình hắn nghe thấy, rồi hắn bỏ lên phòng.

Chết tiệt!

Thật khó chịu.

Khó chịu vô cùng...

Nàng không hề hé miệng phản đối một chút nào.

Chẳng lẽ nàng cũng muốn vậy?

Nàng cũng muốn trở thành người phụ nữ của Lạc Thi, sinh con cho hắn sao?

Không được!!!

Nàng dám làm thế, ta sẽ nhốt nàng lại, bẻ gãy đôi chân như góm sứ kia, đem ánh mắt nàng mãi mãi chỉ nhìn về phía ta.

Nếu hắn ta không phải Lạc Thi.

Nhưng thật đáng buồn thay, đó lại là Lạc Thi... đúng không hả, Lam Thần?

nhà có việc nên đăng hơi muộn, sorry mn nhen

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Ngọt~

Tam Tiền Tam đã phải phí rất nhiều công sức để giải thích cho lão bà bà Lạc gia về chuyện hiểm lằm tai hại này. Ấy vậy mà ai cũng nhìn họ với ánh mắt vô cùng ái muội.

Tiểu cô nương then thùng a~

Quả là một thiếu phu nhân tương lai vô cùng tuyệt vời a~

Nhìn thấy vậy, Tam Tiền Tam cũng chẳng muốn phí nước bọt nữa, tổn hại sức khỏe. Thấy Phương Linh xách vali bước vào, Tam Tiền Tam bèn hướng đến chỗ Lạc lão bà bà xin phép lên lầu.

"Được, được..." Lão thái bà cười híp mắt. "Thì thì! Mang con bé lên phòng của nó!"

"Vâng, bà bà." Lạc Thi cầm lấy vali từ tay Phương Linh, ánh mắt hướng đến chỗ Tam Tiền Tam, ngụ ý 'đi thôi'.

"Tam Tiền Tam nhìn cái đuôi sói đang ve vẩy kia, bất giác hơi thờ dài 1 cái.

"Sập!"

"Anh đang định làm cái gì vậy?" Tam Tiền Tam nhú mày nhìn khuôn mặt xinh đẹp phóng đại trước mắt.

"Không có gì, chỉ là muốn cắn em một cái mà thôi." Lạc Thi nhìn đôi môi hồng hào bên dưới, ánh mắt không tự chủ lộ ra tia mong lung.

Thật đẹp...

Trông rất ngon miệng...

Muốn cắn...

"A..." Tam Tiền Tam bất ngờ bị người khác ngậm lấy môi.

Lạc Thi khẽ mút một cái, cảm nhận vị ngọt tựa như thuốc phiện liều cao. "Tôi đã rất bức mình khi nhìn thấy em và hấn cùng bước vào cửa đây, Tiền Tiền..."

Vừa nói xong, hấn lại khẽ ngậm lấy môi cô như đang ngậm nhấm một viên kẹo đường.

Ngọt đến muốn cắn nát nó a...

Nhưng như vậy thì nó sẽ mất đi giá trị của nó, bởi vậy cần phải hưởng thụ nó thật cẩn thận...

5 phút sau

Khẽ liếm khe môi của cô, rút cục hấn cũng thỏa mãn mà rời đi, cùng với một lời hăm dọa.

"Không bao giờ được phép cho kẻ khác đụng vào cánh môi này, hiểu không?"

"Nếu không, trái tim của kẻ đó sẽ bị em cầm tù, vĩnh viễn." Giống như tôi vậy...

Sau khi Lạc Thi đóng lại cánh cửa, Tam Tiền Tam mới kịp hoàn hồn.

"Hấn yêu cô rồi chăng?"

Đó chính là kết quả phân tích được của não bộ, mà cô thì lại thấy việc đó là khó có thể.

Các nam chính đâu dễ gì yêu người khác như vậy?

Nhưng mà...

"Chủ nhân..."

Tam Tiền Tam chợt chú ý tới một người bị coi là không khí đang đứng ở trong phòng.

Trời ạ, suốt 5 phút đó cô gái này cứ đứng nhìn họ, ừm... không hề chớp mắt.

"Có chuyện gì sao?"

"Chủ nhân nên tránh xa hai người kia ra. Bọn họ rất nguy hiểm!" Phương Linh thành khẩn nói với Tam Tiền Tam "Đây là trực giác của một dị năng giả."

"Phương Linh à, ta biết rõ về bọn họ còn hơn cả cô kia. Cô nghĩ dù ta tránh xa khỏi bọn họ thì ta có cơ may nào trốn thoát nổi không?" Tam Tiền Tam bắt đầu đi.

Phương Linh cũng đã từng từ bỏ và bỏ chạy vòng quanh thế giới. Thế nhưng... không thoát nổi.

Đừng yêu tôi... bởi tôi sẽ không bao giờ có thể đáp lại tình cảm của các người đâu.

[Một căn phòng bí ẩn trong Lạc gia]

Hai người đàn ông đứng đối diện nhau.

Một kẻ lạnh lùng nguy hiểm.

Một kẻ dịu dàng nham hiểm.

Bắt đầu!

Xung quanh Lam Thần và Lạc Thi bắt đầu xuất hiện một vùng không gian khác đang từ từ mở rộng ra.

Bên Lạc Thi là giờ xoáy rít gào.

Bên Lam Thần là sóng dữ cuộn cuộn.

Nếu Tam Tiền Tam ở đây hẳn là sẽ có vẻ mặt vô cùng đặc sắc.

'KẾT GIỚI LĨNH VỰC'

Tiêu chuẩn của dị năng giả A cấp.

Đây mới chỉ là mở đầu của cuốn truyện này, vậy mà bọn họ lại nắm giữ được sức mạnh của bọn họ vào lúc cô đang viết dở.

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?

Hai kết giới va chạm lẫn nhau. Gió bão xé đôi nước, nhưng nước lại cuộn cuộn không dứt.

Hai tên kia thấy vậy thì nhũn mảy. Quả nhiên với 2 kẻ cùng đẳng cấp thì việc nghiền ép đối thủ bằng kết giới lĩnh vực là không khả thi rồi.

Nếu vậy chỉ còn cách nói chuyện bằng cách khác thôi.

"Àm!!!"

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Bị tóm rồi...

Cả ngày hôm đó, Tam Tiền Tam bị Lạc gia nhòm ngó như một sinh vật quý hiếm.

"Kia, tân thiếu phu nhân đó! Không chỉ của chúng ta mà còn là của Lam gia nữa kia. "

"A, thật đúng là cha nào con nấy mà! Cùng thích một người, rồi lại lấy nắm đấm để chia người. "

"Nhưng hai thiếu chủ là anh em, họ sẽ không tàn bạo như cha bọn họ đâu. "

Xi xào, lao xao.

Phuong Linh nhíu mày nghe những người này buồn chuyện.

2 người kia muốn xê chủ nhân ra làm đôi hay sao?

"Mặc kệ họ đi, Linh." Tam Tiền Tam bỏ ngoài tai mấy lời lao xao kia. Nàng đang chuẩn bị đi ra ngoài.

"Chủ nhân, ngài đi đâu vậy a?" Phuong Linh lập tức bày ra bộ dáng trung thành.

"Đấu giá hội. Có lẽ sẽ có thứ mà ta cần." Tam Tiền Tam trả lời.

"Nếu như ngài cần tiền..."

"Không sao, tiền chỉ là một phần..." Tam Tiền Tam khẽ vuốt ve một viên ngọc xinh đẹp. Có những thứ tưởng chừng như rác rưởi, thế nhưng lại là báu vật vô giá.

Mà phát hiện ra nó là một chuyện khác.

"Ta đi đây." Tam Tiền Tam bước lên xe ô tô.

"Phuong Linh, người mới chỉ là đệ năng giả D cấp, phải luyện tập để tăng NLDN đi rồi mở gen. Ta có thể giúp người nhưng con đường phát triển của người sẽ bị mù tịt, phụ thuộc vào ta. Mà ta thì không muốn có một phế vật ngáng chân, hiểu chứ?"

Phuong Linh cúi đầu.

"Tốt! Ta muốn 1 tuần nữa người phải tấn thăng C cấp."

"Vâng!"

Tam Tiền Tam lái xe ra khỏi khuôn viên Lạc gia, đi thẳng đến khu ngầm của thành phố. Đó là nơi mà xã hội đen ngự trị như một đế quốc thu nhỏ. Thật kì lạ là người dân khu vực đó hoàn toàn chẳng quan tâm đến chuyện này.

Khu đấu giá bí mật kia được tổ chức ở đó 1 tuần 1 lần. Đây là thông tin của đệ năng hội cung cấp cho nàng, bây giờ nàng đã là lãnh đạo cấp cao của họ rồi, điều tra mấy cái này rất dễ dàng.

Khu ngầm.

Người người ra vào đông đúc như trẩy hội. Không có vẻ bản thủ u ám như khu ngầm khác.

Kì quái...

Đấu giá hội.

Nhìn cái biển hiệu to tướng kia, Tam Tiền Tam mới vỡ lẽ.

Chữ hội kia không phải cứ muốn là viết lên nổi đâu a.

Vừa lúc Tam Tiền Tam bước ra khỏi xe, bàn tay đột ngột bị nắm chặt thít.

Tam Tiền Tam nhìn về kẻ bất ngờ đến kia.

Là Tà Thiên. Cái khuôn mặt tà khí cổ quái kia không lằm vào đâu được.

Hình như Tiền Tiểu Tam trong thân xác Phuong Tiền Tiền đã từng đụng phải tên này thì phải.

"Thật trùng hợp nha, Phuong..." Tà Thiên mỉm cười, còn chưa nói hết câu...

"Là Tam Tiền Tam, không phải Phuong Tiền Tiền..." Cô lạnh nhạt, muốn rút tay ra nhưng không được.

Tà Thiên ngẩn ngơ trong 2 giây, rồi hần mỉm cười ý vị.

"Vây, mời Tam tiểu thư vào tệt xá làm khách."

Tam Tiền Tam nhìn cái nụ cười tà ác kia, trong lòng rung lên hồi chuông báo động.

Thế nhưng hôm nay không thể về tay không được, món kia có lẽ chỉ có một lần duy nhất này thôi.

Mà hơn nữa cái tay này làm cô có muốn đi cũng chẳng đi được...

"Được, sắp xếp cho ta một ghế." Trên mặt Tam Tiền Tam hiện lên chút bất đắc dĩ nhàn nhạt rồi nhanh chóng tiêu thất, ngay cả chính chủ cũng không biết. Thế chung con hồ ly kia lại thấy rõ ràng.

Ha ha, một cô gái rất đơn giản...

Tam Tiền Tam được Tà Thiên dẫn đến 1 căn phòng đầu giả kín, bên dưới là sảnh đầu giả cùng những lô ghế bình thường.

"Tà thiếu không định rời đi sao?" Tam Tiền Tam hỏi Tà Thiên, ý chỉ 'cút nhanh!'.

"Ha ha, nơi này là của bốn thiếu, bốn thiếu muốn ngồi nơi nào thì ngồi, đúng chứ?" Tà Thiên hí hửng cười.

Con hồ ly này!

Vài phút trước khi hội đầu giả bắt đầu...

"Tà Thiếu, bên kia còn có một chiếc ghế nữa..." Người tranh ghế với ta làm gì?

"A, ta thích ghế này hơn..." Hắn cười ha ha, khẽ lật mình, Tam Tiền Tam đã bị hắn đặt trên đùi.

Thật là, sao cô bé này cứ khiến ta muốn chọc ghẹo thế chứ...

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Buổi đầu giả biến thái.(Cảnh báo chương này có H a*tuy hơi ngắn*)

Tam Tiền Tam nhìn hắn 1 lát, rồi chỉ còn cách quay ra chỗ sảnh đầu giả.

Tên kia thấy nàng như vậy lại càng lấn tới, bờ môi nóng bỏng dò xét lung tung.

"Xin chào mọi người tham gia đầu giả ngày hôm nay, người ngồi ở đây chắc cũng không phải người bình thường phải không nào?" Người chủ trì cầm mic nói to.

"Vậy, xin được mở đầu buổi đầu giả với món đầu tiên."

"Linh lung quả 200 năm. Mỗi quả nâng cao 10 năm võ khí của cô võ giả. Lần này đầu giả chum 5 quả, giá khởi điểm 20 triệu, mỗi lần nâng giá không được thấp hơn 1 triệu."

Lời của người chủ trì vừa ngắt, có vài người hưng phấn bắt đầu giờ biến đầu giả, lại có một số người tiếc rẻ chặc lưỡi. Dị năng giả với ma pháp sư đối với cái này chẳng có tí hứng thú nào.

Tam Tiền Tam cũng không để ý, cái quả này chẳng có chút tinh thần năng lượng nào cả, với cô võ giả thì là báu vật, còn với nàng là đồ bỏ đi.

Cuối cùng, một cô võ giả mua được nó với giá 108 triệu.

Lại có vài món nữa được đưa ra nhưng Tam Tiền Tam vẫn bất động. Đột nhiên có thứ gì đó chọc vào móng nàng.

Hóa ra Tà Thiên ăn đậu hũ này giờ rốt cục nhìn không nổi mà phát ra tà hỏa rồi. Tam Tiền Tam cũng cảm thấy được mình cũng đang có phản ứng. Mặt nàng rịn lên vệt đỏ mê người.

Tà Thiên mỉm cười xấu xa, áp nàng lên mặt kính, hướng mặt nàng ra đại sảnh.

"Chúng ta vừa tham gia buổi đầu giả vừa làm một ít chuyện kích thích a~"

Tam Tiền Tam vừa há miệng đã bị một cái lưỡi chen vào ngăn cản. Thật là, người như thế nào thì cơ thể như thế, gian xảo mà lươn lẹo vô cùng. Tam Tiền Tam bị hắn hút hồn đến choáng váng. Mặt nàng càng lúc càng đỏ dữ dội.

"Tiếp đến là một vật phẩm rất kì lạ. Các giám định gia tìm ra một nguồn năng lượng bí ẩn bên trong nó, thế nhưng cả cỗ vũ giả, mà pháp sư lẫn dị năng giả đều không sử dụng được. Giám định gia vẫn cho rằng nó có công dụng gì đó."

"Bắt đầu đấu giá vật phẩm thần bí. Giá khởi điểm là 2 triệu, mỗi lần tăng giá không được ít hơn 100 ngàn."

Tam Tiền Tam vừa nghe vậy đã định thần lại, tay nhỏ khẽ sờ soạn muốn bấm mic. Tà Thiên thấy vậy trong đầu đột nhiên nhảy một cái, tay hắn đã bấm mic hộ năng, nhưng miệng hắn lại khóa chặt miệng năng, tay bắt đầu sờ xuống dưới nơi bí ẩn.

"A~" Năng vừa mở miệng định báo giá lại bị hắn nhéo một cái nơi ngực, phát ra tiếng kêu mê người.

Cả sảnh lặng im 3 giây.

"A... lão tử... cứng!" Một đại hán hô to.

"Con mẹ nó! " Một tên che dụng quần hơi nhô ra.

Mấy tên khác định thần, vội che dụng quần lại, muốn chạy ra ngoài giải quyết. Đột nhiên một đám áo đen xuất hiện, khẽ liếc mắt bọn người đi đấu giá ngụ ý 'im lặng, ngồi yên đây'.

"Trời a!" Cả đám nhìn bọn họ rồi nhìn cái 'túp lều nhỏ xinh' của mình, chỉ có thể khóc không ra nước mắt.

"Hai... hai triệu... 100 ngàn... a~"

Hắn ác ý tiến vào rất đúng lúc, cái màng một bị xé rách không thương tiếc.

"Hà?" Tà Thiên đột ngột đứng hình.

Lần đầu tiên?

Lần đầu tiên!

"Chết tiệt!" Hắn hung bạo ra vào, mặc kệ năng rên rỉ với cái mic đang bật.

Mẹ kiếp! Tránh hoài tránh mãi cuối cùng vẫn là dụng phải xử nữ hay sao ?

Được, nếu vậy thì... em đừng mong tôi sẽ bỏ qua cho em!

"A... hức... nhẹ chút..."

Tam Tiền Tam thật sự cảm giác như đang đi tàu lượn siêu tốc vậy.

Phương Tiên Tiên thì sờ hữu một cơ thể "đảm đang", lẳng lơ vô cùng, ấy vậy mà Tam Tiền Tam cô lại mang theo tinh thần không dị năng xuyên về đây nên sự không chế cơ thể rất cao.

Dị năng càng mạnh thì cảm giác càng mãnh liệt a... cơ thể thì lại...

"A!" Tam Tiền Tam đột ngột bị hắn thúc mạnh, trước mắt là một màu trắng.

Lần đầu tiên của nàng thật sự chóng vánh vô cùng.

Tà Thiên nhìn nàng xụi lơ trước mặt, khóc không ra nước mắt. Đây cô bé, tôi còn chưa... xong mà...

Thây kệ, lát nữa tiếp tục nha cô bé! Tà Thiên cúi xuống hôn lên trán nàng, bế nàng ra khỏi phòng đấu giá.

"A, mang cái thứ kia đến cho nàng! Nàng thích nó." Tà Thiên căn dặn người phía sau.

"Vâng."

Khi họ khuất bóng, một bóng lưng yêu nghiệt bước ra khỏi góc khuất. Tiếng cười khanh khách câu người khiến sống lưng người ta mềm nhũn.

"A~ Thật sự là một tiểu yêu tinh mê người nha, chỉ mới lần đầu mà đã chọc người như vậy, nếu được ta dạy dỗ người sẽ thế nào nha~" Yêu nghiệt cười như gió xuân, móng tay lại cào lũng bức tường sắt.

"Chết tiệt! Lại bị hắn phát hiện ra trước! Cô bé, em phải là của tôi nha..."

Yêu nghiệt kia rời đi với tiếng cười khàn khàn đầy mê hoặc.

Cô bé à, lại bị một tên khác tóm được rồi. Mặc niệm cho cô a...

đam đang: dam đang a~

Bạn đang đọc truyện *Ám Muru Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Thần Linh chưa bao giờ công bằng.

Buổi sáng của một ngày mới bắt đầu với những tia sáng rực rỡ.

Trong căn biệt thự sang trọng của Tà Gia.

"Tà Thiên, cô gái vừa nãy anh mang vào là sao?" Một cô gái rất xinh đẹp, mái tóc vàng lộn xoăn bồng bềnh kết hợp với cơ thể nóng bỏng. Vưu vật đó bây giờ lại mất đi vô bực thiên sứ, khuôn mặt tràn ngập hân học và ghen tuông.

Nếu là Tiền Tiễn Tam trước đây, hẳn là sẽ nhanh chóng nhận ra cô gái này.

Nữ phụ nổi bật số 2 sau Phương Tiền Tiễn, Thu Nhã - hôn thê hờ của Tà Thiên do gia tộc chọn lựa. Số phận của nữ phụ này... rất thâm trầm. Không có gì để tóm gọn, xuất hiện ở chương 34, chết ở chương 36, chính tay Tà Thiên giết vì đã âm mưu Phương Linh.

Bây giờ thì chuyển đối tượng sang Tam Tiền Tam.

"Nếu cô có ý tưởng gì, dẹp ngay nó cho tôi..." Tà Thiên tiến đến sát bên Thu Nhã, ngón tay khẽ ve vuốt sườn mặt cô gái đang hoảng sợ. "Khuôn mặt này, xinh đẹp như vậy, hủy đi thì thật tiếc. Nên để dành cho đám huynh đệ của tôi đi..."

Hắn hôn lên má cô ta, một nụ hôn khiến người ta nổi da gà.

Thu Nhã hoảng sợ, run rẩy ôm vai.

Cô ta biết tất cả về người đàn ông nguy hiểm này, bởi vậy nên nỗi sợ hãi trong cô không một ai hiểu được.

Lúc ấy cô cho rằng vừa yêu vừa sợ rất thú vị, nhưng cô sai rồi.

Cô muốn rời đi thế nhưng người đàn ông nguy hiểm như thuốc phiện kia, cô đã yêu hắn quá rồi, yêu quá sâu đậm rồi.

"Tà Thiên, em muốn từ bỏ, muốn từ bỏ..."

Tiếng rên rỉ ní non quanh quẩn trong góc phòng nhỏ bé.

Tam Tiền Tam đã thức giấc từ lâu, đứng ở sau bức tường nghe tiếng khóc của cô gái. Thật ngu ngốc, có thể cảm nhận được cái gọi là tình yêu, vậy mà tại sao cô ta lại muốn vứt bỏ nó cơ chứ?

Thần Linh không bao giờ công bằng cả.

Kẻ có được lại không biết quý trọng, kẻ ao ước được nhìn thấy nó, chạm vào nó một lần, người lại cướp nó đi khỏi tay hắn.

Điều mà Tam Tiền Tam học được từ 2 kiếp chỉ có vài chữ.

Đừng bao giờ tin tưởng vào Thần, bởi ông hay bà ta gì đó chẳng bao giờ công bằng cả.

"A, em ở đây?" Đột ngột Tà Thiên xuất hiện trước mắt nàng.

Tam Tiền Tam chớp mắt.

"Vào đây nào, lần đầu của em cần được bôi thuốc." Tà Thiên mỉm cười, kéo tay nàng vào phòng hắn.

"Không cần, ta không đau." Tam Tiền Tam ngồi lên giường hắn, nhìn hắn nói.

Tà Thiên bật cười "Ta đã lau chỗ kia cho nàng rồi, sưng đến thế kia mà, nào, để ta."

"Thật sự, không hề." Tam Tiền Tam nhìn vào mắt hắn lặp lại.

Tà Thiên bây giờ mới nhận ra sự khác lạ của nàng. Đôi mắt kia, quá trong trẻo, trong suốt tựa như búp bê vô hồn vậy.

Hôm trước, cô là một con người khác, mà hôm nay lại là một con người hoàn toàn khác.

"Em nói... không có cảm giác gì?" Hấn sợ hãi, thật sự sợ hãi rồi.

Nàng gật đầu chứng thực cho hấn.

"Thế nhưng tôi qua..." Tà Thiên ngập ngừng.

Tam Tiền Tam hơi ngừng lại, khuôn mặt bất đắc dĩ."Do cơ thể quá... thôi."

Tà Thiên hơi thờ phào, vẫn còn cách chữa, vẫn kịp. Hấn lúc này thật sự là quá sợ hãi rồi.

"Người sợ hãi." Tam Tiền Tam khẳng định. Nụ cười của hấn chỉ là gượng cười.

"Vậy... đi cùng ta tới một nơi, được không?" Tà Thiên hướng bàn tay đến Tam Tiền Tam. Nụ cười trên mặt hấn đã biến mất, lộ ra sự mệt mỏi âm ỉ.

Người đàn ông này, lớp mặt nạ trên mặt thật sự rất hoàn mỹ. Thế nhưng, nỗi đau mà hấn gánh chịu phải xót xa đến mức nào, nó mới trở nên hoàn hảo đến vậy chứ?

Quên mất a, mọi người cảm thấy cảnh H chương trước thế nào?

Tệ lắm không nhỉ?

Tiếc là không dài hơn được...

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thay đổi.

Tam Tiền Tam nắm lấy tay hấn, cảm nhận được sự run rẩy của hấn. Tà Thiên này, không phải là kẻ tà khí bức trời như người ta vẫn nghĩ. Hấn, rốt cục là đã bị tổn thương như thế nào đây?

Hấn dẫn nàng bước đi trên một con đường xa lạ, nơi này chẳng hề mang theo một chút sức sống nào. Cuối con đường là một ngôi nhà nhỏ xinh đẹp mà lạnh lẽo.

Tam Tiền Tam có thể cảm nhận được bàn tay của hấn hơi run rẩy. Nàng khẽ nắm chặt tay hấn. Thực ra, nàng có thể đoán được ít nhiều...

Tà Thiên lòng khẽ run rẩy, nhìn về phía cô gái ấy.

Hấn lúc đầu đối với nàng là ẩn tượng, kể đến là trách nhiệm vì đã đem nàng... Nhưng hôm nay, hấn lại đột nhiên mê luyến cảm giác này, sự ấm áp của bàn tay nhỏ bé này.

Nàng vô cảm, nhưng ở bên nàng lại rất ấm áp.

Sự ấm áp này, đã bao lâu rồi hấn không cảm nhận được?

Mẹ từng nói rằng, cảm giác mong muốn được ôm ai đó, cảm nhận sự ấm áp của họ, đó chính là tình yêu.

Hấn, yêu nàng rồi chăng?

"Ha..." Tay của hấn đột nhiên thả lỏng. Tam Tiền Tam nghi hoặc nhìn hấn.

"Vào thôi nào!" Giọng hấn nhẹ nhàng bên tai nàng, nụ cười của hấn bây giờ, là chân thật.

Thích.

Tam Tiền Tam cảm nhận được sự thay đổi của trái tim mình. Nó, đang thay đổi nhịp đập bình thường của mình suốt mấy năm nay.

Thế giới này thật kì diệu. Bắt đầu từ lúc xuyên đến đây, dường như có thứ gì đó trong cô đã thay đổi.

Không phải bởi thứ sức mạnh diệu kì gì mà chỉ bởi những điều rất giản đơn.

Sự yêu thương của Phương ba.

Nỗ lực và tuyệt vọng của Lạc Tâm.

Ánh mắt mê hoặc của Lạc Thi.

Và hôm nay, nụ cười chân thật của Tà Thiên.(Chắc mn biết là ai đã bị bơ nhĩ==)

Trái tim cô đang thay đổi, cô đang thay đổi.

Có một ngày, cô sẽ có thể tự tin mà nói rằng mình là con người, phải không?

Nếu có thể như vậy, muốn đem ta làm đồ chơi cũng được, tổn thương ta cũng được, thậm chí giết ta luôn đi nếu các người cần... chỉ cần giúp ta trở về là một con người...

Tam Tiền Tam ngẩn người suy nghĩ miên man, Tà Thiên khẽ lắc đầu cười, nhéo nhéo mũi nàng.

"Két~" Cánh cửa mở ra, Tam Tiền Tam và Tà Thiên bước vào.

Đây là một bức tranh thủy mặc. Nữ nhân với mái tóc đen dài chấm chân, mày ngài như vẽ, nét đẹp họa thủy, hại nước hại dân. Thế nhưng cặp mắt phượng xinh đẹp lại vô hồn trống rỗng.

Nàng đang nằm trong vòng tay của một người đàn ông trung niên. Hắn sở hữu một vẻ đẹp đậm chất tà khí, phiên bản lớn của Tà Thiên. Trên khuôn mặt hắn là sự mệt mỏi và đau đớn vô cùng.

Tam Tiền Tam và Tà Thiên tình ý nhìn thấy vết máu trên sàn nhà và vết cắt mờ nhạt trên tay nữ nhân kia.

"Cha... mẹ lại..." Miệng Tà Thiên đắng ngắt.

À, hóa ra hắn ta là cha của Tà Thiên, Tà Hân Thư. Vậy thì người phụ nữ kia là mẹ hắn, Ngọc Như Lan.

Trong tác phẩm của Tiền Tiểu Tam lúc trước không nhắc nhiều đến hai người này, chỉ nói đến tên của họ mà thôi. Không ngờ, bọn họ lại liên quan khá lớn đến tính cách của Tà Thiên sau này như vậy.

"Mẹ con nhân lúc ta không để ý..." Tà Hân Thư xót xa vuốt ve chỗ cắt rất sâu của Ngọc Như Lan. "Như Lan, bà thật độc ác! Bà như vậy chẳng có cảm giác gì, còn chúng tôi thì sao... bà có biết bà đang cửa vào tìm chồng bà, con trai bà hay không?"

Ngọc Như Lan nghe thấy lời thù tử của chồng, nơi đáy mắt vẫn là một mảnh trống rỗng vô cảm.

"Tôi... chỉ là... không muốn tồn tại nữa... Thế giới của tôi bây giờ, chỉ có một màu xám xịt, những bông hoa xinh đẹp chỉ là một loài cây, chồng con thì là một loài sinh vật có tên 'con người'. Thế giới này... đơn điệu quá..."

Lời thì thảo này không chỉ khiến cho hai cha con họ Tà đau lòng, mà cũng khiến Tam Tiền Tam chú ý.

Nha nha nha, chương truyện thứ 3 trong ngày nha...

Hôm nay thật sự là vận hết công suất lun...

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Người phụ nữ bị chúa bỏ rơi.

'Chúng vô cảm', Tam Tiền Tam nhìn Ngọc Như Lan.

Không ngờ lại đến mức này.

Một người phụ nữ bị chúa bỏ rơi.

Tà Thiên nhìn mẹ mình đang dùng ánh mắt xa lạ đối diện với chồng và con mình, trong lòng hẳn là một trận xót xa.

"Năm tôi 10 tuổi, suýt chút nữa bị một người giết chết, mẹ tôi lao ra đỡ cho tôi một nhát dao. May thay lúc ấy thánh y đòi trước ở đó, mẹ mới giữ được một mạng. Nhưng, bà lại mắc một căn bệnh còn đau đớn hơn cái chết, mất đi tất cả tình cảm của con người, có thể ví von như một cái xác chết biết nhận thức vậy." Hân cười chua xót, bàn tay mà Tam Tiền Tam đang nắm lấy cũng khẽ run rẩy.

Xác chết?

Trong căn phòng thí nghiệm vô nhân tính kia, một cô gái cũng bị đối xử như một cái xác động vật thối tha, mặc người ta thử nghiệm, giày vò, tìm ra cách để khiến cô ta chết đi. Bị như vậy thì dù là bất tử, bạn cũng sẽ không còn là con người nữa mà là một cái xác chết đi động rồi.

"Nếu tôi đoán không nhầm, phu nhân là bị lực tác động mạnh vào não bộ, đứt dây thần kinh cảm nhận cảm xúc phải không?" Tam Tiền Tam khẽ nắm chặt tay của Tà Thiên giúp hân ổn định cảm xúc rồi quay sang Tà Hân Thư hỏi.

"Đúng vậy, nhát dao đó, thật sự..." Tà Hân Thư cười cay đắng. Kể cả y thánh - vị bác sĩ giỏi nhất thế giới hiện nay, kẻ sở hữu song ma pháp quang hệ và thủy hệ cũng chịu thua cơ mà.

Phẫu thuật thì không thể do dây thần kinh này rất bé nhỏ, còn ma pháp, chân khí và dị năng thì lại không thể đem vào não bộ để điều trị.

Hân và nàng yêu nhau bởi họ có cùng một cái nhìn với thế giới này, vậy mà, cô gái với nụ cười ấm áp khi xưa đã bị phá hủy, hăm sâu vào bóng đêm vô tận. Thế giới mà nàng vô cùng yêu quý cũng đã thay đổi trong mắt nàng, trở thành một thế giới vô cảm, tẻ nhạt. Có phải nàng cũng đã quên đi tình yêu khi ấy của chúng ta phải không?

"Thực ra, tôi có một cách..." Tam Tiền Tam khẽ nói, thành công khiến cho hai cha con kia giật mình mà thoát khỏi mê mang.

Tà Hân Thư bây giờ mới chính thức nhận ra con trai của mình có dẫn theo một cô gái xuất hiện. Gương mặt thánh khiết như búp bê, mái tóc đen dài hơi xoắn. Nếu đứng từ xa hẳn là sẽ có người nhầm lẫn kia có phải là thiên sứ giáng trần hay không. Thế nhưng con người trống rỗng kia hẳn là sẽ khiến người ta nghĩ lại.

Lãnh tinh? Không phải, là vô cảm, hoàn toàn không có một chút cảm xúc nào trong tâm hồn đó.

"Cô bé, con..." Tà Hân Thư bất ngờ lấp bấp nhìn nàng.

"Trong trường hợp của phu nhân, có một thứ có thể giúp phu nhân trở lại bình thường." Nàng nhìn thẳng vào mắt Tà Hân Thư, mặc kệ hân kinh ngạc.

"Là gì?" Tà Thiên xông đến chỗ nàng, hai tay nắm chặt lấy nàng tựa như người sắp chết nắm chặt sợi dây trong tay. Đôi mắt kia là đau thương, là hối hận cũng là ánh lên một ánh sáng hi vọng.

Ngọc Như Lan, bà thật sự là rất hạnh phúc, cho dù bà như thế nào, làm tổn thương bọn họ sâu đậm ra sao, ánh mắt của họ đặt lên bà chưa bao giờ thay đổi.

Còn tôi, liệu có ai sẽ khóc vì tôi chăng?

Thế giới kia thì không, hẳn là nơi này cũng vậy, bởi tôi trong nơi đây, có lẽ chỉ là một kẻ qua đường mà thôi.

"Năng Lượng tinh thần." Nó có thể giết người cũng có thể cứu người.

"NLTT? Đó là gì?" Hai cha con mờ mịt.

"Chỉ là năng lượng dị năng biến dị của dị năng tinh thần hệ mà thôi, nếu tôi có thể đột phá 20%, tôi có thể sử dụng nó với mức độ ôn hòa truyền vào não phu nhân, sau 1, 2 tháng sau dây thần kinh này sẽ liền lại."

Nha, lịch post vào thứ 5'6'7 hơi bị xáo trộn xú, bởi 3 ngày này Cá đi học cả sáng cả chiều cả tối à.

Mn thông cảm nhé, nếu bị thiếu chương thì Cá sẽ post bù vào ngày chủ nhật.

Thân~

(Cầu vote, cầu com~~~)

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Lại chợ Hoa đào.

Sở dĩ phải chờ nàng mở lên 20% là vì khi đó, nàng có thể điều khiển được hoàn toàn nguồn năng lượng TT và cả cơ thể của Ngọc Như Lan nữa, bởi cơ thể này không phải cơ thể bất tử của Tiên Tiểu Tam, lúc điều trị mà sơ sẩy một chút thì não của nàng và Ngọc Như Lan cũng sẽ nổ cái oanh, chết tươi.

"Tà Thiên, vật phẩm thần bí hôm đầu giá đã bị bán rồi sao?" Nàng quay sang hỏi hắn, cái cục đá đen thui kia rất quan trọng với nàng.

Chỉ cần có nó, 20% là nắm chắc trong tay.

"Không, chẳng có ai mua nó cả. Nàng cần thì ta sẽ mang đến cho nàng ngay. " Tà Thiên nói dối không chớp mắt, nếu nàng muốn có thứ gì, thậm chí là hủy diệt thế giới này, hắn cũng sẽ đem kịp nổ đến chỗ nàng.

Nói gì chỉ là một cục đá xấu xí vô dụng.

"Uhm." Tam Tiên Tam gật đầu, lại chợt cảm nhận được ánh mắt mong chờ vô hạn của Tà Hãn Thư. "Yên tâm, phu nhân sẽ sớm quay trở về."

"Không, ta chỉ muốn hỏi..." Tà Hãn Thư lắc đầu, ánh mắt hướng đến con người vô thần của nàng. "Con thì sao?"

"Tôi..." Tam Tiên Tam lẩm bẩm, khuôn mặt vô cảm hơi biểu lộ ra sự giằng co. "Tôi không phải đánh mất, mà là quên đi. Hắn là, sẽ rất khó quay trở về như cũ." Nếu không có kỉ tích xảy ra, Tiên Tiểu Tam thật sự sẽ mãi mãi không bao giờ có thể trở về nữa.

Nhưng dường như, trong thế giới kì lạ này, kỉ tích nơi đâu cũng có nhĩ. Tam Tiên Tam nhìn bàn tay to lớn đang nắm chặt tay mình, hơi hơi suy nghĩ.

Tâm Tà Thiên hơi hơi nhói đau. Một người vô tâm, liệu có thể cảm nhận được thất tình lục dục không.

Em thực sự không hiểu bản thân mình chút nào cả. Chính em mới là người khóa chặt tâm của mình mà thôi.

Đồ ngốc...

Tà Hãn Thư nhìn bóng lưng hai người kia rời khỏi, không thể không bi ai cho con trai mình. Liếc nhìn người phụ nữ trong lòng, trong tim là một con đau nhức nhối.

"Ngọc Nhi, nàng có biết yêu một người như các nàng, chính chúng ta phải có can đảm như thế nào không?"

Lạc Gia

"Cái gì?" Lam Thần giật giữ nắm chặt lấy vai Phương Linh. "Nàng biến mất cả đêm không về?"

"Vâng..." Sắc mặt Phương Linh tái nhợt như tờ giấy, móng tay cắm chặt vào lòng bàn tay, máu nhuộm đỏ cả vệt áo mà cô không hề hay biết.

"Chết tiệt! Ta và Lạc Thi còn chưa kịp giải quyết xong mà lại xảy ra chuyện này, tên kia còn gặp chuyện phải chạy đi nữa chứ." Hắn bấm điện thoại liên tục, gọi đến phân bộ Dự năng hội.

"Hội chủ, có chuyện gì sao?" Một giọng nói nịnh nọt vang lên trong điện thoại.

Dị năng giả trong hội mà thấy hắn là sẽ khinh bỉ vô cùng. Phân hội chủ thật là giỏi nịnh nọt nha, không trách lại được làm tổng quản phân hội gần chỗ hai lão đại đến vậy.

"Nói cho ta biết, phu nhân có tìm hiểu gì từ chỗ các người không?" Giọng của Lam Thần vô cùng âm trầm.

Lão đại đang tức giận. Phân hội chủ đồ mờ hôi hội.

Chuyện Nữ Hội phó mới là phu nhân tương lai của cả 2 hội chủ ai chả biết, hắn là có chuyện gì xảy ra với phu nhân rồi.

"Vâng, phu nhân tìm hiểu thông tin của Đầu giá hội tuần này." Phân hội chủ gấp như con kiến bò trên chảo lửa, xin phu nhân nha, ngài đừng xảy ra chuyện gì.

"Ừ..." Cúp máy, mặt mày Lam Thần lại càng âm trầm hơn.

Đầu giá hội kia là của tên Tà Thiên đó, nàng đến đó làm gì?

Không lẽ...

Chết tiệt! Hắn và Lạc Thi lúc nào cũng lo lắng việc này mới gấp rút đàm phán chia người coi ai được phần nhiều hơn, không ngờ là một chút nàng lại chọc thêm một cái hoa đào rồi.

Nếu là mấy tên bình thường thì một chưởng đập chết là xong, lỡ như là tên Tà Thiên đó thì lại khó găm vô cùng.

Thế lực của Đấu giá hội cùng vũ lực của tên kia cũng không thua kém bọn hắn.

"Hừ, đến Đấu giá hội!" Lam Thần lên xe, ra lệnh cho tài xế.

Phuong Linh ngăn người nhìn chiếc xe đang lao vút đi kia.

Vì ta quá yếu ớt, thế nên ta không có tư cách đứng bên chủ nhân sao...

"Bùng!" Đột ngột, một núi băng xuất hiện xung quanh cô, tỏa ra hàn khí lạnh lẽo bức người.

Dị năng giả C cấp.

Một cuộc chiến đang đến gần...

Ai thắng, ai thua đây...

Cho ta vote để biết thêm thông tin chi tiết nhé~

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Mở!

Tam Tiền Tam mân mê hòn đá đen thui trên tay - vật phẩm thần bí hôm đấu giá. Lúc về đến phòng Tà Thiên đã đem nó đến cho nàng.

Không một ai biết, bên trong hòn đá này, ẩn chứa một nguồn năng lượng kinh khủng như thế nào.

Mà đi kèm với số NLTT đó, là nguy hiểm rình rập như độc xà thè lưỡi.

Nàng bóp nát hòn đá trên tay, ánh mắt lóe lên. Một dòng NLTT mà mắt thường không thể thấy được bùng nổ xung quanh Tà gia.

Tà Thiên tuy rằng không thể nhìn thấy nguồn năng lượng biến dị này nhưng dựa vào cảm quan hơn người của hắn, hắn cũng dễ dàng cảm nhận được nó.

Năng lượng đậm đặc đến nổi cả da gà.

Hắn nhìn người trong lòng mà cảm thấy hoảng hốt. Nàng đang hấp thu nguồn năng lượng kì lạ đó sao?

Cả cơ thể Tam Tiền Tam run lên bần bật. Con đau kia bắt đầu xâm nhập, liếm láp linh hồn nàng.

"Tam!" Tà Thiên ôm chặt lấy cơ thể co giật liên tục của nàng. "Tam, ngươi đang làm gì? Dừng lại cho ta!"

Con đau này, rốt cục là như thế nào? Khiến cho một người vô cảm không biết đến đớn đau phải tái nhợt mặt mày như thế này, rốt cuộc là nó kinh khủng ra sao?

Mắt nàng dần dần bị màu xanh của NLTT bao phủ, từ chân tóc, một màu xanh cũng đang lan ra.

18,5%

Không được, cơ thể này sắp tới giới hạn, não của nàng sắp nổ tung rồi. Cơ thể này không phải cơ thể quái vật kia.

Vẫn còn rất nhiều điều cần thiết mà mình chưa hoàn thành.

Mọi thứ đang thay đổi từng chút một. Con người trước kia, sắp quay trở về rồi...

Khi mái tóc của nàng hoàn toàn trở thành màu xanh, mắt nàng bắt đầu xuất hiện vết rạn nứt.

"Tam!" Tà Thiên điên cuồng lay động cơ thể Tam Tiền Tam, năng lượng dị năng kinh khủng bùng nổ ra bên ngoài, cố gắng xua đi NLTT vô hình xung quanh. Hai nguồn NL xung đột, không khí vô cùng nguy hiểm.

Tam Tiền Tam hơi tỉnh táo lại một chút, nhận ra sự biến đổi của NL trong không khí.

"Tà Thiên... giúp ta..." Nàng nắm lấy tay hắn, muốn hắn tiếp tục truyền sức mạnh cho mình.

"Được." Hắn mỉm cười, cố gắng trấn an nàng, trên trán hắn cũng lấm tấm mồ hôi. Nguồn NL kì quái này rất kinh khủng, khác chế nó không hề dễ dàng chút nào. Dị năng giả A cấp của hắn cũng tiêu hao rất lớn mới chống đỡ được.

Tam Tiền Tam nhìn hắn cố gắng như vậy, trong lòng không khỏi âm áp lên.

Nàng quá thất trách, không ngờ được nguồn NLTT trong nó lại lớn đến thế này. Mà, có lẽ đó cũng là tư tâm của nàng, bởi trong khoảnh khắc đau đớn đến tận sâu trong linh hồn này, nàng mới có thể cảm nhận được thứ gọi là 'cảm xúc của con người'.

Đột ngột, mắt nàng tròn trắng, màu xanh tràn ngập con ngươi.

19%

Nguồn NL tràn vào đầu nàng lại ngày càng tăng, Tà Thiên cũng cảm thấy khó chịu vô cùng. 2 nguồn NL va chạm nhau, không chế để nó không xung đột mà nổ tung đã vô cùng khó khăn rồi, nguồn năng lượng lúc này lại ngày càng nhiều nữa.

Tam Tiền Tam nhìn khuôn mặt hắn mồ hôi đã ướt đầm mái tóc đỏ như lửa, hốc mắt có chút hơi cay cay.

Vô cảm kia thì có lẽ không quan tâm gì đến chuyện này, thế nhưng bây giờ, hành động này của hắn thực sự khiến nàng cảm động.

Để tôi là một con người, dù chỉ trong khoảnh khắc, được không?

"Tà Thiên... Bỏ đi... Nếu tiếp tục, ngươi sẽ càng gặp nguy hiểm..."

Hắn hơi hơi bất ngờ, nhìn xuống nàng "Ta biết nàng là người vô cảm còn không buông tay nàng, nếu vậy thì chết cùng nàng làm sao mà khiến ta sợ hãi được chứ? Đôi tay này, ta sẽ không bao giờ buông nó ra đâu."

Đúng vậy, ngươi biết rằng ta có thể sẽ không bao giờ yêu được ngươi, thế nhưng ngươi vẫn nắm chặt lấy tay ta. Vậy thì việc này, đáng là gì chứ?

"Đồ ngốc..."

Tà Thiên không biết, hắn đã bỏ qua một thứ rất quý giá, giọt nước mắt đầu tiên của cỗ máy vô cảm kia - nàng khóc vì hắn.

"Bùng!"

20%

Thành công... rồi sao?

Trước mắt Tam Tiền Tam, bóng tối ập đến nhanh chóng.

Thật tiếc nuối, ta còn muốn tận hưởng những giây phút làm con người khó có được này.

*NL: năng lượng

NLTT: năng lượng tinh thần*

Hôm trước có nàng hỏi Cá có viết thêm BÁCH HỢP vào không. Ý kiến các nàng như thế nào?

Cho Cá vài com về chuyện này cái, Cá phân vân chẳng biết nên làm thế nào cả ==...

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Lam Thần càng ngày càng tức giận. Lũ người đầu giá hội thật cứng đầu, mất bao nhiêu thời gian mới moi được thông tin từ miệng bọn chúng.

Nghĩ lại những gì mà bọn họ nói, Lam Thần lại muốn giết người, bàn tay không tự chủ được vò nát chiếc ly thủy tinh thành bụi.

Tà Thiên, người được lắm!

Thế nhưng mọi chuyện vẫn chưa xong đâu!

Tam Tiền Tam tỉnh dậy đã là ngày hôm sau. Con người lại tiếp tục mất đi tiêu cự, tựa như giọt nước mắt hôm qua chỉ là một cơn mơ vậy.

Thế nhưng, đó không phải mơ.

Nhìn sang Tà Thiên nằm bên cạnh, tay của nàng khẽ động, xoa xoa mái tóc hắc. Hôm qua, nếu không có hắc, quả thật...

Vụt.

Một bóng đen xuất hiện bên cạnh giường của Tà Thiên cùng Tam Tiền Tam. Lực lượng bí mật của Tà gia - Tà ảnh.

"Chủ tử, chủ mẫu. Có kẻ xâm nhập lãnh địa Tà gia." Hắc cúi đầu, nghiêm giọng bẩm báo. Từ giọng nghiêm trọng của hắc có thể dễ dàng nhận ra, kẻ xâm nhập kia không đơn giản chút nào.

Tà Thiên đang ngủ đột ngột mở mắt, khuôn mặt lộ rõ vẻ giảo hoạt. A, giả ngủ!

Hắc dùng ánh mắt liếc đến Tà ảnh, hóa ra là hắc ta. "Nàng ở lại đây. Không được ra ngoài! Kẻ thù của ta rất nguy hiểm, không kém gì ta cả!"

Nói đoạn, cả 2 kẻ đều biến mất vô tung vô ảnh.

Tam Tiền Tam nhướn mi, tốc độ của Tà ảnh tương đương dị năng giả C cấp sắp đột phá B cấp, tên kia thì đã A cấp rồi.

Nam chủ quả thật là tiền đồ rộng mở nha.

- Sân trước Tà gia -

"Ha ha, Hội chủ Dị năng hội đại giá quang lâm, tiếp đón chậm trễ a~"

Một giọng nói tà khí đầy trời khiến cho Lam Thần đang đứng bên cửa lớn Tà gia nổi cả da gà.

Tên này, chẳng bao giờ chịu sửa đổi gì cả!

"Hội chủ Đẩu giá hội nhà người cũng chẳng kém gì ta, làm quái gì mà khách với khi?" Lam Thần một bụng hỏa khí, cuối cùng cũng có chỗ trút. "Đem nàng giao ra đây!"

"Hả? Nàng? Ai cơ?" Cất giọng tà khí, Tà Thiên lại bày ra vẻ mặt ngu ngơ.

"Không cần làm bộ." Lam Thần lạnh lùng ngắt quãng. "Đem nàng ra! Nếu không..."

NLDN bức người tựa như thủy triều lan đến, khiến cho cả Tà ảnh bên cạnh Tà Thiên cũng phải ngợp thở. Chết tiệt, tên này là Thủy hệ dị năng giả A cấp.

"Hắc, nàng đã là tiểu cô dâu khả ái của Tà gia ta rồi. Cướp nàng? Nằm mơ đi!" Tà Thiên cường cuồng tiếu, NLDN hỏa hệ bốc lên, tà khí đầy trời, không khí gần nổ bão hòa.

Hai luồng NLDN khổng lồ thuộc tính hoàn toàn đối lập va chạm nhau, tạo ra những vụ nổ năng lượng 'lách tách' vô cùng nguy hiểm.

"Ầm!"

"Bùng!"

Hai bóng dáng lao vào nhau, bên dưới chân bọn họ, mặt đất phủ đầy những vết nứt mạng nhện. Cơ thể của dị năng giả A cấp, không phải chuyện đùa.

NLDN bằng nhau? Vậy thì phải oánh lộn thôi! Bởi lẽ như bạo tạc năng lượng, hậu quả khủng khiếp kia có thể sẽ ảnh hưởng đến nàng.

Nên, người ta có thể nhìn thấy một cảnh trạng rất buồn cười. Hai luồng NLDN kinh khủng ngập tràn đất trời, thế nhưng chúng lại như bạn bè lâu năm, vuốt ve vuốt ve nhau. Bên dưới là hai tên điên mặt mày đã sưng húp chơi trò vật lộn, đất đá nát vụn, bụi bay mù mịt tựa hai đứa con nít tranh giành đồ chơi vậy.

Mà chúng lại không biết, món đồ chơi kia sắp vào tay một đứa trẻ vô cùng vô cùng nguy hiểm khác.

"Khanh khách, phải cảm ơn tên Lam Thần kia mới được, tạo một cơ hội tốt vô cùng cho ta! Tiểu nương tử... ta đến đây!"

Anh nam chính kể tiếp vô cùng, vô cùng biến thái. Các nàng chuẩn bị sẵn tâm lí nhá

= =

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Lọt vào ổ biến thái

Mơ màng một chớp, Tam Tiền Tam nhìn thấy trước mắt là một khung cảnh hoàn toàn xa lạ.

Đỏ. Chỉ toàn màu đỏ. Tất cả đều là màu đỏ.

Một căn phòng đỏ, tường sơn đỏ, cửa sổ đỏ, thảm đỏ, mọi vật dụng đều là màu đỏ.

Khẽ lắc lắc người, nàng hồi tưởng về những gì đã xảy ra.

Tà ảnh tất cả trùng điệp không rõ sống chết, loáng một cái, trước mắt Tam Tiền Tam là bóng đêm mịt mù. Sau khi mở mắt ra thì lại lọt vào cái động đỏ lờm này.

Vài nơ tron não hoạt động liền xác định ngay đây là đâu.

Trong nguyên tác, có một tên biến thái cuồng màu đỏ, đã từng hành hạ nữ chính Phương Linh đến chết đi sống lại, Y Thánh Đường Yêu.

"Khanh khách, lần đầu gặp mặt." Giọng nói quyến rũ, yêu nghiệt đến mức làm cho xương sống người ta nhào ra đột ngột xuất hiện bên cạnh Tam Tiền Tam.

Nàng khẽ chớp chớp mắt, dung nhan yêu nghiệt kia thật dễ khiến người ta mù lòa. Tóc đỏ rực rỡ như máu, đôi mắt màu đỏ mị hoặc quyến rũ cùng bộ áo cổ trang cũng là một màu đỏ máu.

Chỉ có một màu đỏ dụ hoặc.

"Y Thánh?" Nàng cất tiếng hỏi, cũng là khẳng định.

Đôi mắt hấn lại càng nhiều thêm một phần quyến rũ, đôi môi son lại kẻ bên tai nàng mà thì thầm "Đúng rồi nha~"

Rắn rật.

Tam Tiền Tam có thể nhìn thấy da gà đang nổi lên từ cơ thể nàng. Quả là một kẻ nguy hiểm khôn cùng, bản năng cơ thể của nữ phụ nói rõ điều đó.

"Hi, nàng không cần phải như vậy nha, chỉ cần nàng ngoan ngoãn bên ta, chắc chắn ta sẽ không để nàng phải chịu khổ." Đường Yêu hôn lên vàng trán của nàng, nói ra những lời đường mật bên tai.

Đúng a, Phương Linh kia rất nghe lời, rất ngoan ngoãn, cuối cùng nguoi biến nó thành cái thứ gì?

Đường Yêu ngậm vành tai nàng, ý định xấu xa muốn đem nàng đốt lửa lên. Thế nhưng..

Hắn bất ngờ nhìn lại cô bé trong ngực. Mặc cho hấn thi triển 'mị hoặc thuật', cơ thể của nàng nóng lên, má đỏ hồng say lòng người, miệng ngân nga những câu từ không biết, nhưng đôi mắt kia vẫn là một vẻ vô cảm, lãnh tình không ngờ.

Nhấn mi, từ tay hấn, một dòng năng lượng quang hệ cùng thủy hệ nồng nặc xuất hiện, xông thẳng vào não bộ của nàng, tìm tòi từng chút một. Trên mặt hấn là một vẻ vô cùng bất đắc dĩ. Không phải chứ...

Không phải, dây thần kinh cảm giác của nàng vẫn hoàn toàn nguyên vẹn, không giống với Ngọc Như Lan. Vậy là sao?

Đường Yêu lúc này lại đang gãi đầu gãi tai, mặt hấn tí lại khó chịu, mái tóc đỏ bị hấn vò đi vò lại. Đây là vẻ mặt của hấn lúc tập trung làm việc a.

Tam Tiền Tam nhìn hấn đang rối bời, miệng nhỏ khẽ nâng. "Không cần thiết, ta không giống Ngọc Như Lan. Ta không mất đi mà là quên đi thôi."

Bởi vậy, không có cách để lấy lại chúng, mà chỉ có thể mò mẫm, tìm tòi từng chút một để nhớ lại chúng mà thôi.

Nghe xong Tam Tiền Tam nói, Đường Yêu giật mình, suy nghĩ chìm vào hư vô. Quên đi cảm xúc, chứng bệnh từng xuất hiện nhiều lần. Bệnh nhân chịu phải một tác động quá kích thích khiến cho não bộ bị 'khóp', quên đi cách để cảm nhận hay tìm hiểu về cảm xúc. "Sốc ư?"

Nàng chợt nghe thấy hần lờ miệng nói ra nghi vấn bèn ngoan ngoãn đáp lại hần. "Không phải, ta cũng không nhớ nữa."

Chuyện nào nổ này nọ, tốt nhất là không nên nói ra nha. Động phải dây thần kinh biến thái của hần thì khổ.

"Nhưng tại sao cô vẫn cảm nhận được tình dục?"

Trời ạ, vô duyên ghê chưa, mở miệng một cái là toàn phun ra mầy từ...

"Không phải là không cảm nhận được, mà là không nắm bắt được. " Thực ra, nàng có hơi tư tâm một chút, muốn cái tên Y Thánh này giúp nàng được trở lại làm con người.

Trầm ngâm 3 giây, đột nhiên hần nở ra một nụ cười vô cùng... biến thái. Nha, đa gà nàng lại nổi lên rồi...

"Ta sẽ giúp ngươi thử coi sao. Từ bây giờ, ngươi là bệnh nhân của ta a~" Đường Yêu ôm nàng vào lòng, khuôn mặt sà vào mái tóc mà hít lấy hít để.

"Cảm ơn ngươi."

"Chưa hết đâu nha. Cô bé ngươi có biết thứ cảm xúc gì mà con người thấu hiểu đầu tiên?"

Nàng hơi suy nghĩ.

"Hạnh phúc?"

"Đau đớn?"

"Không phải..." Đường Yêu hôn lên vành tai nàng, lưỡi khẽ liếm một cái, thì thầm...

"Là...Ham muốn..."

Và, ta sẽ giúp ngươi hiểu rõ nó trước tiên nha~

Ui... viết cái chương này xong lâu r cơ mà bi h mới đăng được^_^

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Ham muốn? (H khá nhẹ)

Đường Yêu bế nàng đi trên một hành lang kì lạ, đối diện nó là một căn phòng có cánh cửa màu đỏ. Đây chính là "căn phòng đỏ" được Tiền Tiểu Tam tặng cho danh hiệu đệ nhất phòng ám ảnh nhất cuộc đời Phương Linh. Bởi, thứ nó mang đến cho ngươi không phải là tra tấn về thể xác một cách đau đớn, mà là sự khủng hoảng tột độ về cả thể xác lẫn tinh thần.

"Nha, chắc chắn lần sau khi nàng bước ra khỏi căn phòng này, nàng sẽ thay đổi trở thành một con người mới." Đường Yêu hôn lên trán Tam Tiền Tam, thủ thi gần gũi tựa như một cặp tình nhân. Đúng vậy, nàng sẽ trở thành con người mà hần mong muốn.

Căn phòng mở ra.

Quả thật, không khác gì so với Tiền Tiểu Tam đã miêu tả. Chiếm hơn 1/2 diện tích căn phòng là các chất hóa học cùng các lọ linh kinh. Không nên coi thường, chính căn phòng này đã làm nên những kì tích trong ngành y học của thế giới này.

Nhìn vào góc làm việc đó, chúng ta sẽ nghĩ đến 1 vị giáo sư tài giỏi suốt ngày vui mình trong phòng thí nghiệm, ngày ngày chìm đắm trong nghiên cứu. Thế nhưng ở một góc của phòng thí nghiệm đó chính là một cái giường bệnh nhân với đầy những công tay, xích chân các thứ.

Như vậy hần là các bạn đã đoán ra rồi. Căn phòng này không phải là dành cho một vị giáo sư yêu nghề, nó là một cái ổ bệnh hoạn của tên biến thái cuồng thí nghiệm lên cơ thể người.

"Nào, từ hôm nay, nàng sẽ là bệnh nhân của ta nhé!" Đường Yêu cúi đầu nhìn cô bé trong lòng, khoe miệng hiện lên nụ cười rất ôn nhu mà hần không

nhận ra. Có phải bởi nàng quá chọc người thương tiếc hay không mà hắn lại trở nên kì lạ vậy nhỉ?

Tam Tiền Tam lắng lắng tùy theo ý hắn, mặc kệ hắn đặt nàng lên cái giường lạnh lẽo kia đồng thời còn mỉm cười còng hai tay nàng lại. Đường Yêu hôn lên trán nàng rồi giải thích. "Một lát nữa nàng sẽ hiểu tại sao ta phải làm như vậy..."

A, nụ cười kia thật quý dị..

Chưa để Tam Tiền Tam nhận ra thâm ý của nụ cười đó, Đường Yêu đã đem đến một ống tiêm nhỏ với chất lỏng màu đỏ chói mắt. Hắn mỉm cười vô cùng mỉa mai, vô tình đem ống tiêm kia đâm vào cơ thể nàng.

Nàng nhũn nhũn mà nhìn chất lỏng màu đỏ kì dị dần dần được đẩy vào cơ thể nàng. Không phải chứ, không lẽ là nó...

"À, quên giải thích cho nàng. Đây là TN1310, chất kích thích cơ thể người cực đại. Chất kích dục mạnh nhất thế giới hiện nay chính là thành phẩm pha loãng của nó đấy. Nồng độ 1%." Đường Yêu quý dị cười cười, rút ra ống tiêm đã cạn, vuốt ve sườn mặt của Tam Tiền Tam.

TN1310!

Không được, nó ẩn chứa các thành phần rất có hại cho tế bào của tinh thần khổng giả!

Cơ thể nàng bắt đầu nổi đỏ kì quái, đó là phản ứng đào thải của cơ thể một cách tự động khi có chất độc hại tiến vào cơ thể, đồng thời lúc đó cơ thể của nàng sẽ đặc biệt nhạy cảm.

A... nóng rực... chất TN1310 kia bắt đầu tác oai tác quái rồi!

Cơ thể Tam Tiền Tam bắt đầu run rẩy nhẹ, cả khuôn mặt và cơ thể là một mặt đỏ ửng. Miệng lưỡi càng thêm khô khốc, thêm khát có thứ gì đó để cơ thể được giải tỏa. Đây, là ham muốn sao?

"Hức... kì quái quá..."

Nàng quần quai trên giường, ánh mắt mê ly đi từ lúc nào không hay, con yêu nghiệt ngồi bên cạnh cũng ngốc lãng nhìn hình ảnh kiều diễm trước mắt.

Thật hay đùa vậy? Hắn ngây người nhìn cái túp lều nhỏ bên dưới. Chỉ một tiếng hức cũng khiến mình muốn lao lên đè nàng ra mà động người. Mị lực bậc nào vậy???

"A... ha..." Tam Tiền Tam hoàn toàn không biết con sói bên cạnh đã động dục, bàn tay bị còng lại không thể giúp cho cơ thể thoát khỏi hư không, nàng bèn cố gắng tìm cách dùng chân để chạm vào nơi nhạy cảm. "Xấu hổ" ư? Với một người vô cảm thì nó còn chẳng hiện hữu nữa là.

"Keng!"

Không được, chân nàng cũng đã bị xích lại rồi! Tam Tiền Tam hóa đá.

Hóa ra, ý tứ con yêu nghiệt kia là như thế này đây...

(^v^) Quà ăn rằm zui zè nha mn

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Tiểu bạch hổ thần bí lộ diện

Suốt cả đêm, Tam Tiền Tam bị thứ dục hóa kinh khủng trong cơ thể hành hạ đến không ngủ nổi. Cơ thể ngứa ngáy kinh người. Chỗ bị còng tay càng xích chân vậy mà lại thoải mái hơn một chút. Chẳng lẽ là bởi chỗ đó được chạm vào sao?

"Hừ..."

Tầm mắt nàng dần mờ đi, chìm vào hôn mê. Đây là triệu chứng thích ứng với chất lạ trong cơ thể của tinh thần khổng giả.

Đường Yêu cười cười gian ác. Cơ thể này một khi đã thích ứng với chất TN1310 của hắn thì tác dụng của thuốc mới biểu lộ ra rõ ràng. Đến lúc đó mới là một bữa tiệc mỹ vị trần gian. Hắn xoa xoa tóc của nàng rồi cất bước ra ngoài. Hôm nay chắc phải xối nước lạnh dập lửa, tiểu nương tử là phải 2 tiếng sau mới hái được.

Hắn vừa đóng lại cánh cửa của căn phòng đỏ, một người xiêm y đỏ chói mất bước đến, cung kính đưa lên một phong thư màu đỏ máu.

Đường Yêu bắt ngờ nhú nhú mi.

Lam gia, Lạc gia cùng Tà gia bắt ngờ lại liên thủ với nhau để tìm kiếm tung tích của nàng. Thế giới ngầm bắt đầu náo loạn cả lên. Người của dị năng hội cùng đầu giá hội lòng sục khắp thế giới. Thậm chí khu vực này đã cách xa hơn bốn nửa vòng Trái Đất mà cũng bị tìm kiếm gắt gao.

Không thể không nói, 2 trong số 8 thế lực mạnh nhất tinh cầu này liên kết lại cũng chẳng hề dễ đối phó. Nhưng mà, các người liên hợp với nhau được thì tại sao ta lại không thể?

"Gọi cho tiểu bạch thỏ, bảo hắn 10 phút nữa đến gặp ta. Còn nữa, phí dịch chuyển tự mình trả!" Đường Yêu phân phó cho thuộc hạ rồi trở về phòng, bầu bạn với xô nước lạnh đáng hận.

Tiểu nương tử em chờ đó, ngày mai ta sẽ tính rõ với em cả gốc lẫn lời.

_____ Tại một thành phố xinh đẹp mang tên LOVEXXX _____

Tòa nhà cao nhất thành phố, phòng tổng thống tiêu chuẩn 5 sao.

Một cô bé vô cùng dễ thương, mắt to tròn lúng liếng tựa như hai viên pha lê đang xoe xoe tròn. Bộ váy công chúa màu hồng phấn cùng mái tóc xoăn hơi nâu vàng càng tăng thêm vẻ manh.(manh: moe, dễ thương.)

Đối diện với cô bé lại là một tên mập mập vẻ mặt đáng khinh đang thoát li quần áo, cả người toát ra vẻ bỉ ổi cùng dâm dăng. Đáng sợ hơn, trên sàn nhà cùng bàn ghế là những thứ đồ chơi người lớn còn dính những thứ bẩn thỉu gai mắt.

Hiển nhiên, đây là một tên biến thái thích con nít. Mà cô bé kia, chính là con mồi ngày hôm nay.

"Hắc hắc hắc... Lại đây a... đại gia ta hôm nay sẽ mang người nếm thử mùi vị của thi..."

Hắn còn chưa kịp nói hết, mỹ nữ dễ thương kia đã xông thẳng vào lòng hắn, đầu nhỏ xinh cúi sầm mặt. Người đẹp là đang ngượng ngùng a~

"Hộc... không nghĩ đến hôm nay lại gặp được cực phẩm như vậy, thật sự là..."

"Thật sự là ghê tởm chết ta nha!" Tiểu mỹ nữ đột nhiên phun ra một câu, thành công khiến tên phú nhị đại mập mập ngo ngắc. "Nếu không phải ta đã đồng ý đánh cược với tên kia rồi thua, người đã chẳng thể sống đến bây giờ!"

Khuôn mặt dễ thương ai oán ngẩng đầu lên, đôi mắt to tròn di động vô cùng bán manh cùng dễ thương.

Phút chốc, máu của phú nhị đại nóng rực lên, muốn xông đến làm nhục tiểu mỹ nhân một trận. Thế nhưng hắn đột ngột cảm thấy hình như bản thân mình đang rơi xuống, chạm vào mặt nền nhà lạnh lẽo. Còn thân mình của hắn ở ngay trước mắt hắn, đổ xuống.

"Chết tiệt lão Dương nhà cậu!!! Phần đánh cược này tớ đã làm xong rồi đấy!" "Mỹ nữ loli"(loli: bé gái) còi bộ tóc giả ra vút xuống nền nhà, hậm gục bấm điện thoại gọi cho lão bạn âm hiểm

Dương Lâm cười hắc hắc, lại nhận được mấy lời xi và từ bạn thân." Lão yêu tinh tìm người đó, 5 phút nữa là hạn cuối đấy Vũ Lôi."

"Chết tiệt!" Vũ Lôi nhảy dựng lên."Làm sao mà kịp đây?" Tên kia sao mà yêu cầu ác độc vậy? Nếu dịch chuyển không gian thì cũng sẽ phải tốn không ít tiền.

"Không biết, dù sao cậu cũng nợ hắn một mạng, nợ chưa trả vẫn phải nghe lời a~"

Khoan... Không lẽ...

Vũ Lôi giật mình, gào ầm vào điện thoại." Con mẹ nó lão tử không muốn trả tiền dịch chuyển không gian a!!!!"

Phòng tổng thống bị một luồng sáng bao phủ. 1 phút sau, trong căn phòng chỉ còn lại một cái xác chết không đáng quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Biến động

Đường Yêu nhàn nhã uống ly nước trà màu đỏ như máu, ánh mắt thảnh thơi lại liếc nhìn đồng hồ.

Còn 7 giây...

6...

5...

4...

3...

2...

1...

"Con bà nó Đường Yêu nguoi !!!" Ngay khi đếm đến giây cuối cùng, một bóng hình chậm rãi xuất hiện trong phòng khách Đường Yêu. Ánh sáng biến mất, để lộ ra một nam hài vô cùng khả ái với bộ váy hồng vô cùng dễ thương "Giỏi lắm!!! 5 phút!!! Nguoi nghĩ ta là thần tiên hả???"

Vũ Lôi hẳn thực sự là vô cùng, vô cùng uất ức rồi. Đường đường là giám đốc công ty sát thủ bậc nhất thế giới ngầm, cai quản sát thủ hội, thần long thấy đầu không thấy đuôi lại phải khúm núm chăm sóc tên bác sĩ yêu quái này. Lại còn tận 2 điều kiện nữa mới chết chứ...

Đúng vậy, 2 điều kiện.

Khi xưa, khi mà đệ nhất sát thủ thế giới ngầm còn là một cái mao tặc tiểu tử tay nghề non choẹt chuyên đi hôi của, hẳn đã bị một phen trọng thương thập tử vô sinh. Đột nhiên lại lòi ra đầu một tên ăn mặc lòe loẹt hay tạo dáng đi qua, tiện tay cứu giúp và cũng đồng thời lấy tay hắn ăn lên tờ giấy nợ vô lương tâm

"Thực hiện 3 yêu cầu của ta." - Vậy đấy!

Yêu cầu thứ nhất của hắn chính là giết chết đối thủ một mất một còn của hắn. Ô kê rồi!

Thế nhưng mãi mà Đường Yêu cũng không chịu nói ra yêu cầu thứ 2, khiến cho Vũ Lôi hậm hực hậm hực cảm giác thiếu nợ bấy lâu nay. Hôm nay lẽ ra hẳn phải cảm thấy vui mừng vì đã sắp trả được nợ chứ, ai dè lại bị con yêu quái kia bòn rút một đồng tiền dịch chuyển không gian, muốn vui cũng vui không nổi!

"Được rồi. Hôm nay gọi nguoi tới đây là muốn nguoi thực hiện yêu cầu thứ hai của ta." Đường Yêu đặt tách trà xuống bàn, ánh mắt lơ đãng liếc về một phương vị nào đó. Nàng quen thuốc nhanh vậy sao? Vậy thì phải nhanh chóng giải quyết vấn đề, đi lên chăm sóc tiểu nương tử mới được.

"Được rồi, là chuyện của 3 gia tộc kia phải không? Mấy ngày nay bọn họ nháo tung cả lên. Người của sát thủ hội bọn ta cũng nhận được ủy thác tìm người của bọn họ." Vũ Lôi ngồi xuống ghế, từ trong áo lấy ra một chai rượu thuốc kì lạ. "Quả thực ta vẫn không chịu nổi cái thứ trà đồ quý quái của nguoi..."

"Đúng vậy. Yêu cầu thứ hai của ta: Đem sự chú ý của bọn họ rời đi. Ta muốn được yên tĩnh ở đây ít nhất là 1 tuần!" Đường Yêu liếm liếm khóe môi, tượng trưng về một tuần lễ tốt đẹp cùng tiểu nương tử.

Vũ Lôi nhăn mày. "Chỉ là chặn đứng bọn họ? Không lẽ nguoi không định trảm thảo trừ căn, diệt trừ hậu họa?" Đây không phải tính cách của con yêu quái này nha...

Trảm thảo trừ căn? Nếu có thể dễ dàng như vậy hẳn đã xử lý từ lâu rồi.

"Lam Thần và Lạc Thi liên thủ cùng Tà Thiên. Nguoi nắm chắc được mấy phần?" Liếc mắt, Đường Yêu khẽ cười lạnh. Thật hay, không ngờ 3 kẻ mạnh nhất địa cầu lúc này lại có thể hợp tác với nhau vì một cô gái.

Nàng chẳng lẽ có thứ gì đó bí mật?

Nghĩ đến đó, trong lòng Đường Yêu lại bắt đầu thúc giục. "Vũ Lôi, nhớ hoàn thành yêu cầu của ta! Khi không thực sự quan trọng thì đừng làm phiền ta." Nói xong, hắn phui áo bỏ đi.

Vũ Lôi thờ dãi một lượt rồi móc điện thoại ra. "Dương Lâm, đúng y như nguoi nói. Con yêu quái này hôm nay thật kì lạ... Còn cả Lam gia, Lạc gia và Tà gia nữa, rốt cuộc là bọn họ đang có âm mưu gì? Cái gì mà tìm người hôn ước chứ, thuần túy là bịa đặt!"

"Ta cũng không biết, quẻ bói của ta khi bói về các nguoi rất mơ hồ. Thế nhưng có một chuyện rất rõ ràng, thời cuộc của thế giới ngầm sắp biến động rồi." Dương Lâm ở đầu dây bên kia lo lắng nhìn vào lời tiên đoán trên la bàn.

"Đại loạn bắt đầu từ một chữ 'Ái

Hồng nhan xuất hiện, thiên phạt giáng

Cửu thần đại chiến, mặt thể phủ

..."

Câu kết không rõ.

(Loạn thể bắt đầu từ một chữ "tình"

Mỹ nhân xuất hiện, trời phạt giáng xuống

Chín vị thần đại chiến, mặt thể phủ xuống

...)

Nếu thực sự quẻ này là chính xác...

Ở một thành phố xa xôi, nam nhân cảm thấy cả cơ thể lạnh lẽo khôn cùng, mồ hôi to như hạt đậu chảy xuống thái dương.

Chà, chúc các nàng 8-3 vui zè (tuy hôm nay ngày 11 r), chương sau sẽ có đoạn H đã hứa với các nàng nhá ^Δ^

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Một tuần! (H - kích tình)

Đường Yêu liếc nhìn đồng hồ, cấp tốc chạy về phía căn phòng đỏ.

Đúng như hần dự đoán, tiểu yêu tinh vốn đang yên vị trên giường bây giờ thì mặt mày đỏ lựng, mồ hôi ướt át thấm cả chiếc mền trắng, cả cơ thể phát ra vô hạn quyền rũ cùng cầu nhân đến khi dễ, cho dù đây chỉ là những hành động vô thức.

Hoi hoai trợn mắt khoa trương nhìn bên dưới bản thân đã nhất trụ kinh thiên, Đường Yêu lắc lắc đầu cười. Thất thố như vậy thật không nên, nhất là trước mặt giai nhân xinh đẹp lại càng không nên.

"Tiểu yêu tinh, cảm giác thế nào, hửm?" Hần sai bước đến bên giường, bàn tay treu chọc lần xuống bờ xương quai xanh nho nhỏ. Ừm, đủ đáng yêu!

Tam Tiền Tam từ lúc tỉnh dậy lại càng cảm thấy mất khống chế. Cơ thể nóng lên kinh người, hoàn toàn không cùng đẳng cấp với con ngựa lúc trước. Có lẽ đây mới thực sự là được hiệu của cái thứ TN1310 kia a.

Thật nóng...

Mơ màng, mồ hôi tuột ra như tắm lại càng khiến nàng trở nên càng thêm kiều diễm, bốt đi về thanh thuần vô cảm thường ngày, nhiều thêm là quyền rũ cùng mỹ hoặc của kiếp trước.

Chợt, có thứ gì đó thật mát lạnh đang áp vào người nàng. Thần trí lúc này của nàng đã sớm rối loạn, chỉ cảm thấy thật sự rất là thoải mái. Cơ thể khô nóng dịu bớt lại, nhưng bên dưới đột nhiên ướt át, thậm chí là có chút ngứa râm ran như kiến cắn.

"Hức... ngứa..." Tam Tiền Tam vô thức rầu rĩ, nhận ra bàn tay mát lạnh kia có ý định rời đi. Nàng đột ngột ngậm lấy nó. Ai cho người rời đi hả?

Cơ thể được tiếp xúc với sự mát lạnh không tên này thật sự là vẫn chẳng có gì thoải mái cả. Khô nóng có bớt đi, thế nhưng thay thế nó là ngứa ngáy khắp người nàng. Nó còn khó chịu hơn cả cái nóng nực bức bối ban nãy.

"Hừ... thật... khó chịu..."

Đường Yêu nhìn thấy cảnh này lại đột ngột dâng lên ý nghĩ đùa cợt. Chọc lừa mỹ nhân cũng là một điều mà cánh mày râu rất thích nha. Cảm giác rất là thỏa mãn tự tôn chinh phục.

Hần cười cười càng thêm phấn khích cùng nguy hiểm, không vội vàng tiến vào bữa tiệc như trước nữa. Ngón tay khuấy đảo khoang miệng nhỏ nhắn, bắt lấy đầu lưỡi của nàng, vuốt ve nó thật dịu dàng, nhẹ nhàng.

"Ức..." Ai đó thật sự rất quá quắt, nắm lấy lưỡi nàng không chịu bỏ ra. Miệng không khép lại được khiến đôi môi càng thêm ướt át đỏ mọng như trái dâu tây. Hay thật, càng ngày càng ngứa!

"Tha cho ta... ngứa..." Tam Tiền Tam nức nở nói, chiếc lưỡi cố gắng tránh đi ngón tay xấu xa, thế nhưng cơ thể lại thực sự không muốn bỏ qua sự mát lạnh thoải mái này. A.. lại ngứa hơn...

Nhìn thấy bên dưới ga giường bắt đầu chảy ra thứ nước kia, Đường Yêu cười càng thêm thích chí. Một bàn tay khác lần từ bụng của nàng xuống, nhẹ nhàng xoa xoa cái nơi đã ướt đẫm kia. Đây là trêu chọc cùng kích thích trắng trợn!

Ngón tay hần di chuyển xung quanh nơi đó khiến cơ thể nàng như bị điện giật khẽ cong lên, hai chân nhỏ gập lại thật chặt, cố gắng ngăn lại sự kích thích bên dưới. Thế nhưng hiển nhiên, cánh này không hề có hiệu quả chút nào, nơi ướt thì càng ướt hơn, nơi không cần ướt cũng bắt đầu cảm thấy ngứa ngáy.

"Ngứa quá... Ngón tay... đừng chọc ta..."

Nàng thật sự là gập đến điên rồi. Từ lúc hai cái tay xấu xa này chạm vào người thì tình trạng của nàng ngày càng bết bát. Xùy xùy, tránh ra!

Đường Yêu dờ khóc dờ cười. Người thì bảo hần cắt đi, thế nhưng hai đùi thì kẹp chặt tay hần lại, miệng nhỏ cũng cắn chặt hần không nhả ra. Quà là...

Mà, hần nhìn anh bạn nhỏ của mình. Chú mày với tao cũng nhịn hết nổi rồi nhì?

Hừm... không trêu đùa nàng nữa!

Rút ngón tay ra khỏi miệng nàng. Nhìn thấy tiểu yêu tinh còn chép chép miệng tiếc nuối, Đường Yêu cười lại càng thêm nguy hiểm. Ngón tay phía dưới đột ngột luồn qua quần nhỏ, xông vào nơi bí ẩn thăm dò.

"A... hức... làm gì vậy... A~"

Hần đi vào chỗ đó, khuấy đảo nó càng thêm hưng mãnh so với lúc trêu đùa miệng nhỏ của nàng. Khi nơi kia bắt đầu nói ra, hần lại dứt thêm một căn ngón tay nữa, chốc lát mà đã 3 ngón rồi. Thế nhưng ngoài việc cơ thể càng thêm ngứa hơn thì chẳng có gì thoải mái cả!

Ây nha, H đã hứa của các nàng đây~

Enjoy há~

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Một tuần! (2)(H)

Trời đất đảo lộn, Tam Tiền Tam bị hần đặt dưới thân. Ánh mắt sâu thẳm nhìn xoáy vào tâm can nàng, trần trụi kích thích!

"Được rồi, thả lỏng nào..." Giọng nói của Đường Yêu tựa như một lời thần chú, mê hoặc con mồi rồi hưng hăng ăn sạch nó, không chừa một mẩu xương. Mặc dù nàng biết điều đó, rất rõ là đáng khác, thế nhưng nàng vẫn sẽ lựa chọn trầm luân vào nó, không do dự.

Đường Yêu nhận ra người dưới thân đã thả lỏng theo lời nói của mình, ánh mắt thoáng hài lòng. Trẻ nhỏ dễ dạy!

"A..."

Hần tiến vào!

"Phù..." Đường Yêu thỏa mãn thở ra một hơi. Nghẹn suốt 2 tiếng đồng hồ từ lúc nhìn thấy cô bé này rồi. Bây giờ mới gỡ gạc lại được chút ít.

Tam Tiền Tam cảm nhận được một sự mát lạnh đến từ Đường Yêu bèn vội vàng ôm lấy hần. Tuy rằng con ngứa đã giảm bớt, thế nhưng một cảm giác vừa quen thuộc lại vừa xa lạ đột ngột xuất hiện.

"A... hừ..."

Đường Yêu cười khê, bắt đầu di động một cách chậm rãi như đang mời gọi cùng trêu chọc. Đôi khi tra tấn một cách nhẹ nhàng như thế này mới là cảnh giới đáng sợ nhất. Nhìn khuôn mặt muốn mà không dám nói này của tiểu miêu thật sự là muốn chọc hần thương yêu đến chết mà!

"Thế nào? Cảm giác rất khó chịu... hử?"

Nàng miễn cưỡng mở mắt, miệng nhỏ dẩu ra mạnh mẽ lên án hành động bất lương của ai đó. Biết rất rõ cái kiểu di động nhẹ nhàng này sẽ khiến nàng rất khó chịu mà vẫn cứ giả bộ không biết gì, thật quá là phúc hắc rồi!

"Tôi khó chịu! " Dây thần kinh bình tĩnh đứt cái "bực", Tam Tiền Tam đảo khách thành chủ, đè hẳn xuống giường. Nàng ánh mắt mê ly, cái lưỡi hồng hồng khẽ liếm xung quanh viền môi, cả người bốc lên màu đỏ của tình dục. Bộ dáng này quả thật là đủ khiến cho Đường Yêu huyết mạch sôi trào mà hóa sỏi.

"A..." Nàng mới chỉ khẽ động, một cơn kích thích ngọt ngào đã đánh sâu vào nàng. Thật là, hẳn ăn gì mà cây gậy dài đến thế chứ? Đợi cơn run rẩy qua đi một lát, Tam Tiền Tam mới định động lần tiếp theo, thế nhưng Đường Yêu cười khẽ một tiếng, làm một cú thúc thật sâu vào nàng.

"A... hức... làm... cái trò..."

Hai chân nàng run rẩy đón nhận đợt trêu kích liên tiếp, cơ thể mềm nhũn ngã vào lòng hắn. Đường Yêu lúc này mới vô si bỏ một câu. "Kì thật nhìn bộ dáng nữ vương giờ nanh múa vuốt của nàng cũng rất hay. Thế nhưng nàng thật sự quá chậm chạp!"

Tam Tiền Tam tròn trố mắt, ánh sáng sắc nhọn hung hăng quét đến lên người hắn. Thế nhưng bị kích thích liên tục đánh tới, ánh mắt hung hăng đi đến nửa đường đã chuyển thành làm nũng cùng khiêu khích.

Đường Yêu che trán dấu đi gân xanh đã lộ ra, trong lòng cười khỏ "A... Trời ạ..."

"Ồ... sao lại... Đứng... Đứng đi động...A..." Tam Tiền Tam nhận ra Đường Yêu có ý định di chuyển bèn tóm chặt lấy hắn. Con khoái cảm truyền đến lại khiến nàng run rẩy một chập. Bên dưới đã sớm ướt đầm, mị thịt đỏ hồng phập phồng theo từng nhịp động của thứ to lớn đang cắm vào kia.

"Không... chơi kiểu... này... A... A... hức..."

Nàng bị hắn đè xuống bàn, dùng tư thế vô cùng có lợi cho ai kia mà ra vào liên tục, nước bọt không kịp giữ lại trào ra ướt cả bàn thí nghiệm.

"Kì thật nàng có biết, mức giữ lâu nhất của ta là bao nhiêu không?" Hắn kề đến bên tai nàng, thủ thi dụ dàng tâm sự, bên dưới lại luật động không ngừng.

"A... hả?"

"Là 3 tiếng liên tục không xuất a ~" Hắn cười thâm ý, hạ thân liên tục thốc mạnh.

"A..." Lần đầu tiên Tam Tiền Tam xuất hiện tình trạng não đơ cứng, cho dù chỉ có 0,1 giây, thế nhưng tất cả cả nơ tron gần như đều dừng hoạt động để tiêu hóa lời nói ngông cuồng này.

Không cần, phải hành hạ tôi như vậy chứ!!!

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Tất cả đều đang dần thay đổi

Suốt 1 tuần đó, nàng luôn luôn trong trạng thái mơ màng. Hẳn áp nàng mọi lúc, hứng lên là cảm thương xung phong ra trận chém giết, đến lúc cả hai phải thở hồng hộc mà dừng lại mới thôi không cần quấy nữa. Thế nhưng sớm mai thức dậy, cái thứ to quá cỡ kia lại bắt đầu rục rịch.

Nàng rên rỉ dưới cơ thể hắn, van cầu hắn hung hăng mà yêu thương nàng, tâm trí bị bao phủ bởi tình dục và ham muốn. Kì lạ là, nàng không chán ghét nó.

Đắm chìm trong dục vọng lại khiến thần trí nàng trở nên yếu ớt, cảm giác như đang lại gần bản thân trước kia thêm một bước, rất gần.

Đường Yêu cũng cảm nhận được sự thay đổi của cô gái trong lòng. Suốt một tuần triền miên bên nhau, nàng thay đổi lớn như vậy không nhận ra mới là lạ.

Lúc trước khi nhìn thấy nàng lần đầu tiên, hẳn còn tưởng đó là một cái người máy mới được phát minh ra, bởi lẽ hắn không nhìn thấy được một tia khí tức của người sống nào trên cơ thể nàng. Rập khuôn và máy móc.

Còn hôm nay, nàng tuy rằng vẫn vậy, không có gì thay đổi lớn, thế nhưng cái khí chất không nhiễm bụi trần kia của nàng đã dần biến đổi. Cô gái kia đã vô thức nở nụ cười khi cảm thấy dễ chịu, nhũn nhũn khi bất mãn, ngăn người lúc suy tư.

Cho dù những tồn tại đó chỉ ở trong khoảnh khắc, thế nhưng Đường Yêu có thể cảm nhận được, sự thay đổi này quan trọng như thế nào với Tam Tiền Tam.

"Kì thật, ta luyện tiếu cảm giác này..." Tam Tiền Tam rúc vào ngực Đường Yêu, ánh mắt mê man vô thần. "Cảm giác như bản thân đã trở lại như lúc trước, vui thì cười, bực thì nháo, buồn thì khóc. Thế nhưng, khi ta trở về như cũ, bản thân ta lại quên đi làm sao mà mình có thể hiểu được những cảm

xúc đó. Thật sự, rất luyến tiếc..."

Vuốt ve mái tóc đen mượt mà của nàng, hân hoan mỉm cười. Tâm lý bị dằn kích quá nặng nề sẽ khiến nhận thức bị sai lệch - đây chính là nguyên nhân căn bệnh của nàng. Tổn thương về tâm lý ư, cho dù có là hân cũng sẽ không thể tự tin mà vỗ ngực được. Đây là căn bệnh khó chữa nhất trong ngành y học hiện nay.

Mà di chứng của cô bé trước mắt hân, quá nặng!

Nghĩ đến đây, trong lòng hân là từng cơn nhói đau. Hân đã suy nghĩ rất nhiều cách đem nàng trở lại bình thường, thế nhưng việc này không hề dễ dàng!

Đường Yêu đã quá suy nghĩ nhập tâm về người trong lòng mà bỏ quên đi khác thường trong lòng hân. Sau này đến khi vỡ lẽ ra, hân mới nhận thấy bản thân chậm tiêu đến mức nào. Cái gì mà "Tình Thánh" chứ? Hân thậm chí còn ngu ngốc hơn cả thằng nhãi Vũ Lôi kia trong mấy cái chuyện tình cảm này.

"Đường" Ở bên nhau một tuần, chẳng ai hay biết không khí giữa hai bên đã mang đầy bong bóng màu hồng từ lúc nào.

"Ừ?"

"Ta nghĩ ta muốn người..." Nàng ngơ ngác nhìn vào mắt hân.

"Được thôi. Ta thích em lúc này, vừa thành thực lại vừa quyến rũ!" Hân hôn lên môi nàng, khẽ phát chiếc áo khoác màu đỏ lên, che đi cảnh đẹp bên dưới.

... ..

"Chết tiệt! Tại sao vẫn chưa tìm thấy nàng? Một chút manh mối cũng chẳng có!" Lam Thần vò đầu bứt tai, cố gắng giữ lại bình tĩnh. Thế lực cả ngoài sáng và trong tối của Lam gia, Tà gia và Lạc gia đều đã huy động đến hết mức có thể. Thế giới ngầm mấy bữa nay đã tán loạn đến gà bay chó sủa rồi mà một cộng lõng của Tam Tiên Tam nàng cũng tìm không thấy!

Chỉ tại hân sơ sót!

Không đúng, là do tên này!

Ánh mắt lạnh lẽo của Lam Thần phóng đến bóng người đang ngả ngón gọi điện thoại đằng kia, nổi tức giận trong lòng đang ngày càng dễ bùng nổ. Nước với lửa vốn đã xung khắc, nay hai tên đầu sỏ còn không ưa nhau, phản ứng bài xích còn dữ dội hơn gấp mấy lần.

Đến lúc Lạc Thi vào, đám người làm xung quanh mới riu rít bay loạn tránh đi. Không khí kinh khủng như vậy, bọn họ đứng được đến giờ đã là rất tận trách rồi a!

"Lạc Thi, có tìm được manh mối nào không?" Tà Thiên hớn hờ đứng dậy. Hân bài xích cái tên cả người toàn hơi nước kia, thế nhưng hân lại không hề chán ghét Lạc Thi này. Gió thổi lửa lớn mà, rất hợp gu nhau!

Ôi... xin thông báo...

Cá 1 tháng nữa thi học kì rồi. Nên có thể truyện sẽ hơi bị xao lãng một tí. Mọi người thông cảm cho bé Cá tội nghiệp chút nha~

Các nàng check lỗi chính tả hộ ta cái, buồn ngủ nên viết vội, dự là sẽ có sai sót...

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chẳng thấy có nội dung gì quan trọng để đặt tên (H vụn vặt ~)

"Đã phát hiện ra một chỗ có dấu hiệu đáng nghi hoặc." Lạc Thi cầm lấy hai phần tài liệu đưa cho Lam Thần cùng Tà Thiên. "Đám người của Sát thủ hội cứ luôn ngăn chân chúng ta, đến hôm nay người của ta mới tìm thấy nơi này."

Lam Thần cầm lấy tài liệu, mới mở ra đã tròn mắt. "Lạc Thi, chú mày biết đây là nơi ở của ai không?"

"Hả?"

Tà Thiên vớt tài liệu xuống đất, sắc mặt xanh mét.

"Thánh y Đường Yêu! Đây là nơi của tên biến thái đó!"

... ..

"Hộc... ưm..."

Trong một góc của thư viện rộng lớn, hai thân hình cuộn chặt vào nhau. Một to lớn, một nhỏ bé, rất kích thích thị giác người xem.

Thân hình cô gái như rắn nước cuộn lên thân của người đàn ông, lắc lư theo từng nhịp di chuyển của hắn. Khuôn mặt hồng như ráng chiều hơi ngửa lên, để lộ gò má đỏ ửng xinh đẹp cùng đôi môi yêu kiều đang phát ra những tiếng rên rỉ động lòng người.

"A... này... chậm một... chút..."

Tay nàng cầu lên lưng hắn, tạo ra vết móng tay dài trên lưng Đường Yêu. Hắn dường như chẳng quan tâm, tiếp tục công việc cày cấy vừa mình. Đến lúc thỏa mãn mới gài một tiếng phóng thích.

Đợi đến lúc nam nhân này thở dốc xong, Tam Tiền Tam mới dốc hắn lên, khuôn mặt vô cùng khó chịu.

"Thứ thuốc nguoi tiêm vào ta là cái gì vậy? Tại sao ta vẫn cứ luôn cảm thấy khó chịu thế này? Nguoi thì lúc nào cũng thoải mái mà không chịu để ý đến ta!"

Đường Yêu nghe vậy thì cười thâm trong lòng. Chất kia là chất kích thích cực mạnh hắn mới chế ra, khi hoàn toàn thích ứng, chỉ cần chạm nhẹ vào cơ thể người đó, cô gái cho dù là thực nữ trinh phụ đến đâu cũng sẽ ngay lập tức động tình, trở nên dâm đãng tựa như con heo nái động dục vậy. Thế nhưng tác dụng phụ trước lúc thích ứng đó là - không được lên đỉnh!

"Hắc hắc, ta là muốn chữa bệnh cho nàng thôi. Đây chỉ là một ít tác dụng phụ, khỏe rồi là tự khỏi!" Đường Yêu nói dối mà mặt không đỏ, tim không đập. Tam Tiền Tam còn đang mơ màng cùng bực dọc, không để ý đến Đường Yêu.

"Nào, muốn thoải mái hửm?" Đường Yêu tiếp tục tỏa ra mị ý, dụ dỗ con mồi thơm ngon trước mắt.

"... Ừ."

"Hắc hắc hắc..."

Trong không gian quanh quẩn tiếng cười đắc ý cùng tiếng rên rỉ khó chịu của một con yêu nghiệt gian xảo và tiểu yêu tinh bị mắc bẫy.

... ..

Phương Linh không biết bản thân cô đang làm cái gì. Người ấy nhận cô làm nô lệ, bắt ép cô phải trở nên mạnh mẽ, cuối cùng lại bỏ rơi cô không hề đoái hoài.

Cứ tưởng bản thân sẽ mục ruỗng cùng thối nát trong căn nhà to lớn này, cô lại được gặp tiểu thiên thần của đời mình. Lạc Tâm là một cô bé rất tội nghiệp, cho dù đã 16 tuổi thế nhưng lại chỉ có cơ thể của một nhóc tí 8 tuổi, hơn nữa, cô bé có thể chết bất cứ lúc nào.

Lúc đầu, có lẽ chỉ là thương tiếc cùng đồng cảm, thế nhưng Phương Linh không biết từ lúc nào, nó đã trở thành tình yêu - một thứ tình cảm cấm kỵ!

"Linh tỷ!" Giọng nói dịu dàng nhỏ nhẹ cắt đứt mạch suy nghĩ của Phương Linh.

"Ồ, tiểu Tâm. Em không khỏe sao còn chạy ra đây?" Phương Linh chưa sót vuốt ve khuôn mặt tái nhợt của Lạc Tâm. Trong lòng là từng đợt từng đợt đau thắt. Tóc bạc, lại nhiều hơn rồi!

Tình trạng của con bé khi Tam Tiền Tam rời đi đã xấu đi rất nhiều. Không có sự giúp đỡ hữu hiệu của nàng, Lạc Tâm đã phải một mình chống chọi tất cả, chật vật mà cô đơn. Có lẽ, bởi chính điều này đã khiến cô phải thương yêu cô gái nhỏ này chăng?

Thấy Phương Linh tiếp tục ngần ngừ, Lạc Tâm bất mãn cắn môi, hai tay nhỏ tóm lấy khuôn mặt của Phương Linh, đặt lên đó nụ hôn ngẫu nhiên.

Đình----

Đầu óc của Phương Linh tạm ngừng hoạt động trong vòng 5 giây, đến khi hoàn hồn lại, đôi môi anh đào nhỏ nhắn kia đã rời đi rồi. Trong vô thức, tay Phương Linh bắt lấy tấm lưng nhỏ bé, dúi vào lòng.

Hai cơ thể nóng rực dán vào nhau, tiếng tim đập thành thịch vô cùng rõ ràng, biểu lộ tâm trạng lúc này của cả hai.

"Kì thật, chị đâu cần phải chờ lâu vậy chứ, em đã sẵn sàng từ lâu rồi mà..." Lạc Tâm đỏ mặt dúi đầu vào ngực Phương Linh, miệng nhỏ lầm bầm.

Được rồi, dây thần kinh lí trí của ai kia đã bị kéo đứt. Phương Linh giống như phát cuồng, xé áo của Lạc Tâm thành từng mảnh, vứt đi hết mọi thứ vướng víu, chìm đắm trong làn da trắng nõn như gôm sứ cùng tiểu hạt đậu hồng mềm mại.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lạc Tâm nhìn lên trần nhà, che đi nụ cười giảo hoạt đáng yêu đến muốn đánh đòn.

Ngu ngốc, đã ám chỉ biết bao lần mà chẳng chịu hiểu! Đến lúc người ta phải chủ động mới chịu hiểu ra!

Các nàng có thấy không? Chương này dài hơn bình thường ấy nhẽ ٭(˘ω˘)٭

Couple bách hợp đây, nàng nào không thích thì cứ tua qua luôn ik, đừng ném đá ta là được ~

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Dị biến

Đường Yêu vui vẻ mang theo một đĩa đồ ăn thơm phức về phòng, nơi có con mèo nhỏ nhà hắn đang ve vẩy đuôi nằm nghỉ. Mấy hôm nay hắn và nàng đã quá... kịch liệt rồi. Hắn cảm giác hình như nàng hơi bị sụt cân một chút, cần phải vỗ béo lên mới được.

Mở cửa, đập vào mắt Đường Yêu là một thân hình trắng nõn đang ngồi trước cửa sổ. Mái tóc đen mượt tùy ý xõa xuống, ánh trăng mờ nhạt bao phủ cơ thể hoàn mỹ, khiến cho người ta có ảo giác cô một vầng hào quang đang bao phủ cô gái. Cao quý, chói mắt, nhưng Đường Yêu lại không thích cảm giác này. Một vẻ đẹp đến không thực, giống như một khắc sau, cô gái ấy sẽ biến mất khỏi nơi này, tan biến dưới ánh trăng mờ ảo.

"Tam Nhi, lại đây nào." Vứt suy nghĩ khiến hắn cảm thấy quái dị kia ra sau đầu, Đường Yêu mỉm cười mỉa mai, đem đồ ăn để lên bàn.

Tam Tiền Tam mơ màng quay đầu lại, nghe thấy tiếng gọi của Đường Yêu thì cơ thể không tự giác được bước đến chỗ hắn.

Đường Yêu thấy vậy thì ý cười càng thêm đậm, trong tim là cảm giác thỏa mãn cùng hài lòng. Ý lại hắn như thế sao? Cảm giác này lại khiến hắn thấy rất thích thú. Còn vì sao lại thích thì hắn vứt ra sau đầu không thêm nghĩ đến. Đường yêu nghiệt à, anh không cảm thấy đôi khi bản thân cần phải động nào một chút hay sao? Việc này mà không quan trọng ấy hử?

Bé thóc cơ thể nhỏ bé của nàng lên, Đường Yêu vui vẻ gấp từng chút thức ăn một bồi Tam Tiền Tam. Tất nhiên là ngoài một cái tay đang gấp thức ăn thì cả miệng lẫn cái tay còn lại cũng chẳng an phận mà di chuyển lung tung ăn đậu hũ của nàng.

Ăn từng miếng nhỏ mà Đường yêu nghiệt gấp cho, Tam Tiền Tam còn đang miên man suy nghĩ lung tung. Cơ thể càng ngày càng kì lạ. Con yêu nghiệt kia chỉ cần khẽ khiêu khích một chút mà đã mất đi không chế. Dị năng tinh thần khổng cũng tăng lên đến 24% mà không nhờ chút tác động nào.

Chẳng lẽ là vì cái thứ thuốc kì quái mà mấy hôm trước tên kia tiêm vào người nàng?

Tinh thần khổng hệ không giống với mấy hệ dị năng khác, chỉ cần chăm chỉ tu luyện và có thiên phú là được. Thiên phú thì khỏi nói, người không có thiên phú thì làm sao mà có dị năng cao cấp này được chứ? Tu luyện? Cho dù tu luyện cũng chẳng ích gì. Thứ mà dị năng tinh thần khổng cần chính là "không" và "năng".

"Không" là không chế, trụ cột căn bản nhất. NLTT (năng lượng tinh thần - nếu bạn nào đã quên mất) cứ bay tán loạn trong não thì đầu sẽ nổ tan như đậu hũ bị đập. Bởi vậy mới nói, hơn 99% dị năng giả tinh thần khổng bị chết non do nổ não từ trong bụng mẹ. Thiên phú càng cao thì NLTT càng lớn, tỉ lệ sống sót càng là nhỏ nhoi. Người may mắn sống sót thì càng mệt mỏi hơn, "không" không tốt thì chết như chơi.

Tựa như cô bé Lạc Tâm kia, thiên phú "không" không tồi nên mới sống lay lắt được đến hôm nay, thế nhưng nếu không có nàng giúp đỡ thì sớm muộn gì cũng sẽ chết vì năng lực "không" không đủ để khống chế nguồn năng lượng đang dần nhồi lên trong đầu.

Trừ phi nó tấn cấp lên 20%, đạt được năng lực khống chế các dòng năng lượng một cách hoàn mỹ thì may ra. Thế nhưng trước lúc đó, nàng phải giúp nó trấn áp năng lượng TT trong đầu đã.

Thế nhưng, tại sao nàng cứ cảm thấy có một điều gì đó rất nguy hiểm ở chuyện này vậy? Thôi kệ, tạm thời quên đi chuyện đó.

"Năng" thì rất đơn giản - năng lượng. Bỏ sung năng lượng vào đầu thì sẽ tấn cấp, vậy thôi. Tuy nhiên càng lên cao thì năng lượng cần để tấn cấp lại càng nhiều. Cũng không thể lỏ năng tổng một đồng năng lượng vào đầu được, như vậy sẽ dễ bị bạo tạc năng lượng, nổ não tung. Giống như lúc nàng hấp thu năng lượng ở Tà gia vậy, không có Tà Thiên thì có lẽ nàng đã không qua khỏi.

Ngoài những vật chứa năng lượng tự nhiên ra, nàng cũng có thể hấp thụ năng lượng của một số hợp chất lạ. Hôm nay tự nhiên lại tấn cấp lên 24%, điều này rất bất bình thường! Chắc chắn là bởi cái thứ thuốc kì lạ kia của Đường Yêu rồi!

Thuốc ả chứa năng lượng, thường chẳng phải thứ tốt đẹp gì..

Phút chốc, Tam Tiền Tam bị lưới của Đường Yêu vòn trên môi mà tỉnh lại. Đối diện với nàng là nụ cười khiến tim người ta đập nhanh kia. Cơ thể thì đã sớm bị hắn đem lên chiếc giường thuần một màu đỏ kia.

"Sao vậy? Thất thần ư?" Hắn ngậm môi nàng, thủ thi hỏi.

Tam Tiền Tam lại cảm thấy được cơ thể đang khao khát, hơi nhăn mày một chút rồi vòng tay qua cổ hắn. Hạ thể đã sớm ướt át một mảnh cùng môi lưới cơ khát nói rõ lên tất cả.

"Người làm cơ thể ta kì lạ!" Không phải câu hỏi, là khẳng định chắc chắn.

Đường Yêu mỉm cười giữ im lặng, cơ thể khẽ lật, áp nàng xuống bên dưới. Nhìn cơ thể nhỏ nhắn dưới thân, hắn cảm thấy mình lại sắp tỉnh trùng thượng nào tiếp rồi. Không thể hiểu nổi, nhìn thấy nàng liền muốn thượng nàng, thượng nàng xong lại muốn thượng tiếp, thượng mãi, thượng đến hết đời.

Đáp án thì yêu nghiệt đã sớm nghĩ đến, thế nhưng tên ngu ngốc nào đó lại gạt phăng đi không muốn nghĩ. Kì thật, EQ của họ Đường kia rất thấp a...

Đường Yêu liếm môi muốn bắt đầu một vòng mới thì một tiếng "ầm" không thiện ý chút nào phá tan khung cảnh mờ ám.

=====

Hề nhò, bạn Cá đã trở về sớm hơn dự kiến rồi đây ^_^^

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Cô độc trong mắt hắn

"***!!!" Đường Yêu chửi tục một câu, đem một tấm lụa đỏ bọc Tam Tiền Tam lại như một cái kén rồi vò đầu mặc áo ra ngoài.

"Đúng rồi, với thể lực của mấy tên kia thì lúc này tìm đến là đúng rồi! Sơ sót, sơ sót quá!"

Hắn xông ra ngoài thật nhanh, thế nhưng đột ngột lại quay đầu lại, ngắm nhìn cơ thể nhỏ bé đang dùng đôi mắt long lanh nhìn hắn. Vì đang trong lúc gấp gáp, Đường Yêu không hề nhận ra sự kì lạ trong ánh mắt của nàng.

"Em... sẽ không rời bỏ tôi chứ?" Đường Yêu vuốt ve sườn mặt nhỏ bé, ánh mắt dịu dàng nhưng lại âm trầm và đầy nguy hiểm. Trong mắt của hắn đang chứa đựng thứ gì? Cô đơn? Lạnh lẽo? Sợ hãi?

"Tôi..." Tam Tiền Tam đang định mở miệng, một tiếng "ầm" lớn vô cùng lại tiếp tục chặn họng hai người.

Về mặt Đường Yêu lúc này đã khó coi đến không thể khó coi hơn, thế nhưng hai tay hắn vẫn như gọng kìm, giữ chặt lấy Tam Tiền Tam.

"Tôi sẽ tin tưởng em lần này." Một lần duy nhất nếu em phản bội lòng tin của tôi!

"Được rồi!" Con yêu nghiệt tiếp tục tung ra một nụ cười dịu dàng mỉa hoặc, giống như ánh mắt cô đơn, sợ hãi mất đi của hắn lúc nãy chỉ là mây bay. "Tôi đi đây, em hãy ở nơi này chờ tôi nhé!"

.
. .
.

"Đã mất 25 người!" Ánh vệ cúi đầu, trong giọng nói lạnh lùng không nén được sự đau lòng. 25 người kia đã cùng hắn thí luyện điên cuồng, cùng ăn, cùng uống, cùng cười nói. Nay bọn họ chỉ còn là những cái xác chết lạnh lẽo, thậm chí là đã bị lửa thiêu thành tro, không sót lại một mẫu xương.

"Chênh lệch của dị năng A cấp đỉnh với B cấp các người là việc các người không thể tưởng tượng được."

Đường Yêu nhắm mắt, che đi thần sắc đau lòng, ép xuống tận trong cùng của trái tim. Những người này, cũng đã cùng hắn đi suốt 10 năm.

"Vũ Lôi. Có thể giúp đỡ ta không?"

Sau khi Đường Yêu dứt lời, từ trong hư không, không gian bị xé rách một cách cuồng bạo, một bóng dáng mờ nhạt đi ra.

Vũ Lôi lúc này đã không còn là một bộ dáng đáng yêu tùy ý lúc trước. Hắn bị một bộ quần áo đen cuốn chặt, khuôn mặt dễ thương chết người cũng bị

một cái mặt nạ xinh đẹp màu đen xám che khuất.

Đây mới chính là một trong những kẻ đáng sợ nhất thế giới, đệ nhất sát thủ Thế giới ngầm, Hội trưởng Sát thủ hội, kẻ sở hữu Dị năng không gian hệ A cấp đỉnh - Vũ Lôi của Vũ gia.

"Chắc, đây là yêu cầu thứ 3 của ngươi sao?" Vũ Lôi cười hắc hắc gian xảo, thế nhưng kết hợp với chất giọng dễ thương của hắn lại bán manh cực kì (giả bộ dễ thương ấy).

Đường Yêu nhú mày.

"Đừng có bán manh với ta! Còn tận 2 tiếng nữa mới hết một tuần!"

"Chắc!"

... ..

"Đám choai choai này sao lại dừng mảnh vậy nhỉ?" Đốt chết một tên Ảnh vệ, Tà Thiên cau mày chọc chọc vào cái xác chết cháy đen.

"Thánh Y Đường yêu kia đã từng giúp Lạc Tâm kéo dài mạng sống, bây giờ lại ra tay với hắn khiến cho ta cảm thấy thật khó chịu!" Lam Thần đóng băng một tên, khuôn mặt anh tuấn cũng lộ rõ vẻ khó chịu.

"Ngươi tưởng ta khá hơn ngươi chắc. Mạng của mẹ ta cũng là do sư phụ hắn cứu, bây giờ ta đến giết cháu hắn, mẹ ta sau khi khỏi bệnh không đánh chết ta mới là lạ!" Tà Thiên phụng phịu.

"Sao cái tên kia lại không đến? Cứ tưởng hắn cũng sẽ hận chết tên Thánh y kia chứ?" Khí tức như gió mát của Lạc Thi kia khiến cho hỏa hệ của hắn có chút thích thú, còn với tên Lam Thần cả người ám mùi nước bên đó thiệt sự là làm cho hắn khó chịu suốt ngày mà!

"Im đi!" Lam Thần cũng chẳng ưa gì cái bản mặt tà khí của bên kia. "Lạc gia là gia tộc đã đích thân mời Thánh Y Đường Yêu đến khám cho Lạc Tâm, không thể chữa mũi nhọn đến hắn được..." Đó là yêu cầu của con yêu nghiệt giao hoạt kia, Lạc gia mãi mãi không thể tấn công hắn.

"Hắc hắc, khách quý đến nhà, mời vào mời vào!" Một giọng nói phóng ra vô hạn quyền rũ xuất hiện, cùng lúc làm cho Lam Thần và Tà Thiên nổi cả da gà.

"***!!!" Im cái giọng đó cho ta! Đi mà nói với mấy tên bán nam bán nữ ngoài kia kia!" Tà Thiên bực mình phóng ra một con rồng lửa. Lam Thần bên kia cũng ẩn ý phomgs ra một con giao long.

"Hừ! Đến phá nhà người khác mà cũng hung hăng ghê nhỉ!" Đường Yêu vung tay, ánh sáng hội tụ, biến thành một tấm khiên vững chắc, chặn lại con giao long. Còn con rồng lửa thì đột ngột bị cắt đứt, không gian vận vẹo đổ vỡ.

Tà Thiên giật mình, trong mắt nghi hoặc. Đến lúc một bóng dáng mờ nhạt xuất hiện đằng sau không gian cuồng bạo đó, hắn mới nhận ra.

"Vũ Lôi!"

Vũ Lôi sau khi cắt con rồng lửa của Tà Thiên làm 2 nửa, liền xuất hiện đằng sau lưng của Đường Yêu.

"Hi hi, thiệt ra ta cũng chẳng muốn đụng vào vũng nước đục của các ngươi đâu. Thế nhưng ta lại nợ tên này, nên làm phiền các ngươi cuốn gói khỏi đây vậy!"

Bầu trời bị tràn ngập bởi hỏa khí, thủy khí cùng ánh sáng chói mắt, không gian thì cuồng bạo như muốn xé rách bầu trời. Tam Tiền Tam ngồi trong phòng của Đường Yêu, nhìn dị tượng của bầu trời, ánh mắt có chút xa xăm.

Nàng không biết, ánh mắt của mình, đang dần dần trở nên giống với một con người.

Gói quà số 1 ngày 30/4 - 1/5. Chiều sẽ có gói quà số 2 a~

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: 50%

Tam Tiền Tam nhìn những màu sắc hoa lệ của dị năng, nàng đang tự hỏi bản thân mình đang bị cái quái gì vậy? Vốn là muốn nhân lúc tên kia bận rộn rồi đi, thế nhưng ánh mắt kia của hắn, cô đơn biết nhường nào?

Móng tay của nàng bầu chặt vào lòng bàn tay một cách vô thức, máu đỏ tươi chảy ra.

"A..?" Tam Tiền Tam hoảng hốt định thần lại, lòng bàn tay, vậy mà lại có cảm giác hơi tê.

"A..."

"Tê..."

- Căn bệnh này của nàng, ta khiến nó biến mất. Một Thánh Y như ta, không lí nào lại để cho người phụ nữ của mình phải chịu đựng những điều này.

Việc nàng cần làm, chỉ là tin tưởng ta mà thôi!-

Hắn, làm được rồi sao?

Rốt cuộc, bản thân đã tin tưởng đúng rồi sao? Có nên, tin tưởng hắn một lần nữa không?

"Xoẹt!!!!"

Đột ngột, một con sóng điện từ đánh thẳng vào dòng NLTT của nàng.

"A!" Tam Tiền Tam giật mình. Trước khi rời đi, nàng đã đem một tia NLTT vào trong não bộ Lạc Tâm để ngăn chặn dòng NLTT của nó tăng thêm, để nó quen thuộc dần với việc điều khiển dòng NLTT của mình. Thế nhưng, dòng NLTT đó, bị phá vỡ rồi!

(NLTT: năng lượng tinh thần)

Lạc Tâm đang tiến giai mạnh mẽ lên 10%! Thiên phú quá mạnh mẽ rồi! Nếu không nhanh chóng trở về...

Nàng gấp rút chạy đến tủ quần áo, chết tiệt, toàn là màu đỏ! Khoác tạm một chiếc kimono màu đỏ họa tiết hoa vàng tinh tế, nàng gấp rút chạy đến chỗ căn phòng đỏ. 24% vẫn chưa đủ để sử dụng kỹ năng điều khiển thời không, ít nhất nàng phải đột phá lên 40%!

Căn phòng đỏ chưa bao giờ khóa cửa để tiện cho việc của hắn và nàng, Tam Tiền Tam mở cửa ra, đi đến chỗ thí nghiệm. Nàng vơ vét hết toàn bộ chỗ thuốc của Đường Yêu chế ra, dốc hết tất cả vào miệng.

"Àm!" Trong đầu nàng giống như xảy ra hàng ngàn vụ nổ, tóc đen của nàng cùng trông mất chuyển thành màu xanh lam như nước biển - màu của NLTT, từ hốc mắt chảy ra hai hàng lệ máu.

"A... hức..." Nàng liều mạng áp chế NLTT không cho chúng thoát ra ngoài, nếu không cái đám đang đánh nhau hăng say ngoài kia có thể sẽ phát hiện ra mất!

"Àm!"

Trong não của Tam Tiền Tam, hàng tỉ tỉ nơ tron đang sinh ra và chết đi với tốc độ không thể nào tưởng tượng được, đồng thời nó cũng để lại khối lượng tri thức và thông tin khổng lồ.

29%

"Rắc!" Có thứ gì đó bị phá vỡ.

30%

"Hộc..." Tam Tiền Tam liên tục thở dốc, 30% cũng là một mốc rất quan trọng, có thể đem nó so sánh được với dị năng giả B cấp, thế nhưng, chưa đủ!

Đột ngột, cơ thể của nàng dần dần tan biến như những hạt cát trên sa mạc, tay chân dần dần biến mất.

32%

"Hộc... chết tiệt... phản ứng đào thải!" Thuốc bị đào thải nhiều đến vậy sẽ thiếu năng lượng mất!

"Àm!"

35%

Cơ thể của nàng bây giờ đã chỉ còn phần đầu và nửa người trên là nguyên vẹn, tứ chi đã sớm trở thành những hạt cát bay lơ lửng xung quanh cơ thể.

38%

Hết năng lượng!

Những hạt cát dần dần tập trung lại cơ thể nàng, phản ứng đào thải đã kết thúc. Cố gắng huy động những ngón tay mờ nhạt, Tam Tiền Tam bò đến một cánh cửa khác.

- Đây là kho thuốc độc của ta, có những thứ thuốc thậm chí có thể độc chết cả dị năng giả A cấp, nàng đừng có rảnh rỗi chạy vào nơi này chơi nhé!"

"Cạch!"

Cánh cửa mở ra, từng bình thuốc với đủ màu sắc kì lạ được xếp đặt trên giá ngay ngắn. Có thứ tỏa ra hương thơm làm say lòng người, có thứ lại như ma được của những mụ phù thủy, đen thui, thối hoắc.

Chân của nàng vẫn chưa hoàn toàn hồi phục nên nàng vẫn chưa thể đứng lên được, Tam Tiền Tam chỉ có thể vơ đại một bình thuốc nào đó, mở nắp và dốc vào miệng. Độc năng cũng có thể chuyển hóa thành năng lượng.

Độc được tựa như nước hoa quả, tỏa ra hương thơm quyến rũ chết người. Thế nhưng, từ giọt đầu tiên chạm vào cổ họng, Tam Tiền Tam biết mình chọn sai được rồi! Độc năng lớn đến nhường này, độc chết A cấp dị năng giả là quá dễ dàng!

"Àm!"

40%

"Hộc..." Ánh mắt của nàng dần tan rã. Độc năng quá lớn, cơ thể của nàng khó mà qua nổi.

41% 42% 43% 44% 45% 46%...

Hai tay và chân của Tam Tiền Tam bắt đầu tan rã, cơ thể nàng lại bắt đầu đào thải thuốc.

"Phù... hà... hà... sống rồi... hắc..."

"Àm!!!"

50%

Gói quà 2 đến hơi muộn nhưng các nàng nhận tạm zậy, hôm qua ta bị cả nhà lôi ik chơi nên hok kịp viết í nà

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Rời đi

Tam Tiền Tam tỉnh dậy, thế giới trong mắt nàng dường như đã thay đổi thành một màu sắc khác. Bất cứ thông tin gì cũng đều sẽ bị não bộ tiếp nhận, phân tích và xử lý, các nơ tron hoạt động với tốc độ vượt quá giới hạn con người có thể tưởng tượng nổi.

Nàng chính lí sơ qua những thông tin loạn thất bát tao trong đầu, đột ngột, một thông tin kì quái xuất hiện. Thông tin bí ẩn kia được suy diễn ra bởi một số thông tin mà nàng có được ở sở nghiên cứu dị năng kia và một số các thông tin dựa trên dị năng tinh thần khổng lồ của nàng.

Nàng chỉ dừng lại chừng 1s, sau đó là ngay lập tức đưa ra quyết định - một quyết định mà nàng phải trả một cái giá rất đắt - thời gian!

"Lời hứa, phải thực hiện cho bằng được!" Dù cho phải đánh đổi bằng cả mạng sống!

... ..

Tránh khỏi vùng không gian sắp bạo vỡ, Tà Thiên hung hăng phun ra một ít đất cát. Tính cả hấn và Lam Thần là vừa đúng 2 mống, cứ tưởng là sẽ dễ dàng dẫn tên Thánh Y cho dù có đến 2 hệ dị năng là Quang và Thủy nhưng lại chỉ biết dùng để cứu người kia ra bể, ai ngờ được đội của hấn cũng có hai người chứ? Lại còn là đệ nhất sát thủ Vũ Lôi nữa! Chưa nói đến đám Ảnh vệ B cấp đang rình rập xung quanh, thấy cơ hội là xông vào liều mạng nữa kia!

"Khanh khách... Trở về đi! Ta đã có kết thiện duyên với gia tộc các ngươi nên không muốn lại trở mặt đâu. Tôn chỉ của Thánh Y sư phụ ta chính là vậy, một ngày cứu người cả đời thiện duyên mà. Đã xem bệnh cho người gia tộc các ngươi thì không được kết thù với các ngươi nữa!" Đường Yêu một bên nhàn nhả phóng Thủy long cùng Quang mâu (lao), sóng mắt lưu chuyển lập lòe.

Miệng mở ra là thiện duyên thiện duyên, nhưng thù cướp vợ thì sao hả!!! Ngươi mới là người kết thù trước đây con yêu nghiệt kia!!! Lam Thần đỏ hết cả mắt, tức tối gào thét.

Vũ Lôi hung hăng phi nhỏ một trận trong lòng. Hắn chỉ là kẻ qua đường gặp đột ngột bị lôi vào làm bia đỡ đạn cho con yêu nghiệt kia thôi. Cứ tưởng phải đi một cái là rửa sạch được hết trơn, ngờ đâu tên kia lại lấy cớ chưa hết thời gian bắt hắn ra áp trận, cuối cùng thành công kéo hắn lên thuyền giặc.

Mà cái lí do chết bầm ấy là gì? Cướp vợ!

Không trách được... Một tuần trốn tránh ba gia tộc lớn, một tuần không thấy mặt mũi đâu, hóa ra là để xxx với vợ nhà người ta!

Nhìn cái ánh mắt đỏ lòng đau đớn của hai tên kia kia, cuộc sống sau này của Vũ Lôi hẳn sợ là sẽ không thể yên bình mà trôi qua, tự do tự tại bay lượn như lúc trước rồi...

Vũ Lôi thờ dài, nhảy vào một khe hở không gian, ngón tay điều luyện xé rách không gian ở chỗ Tà Thiên và Lam Thần, ánh mắt lại lóe liên xung quanh. Không gian, có gì đó rất kì lạ.

"Rắc... xoảng..." Không gian hư vô cách Vũ Lôi khoảng 10m đột ngột nứt vỡ, một thân hình từ từ hiện ra.

Vũ Lôi ngẩn ngơ, trong phút chốc, tay hắn cũng dừng việc ra đòn lại, mảnh không gian cắt qua mặt hắn vạch ra một vết sẹo hắn cũng chẳng thèm quan tâm.

Cô gái này, có phải là thiên sứ hay không? Mái tóc thuần một màu xanh lam tinh khiết, dịu dàng, cơ thể trắng nõn khoác một chiếc kimono đỏ thêu hoa văn viền vàng cao quý, diễm lệ mà mị hoặc. Sự xung đột giữa vẻ mị hoặc và tinh khiết không khiến nàng trở nên khó coi mà lại càng khiến vẻ đẹp của nàng trở nên nổi bật hơn.

Hắn, cảm thấy trái tim bị ai đó bóp chặt rồi!

Tam Tiền Tam không hề nhận biết được có một ánh mắt nóng bỏng đang nhìn nàng, bởi vì Vũ Lôi thao túng không gian rất thành thạo, hắn đã linh hoạt che giấu bản thân trong lớp lớp không gian. Lúc này, nàng đang nhìn trận chiến nảy lửa bên dưới.

Thao túng không gian không phải là dịch chuyển qua không gian mà nó là bẻ gãy không gian để di chuyển. Cơ thể của nàng quá yếu ớt cho nên chỉ có thể bẻ gãy không gian trong bán kính 500m một lần, cũng có nghĩa 500m nàng phải nghỉ ngơi một lần. Thật tình cờ, lần thao túng không gian đầu tiên lại rơi đến trên đầu của đám người đang đánh nhau hăng say kia.

Tam Tiền Tam có ý định sẽ ngay lập tức rời đi, thế nhưng ánh mắt của nàng lại không tự chủ được dính vào khuôn mặt tà khí bức người kia. Tà Thiên, khi cơ thể nàng sắp đổ vỡ, cũng chính hắn đã trợ giúp nàng cho dù phải cùng nàng đối diện nguy cơ. Cho dù bây giờ nàng vẫn chưa hiểu được tình cảm như thế nào, thế nhưng nàng cảm thấy, nếu tên này chết vì nàng, hắn là nơi nào đó trong trái tim nàng, sẽ đau lắm.

Đúng rồi, vẫn còn nợ hắn, một lời hứa. Khi có thời gian phải thực hiện nó thôi. Ngọc Như Lan kia rất quan trọng với tên đó. Khi bà ấy quay trở lại, chắc hắn sẽ rất vui đấy.

Lại nhìn đến bóng dáng màu đỏ đột nhiên phải chặt vật né tránh lung tung kia, trong lòng nàng lại dâng lên một nỗi mất mát không tên.

"Xin lỗi. Lần này ta phải thất hứa với ngươi, thế nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ sớm quay lại thực hiện lời hứa đó với ngươi!"

Ta có điều cần nói, máy tính của ta bị nổ sạc cháy phần cứng, đang được cấp cứu ở chỗ sửa chữa, thế nên ta vẫn chưa đăng truyện lên diễn đàn lễ quý đôn được. Nàng nào hảo tâm dẫn link chương truyện qua bên kia dùm ta với.

Còn cả bộ Biến thái Trạch nữ tung hoành Mạt thế và Sự nguy hiểm khó cưỡng nữa, mấy nàng gắn link chương của ta sang bên đấy giùm ta được không? Ta sẽ cảm ơn bằng 1 chương mới của 3 truyện này vào ngày thứ bảy và chủ nhật a ~

Tiện thể thông báo luôn: Truyện mới của ta, Vật hi sinh đại náo thị trấn bị trục trặc kĩ thuật, ta đăng chương mới lên mà nó không chịu hiển thị, vậy nên tạm thời ta drop nó, đến khi lấy máy tính về sẽ nghiên cứu thêm, thân ^Δ^

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Lựa chọn

Sau khi liên tục thao túng không gian suốt 30 phút, Tam Tiền Tam cuối cùng cũng đã trở về được trạch viện Lạc gia. Khi nàng rời đi thì nó vẫn còn rất bình thường, mà khi trở về, cả trạch viện đã nhuộm một màu đen của bi thương và âm trầm. Các nguồn năng lượng liên tục tụ tập về phía Lạc gia, hình thành nên một cơn lốc xoáy vô hình mà rợn người.

Hóa ra, khung cảnh tấn cấp của Dự năng giả Tinh thần khổng hệ thực sự là đây sao?

Tại sao lại là thực sự? Bởi Tam Tiền Tam nàng cho dù đã đột phá đến 50%, thế nhưng nàng cũng chỉ là một vật thí nghiệm bị ép buộc dùng thuốc để tạo ra dị năng mà thôi. Dị năng giả Tinh thần khổng hệ rất khó có ai có thể tồn tại được trên thế giới này, hầu hết đều chết non trong bụng mẹ vì không điều khiển được NLTT, những ai may mắn sống sót thì cũng chỉ là kéo dài hơi tàn, sống không quá 18 tuổi.

Lạc Tâm đã rất may mắn rồi, gien của bố và mẹ nó rất tốt khiến nó có thể vô ý thức mà điều khiển NLTT từ trong bụng mẹ, sống sót qua giai đoạn khó khăn. Nếu không phải thiên phú hấp thu tăng trưởng năng lượng của nó quá nhanh, hẳn là nó sẽ không khổ sở đến vậy. Cho dù được hai tên siscom (cuồng em/chị gái) kia bảo vệ ngăn chặn đến mức nào cũng sẽ không thoát được khỏi số mệnh.

"A.....A.....Ah!!!!!" Lạc Tâm quằn quại trên giường, máu tóc và đôi con ngươi chuyển sang màu xanh lam. Khóe mắt cô bé hằn lên những gân xanh nổi cộm đi thẳng lên đỉnh đầu, cơ thể sắp đến giới hạn chịu đựng!

Phương Linh sợ hãi ôm chặt cô bé vào lòng, nước mắt từng giọt chảy xuống. Cô để mặc cho móng tay của Lạc Tâm cắm chặt vào lòng bàn tay, máu chảy từng giọt ướt đầm mền trắng.

Lạc Thi cố hết sức dùng NLDN(năng lượng dị năng) hệ gió của mình bao trùm lấy Lạc Tâm, cố gắng ngăn chặn sự bạo tạc của NLTT. Thế nhưng hẳn chịu được, không có nghĩa là Lạc Tâm chịu được. Thế nhưng ngoài chuyện này ra hẳn còn có thể làm gì cơ chứ?

Đúng lúc này, cánh cửa lớn mở ra, một bóng hình màu đỏ vội vã lao đến.

Tam Tiền Tam nhìn tình cảnh trước mắt, trong lòng đột nhiên nặng trĩu, một cảm giác kì lạ. Bỏ qua cảm giác kì lạ này, nàng chạy đến trước mặt Lạc Tâm, bàn tay đặt lên đầu nó, hấp thu NLTT ra ngoài, truyền vào cơ thể.

"Àm!"

51%

Lạc Tâm dần dần dùng giấy dựa, cơ thể thả lỏng nằm vào lòng Phương Linh.

"Chủ nhân..." Phương Linh hai mắt rơm rớm, ôm chặt cơ thể nhỏ bé vào lòng. Vừa nãy quả thật là đã dọa nàng sợ đến hồn phi phách tán mà. Cơ thể nhỏ bé này, tại sao lại phải chịu đựng sự đau đớn đến thế?

52%

Tam Tiền Tam thở phào một hơi, thu tay lại. Đột ngột, cơ thể bị ai đó giữ chặt, kéo vào lòng.

"Cảm ơn... cảm ơn em..." Lạc Thi hai mắt điên cuồng đỏ ngầu, vòng tay giữ chặt lấy nàng, sống chết không buông.

Đã hơn 1 tuần hẳn điên cuồng tìm kiếm nàng, sợ hãi mất đi nàng, sợ hãi nàng thực sự rời đi, đời này sẽ không thể gặp lại. Tên Tà Thiên kia, còn cả tên Thánh Y chết tiệt nữa, hẳn chỉ muốn đem hai tên này ném xuống vực sâu vạn trượng, mãi mãi chết mòn ở đó!

Hôm nay, nàng còn cứu lấy tính mạng của Lạc Tâm một lần nữa, cũng một lần nữa trở về bên hân, điều này có phải là một cơ hội mà Thần Linh ban tặng cho hân hay không? Mặc kệ là thứ gì cản trở, nàng đã trở về thì đừng hòng rời khỏi đây thêm một lần nào nữa!

Tam Tiền Tam mặc kệ Lạc Thi lúc này đang phát bệnh cái gì, nàng thủy chung chỉ nhìn chăm chăm vào khuôn mặt tái nhợt của Lạc Tâm. Ánh mắt của nàng có chút mơ hồ, mông lung cùng do dự.

Lúc này đây, nàng sắp phải đưa ra một sự lựa chọn vô cùng khó khăn!

... ..

"Thế nào, lo lắng sao?" Một giọng nữ mềm mại dịu dàng đánh thức Tiểu Thập Tứ khỏi sự suy tư. Lúc này đây, hân đang nhìn chăm chăm vào thế giới của bản thân, theo dõi bước tiến của một cô gái nhỏ bé.

"Có chút chút... Ta không biết Tam Tiền Tam sẽ đưa ra lựa chọn như thế nào." Tiểu Thập Tứ bay đến chỗ cô gái vừa cất ra tiếng nói - tiểu nữ phụ Phương Linh. Nó đã kêu cô ta chọn lựa một thế giới để hồi sinh, thế nhưng cô ta lại ở lại vùng không gian này làm giúp việc cho bọn họ.

Phương Linh mỉm cười sâu xa. "Ta lúc đầu chỉ là muốn thoát li khỏi tình cảnh đáng buồn kia nên mới khóc lóc thôi, ngờ đâu người lại tương kế tựu kế, đem mẹ kế của người ném vào thế chỗ ta."

"Đó là mong muốn của mẹ kế. Ta là con của nàng thì phải thực hiện mong muốn của nàng chứ!" Tiểu Thập Tứ cười khê. Mẹ kế, tuy chỉ là một mặt tính cách do Tam Tiền Tam tạo ra, thế nhưng lại có thể đem quyền chủ đạo nắm lấy, tạo ra một âm mưu nhỏ nhỏ.

Nàng sử dụng sức mạnh của Tam Tiền Tam, viết ra các thế giới khác nhau. Đến khi nàng viết ra hân - thế giới hoàn mỹ nhất, nàng bắt hân phải ném nàng đến thế giới này, sau đó là một loạt các hành động khác.

Tại sao nàng phải làm như vậy? Nàng làm vậy chỉ vì muốn đem bản thân và Tam Tiền Tam hoàn toàn trở thành một thể, quay trở về là con người trước kia. Để làm được điều đó, Tam Tiền Tam và nàng phải cảm nhận được thứ gọi là tình yêu kia.

Tam Tiền Tam hoàn toàn không hề quan tâm đến điều này, thế nên mẹ kế phải bắt tay làm một mình, một mình chờ đợi, một mình lo lắng.

Sau khi Tam Tiền Tam có thể cảm nhận được những cảm xúc cơ bản nhất, mẹ kế và Tam Tiền Tam sẽ hòa làm một, đi tìm thứ cảm xúc quan trọng nhất - "tình yêu".

Cho dù biết bản thân sẽ phải khiêu vũ trên nỗi đau vô cùng vô tận, thế nhưng mẹ kế vẫn nở nụ cười lập ra kế hoạch này.

"Ít nhất, ta vẫn có thể cảm nhận được nét đẹp của tự nhiên, sự đau đớn của con người. Thế nhưng cô ấy lại không thể, mãi mãi cô đơn trong bóng tối. Dần dần, cô ấy cũng quên đi mục đích tạo ra ta, chấp nhận bản thân sẽ mãi mãi chìm trong bóng tối đó. Thế nhưng ta thì không! Ta sẽ cùng cô ấy bước đi trên con đường này, kéo cô ấy thoát khỏi bóng tối - cho dù cái giá phải trả có lớn đến mức nào đi chăng nữa!"

Một khi mẹ kế quyết định làm một việc gì đó, sẽ không một ai có thể cản trở nổi. Vậy nên nó sẽ ở đây, theo dõi bước tiến của cả mẹ kế và Tam Tiền Tam, âm thầm cô vũ, âm thầm hi vọng.

Lựa chọn lúc này của Tam Tiền Tam, đến cả mẹ kế cũng không đoán ra nổi. Thế nhưng mẹ kế đã nói rằng, nàng tin tưởng Tam Tiền Tam, tin tưởng nàng ta sẽ tạo ra kì tích!

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Bị ăn đến tận xương (H-3P)(1)

Sau một ngày đại chiến tung bùng với hai tên giáo hoạt kia, Lam Thần mệt mỏi trở về. Dị năng giả A cấp đỉnh đại chiến quả thực rất mệt mỏi và khó phân thắng bại.

Cho dù tên Thánh Y kia chỉ là thuần phụ trợ, thế nhưng tăng thêm một cái Vũ Lôi quý dị cất xé không gian lại tạo ra một cặp đoàn chiến hoàn mỹ, lực công kích của cả hấn và Tà Thiên cộng lại cũng vô cùng chặt vật - đó là còn chưa kể đến đám B cấp liều chết không cần mạng kia suốt ngày gây phiền phức đây a!

"Haizz... tiểu Tam..." Lam Thần còn đang phiền não tìm đến phòng Lạc Thi kêu khổ, đột nhiên hấn cảm nhận được không khí trong Lạc gia thay đổi lớn.

Giống như nữ chủ nhân trở về nhà vậy, rục rờ hấn lên!

Nghĩ đến biểu hiện luống cuống của tên Thánh Y kia khi nghe mật báo của lũ B cấp, đồng tử của Lam Thần chợt phóng đại, lao ngay đến phòng Lạc Thi.

Tiểu Tam...

Tiểu Tam...

Tiểu Tam...

Hung hăng mở cửa phòng, trước mắt Lam Thần hiện lên cảnh tượng dâm mỹ mà đầy mỹ lệ động lòng người.

Cô gái mà hấn nhớ bấy lâu, giống như một cái gai trong tim hấn nay đã trở về. Thân hình nhỏ nhắn bị Lạc Thi đè lên giường mà hôn liếm, môi lưỡi triền miên không dứt. Mùi của dục vọng lượn lờ trong phòng, kích thích ai đó đã hóa đá.

"À..." Lạc Thi từ khi Lam Thần trở về đã sớm biết, ngay lập tức lôi Tam Tiền Tam vào phòng, không sai với hấn dự đoán, Lam Thần trở về liền ngay lập tức xông lên đây. Nhìn mức độ NLDN của hấn hấn là chiến đấu đã rất kịch liệt, tên này đã ăn khá nhiều khổ a. Không sao, kích thích hấn một chút nữa mới đủ thú vị, nhân tiện tuyên bố chủ quyền luôn.

Lạc Thi tà ác cười cười, ngón tay thon dài như tác phẩm nghệ thuật véo hạt đậu hồng nhỏ xinh kiêu diễm, khiến cho Tam Tiền Tam phải cong mình thót lên.

"Lạc Thi..." Lam Thần mặt mũi đen thui xông đến chỗ Lạc Thi, cánh tay hữu lực bắt lấy cô gái đã giãy vò trái tim hấn bấy lâu rồi môi mòng hung hăng áp lên cánh hoa mềm mại đỏ mọng.

"Ừm... Lam Thần..." Tam Tiền Tam bị Lạc Thi hôn suốt 10 phút đến thần trí lạc mất, thế nhưng khi hương vị cuồng dã này đi vào miệng, nàng vẫn ngay lập tức nhận ra nó. Ngoài tên ngọc Lam Thần kia thì còn ai vào đây nữa đây.

Lam Thần bị giọng mũi mềm mại chọc cho nổ tung, hàm răng hung hăng hăm cán đôi môi xinh đẹp đến bật máu, Lạc Thi bên cạnh cũng nhứ chặt mảy tiến lên giữ hấn lại.

Lúc trước Lạc Thi có thể nhường Tam Tiền Tam cho tên anh trai sinh đôi này của mình, thế nhưng hắn biết rõ nếu để tên này chiếm hữu cô hái nhỏ một mình, cô gái ấy không chết thì cũng phải ăn rất nhiều khổ sở bởi cái tính dễ mất tự chủ của Lam Thần, bởi vậy hắn dự tính sẽ giáo huấn tên này một trận rồi đem nàng cho Lam Thần bảo vệ. Dù sao thì tư vị cùng sở hữu thứ gì đấy cùng với ai đó thật là khó chịu!

Thế nhưng, lúc này thì đừng hòng độc chiếm nàng một mình!

Thật may là lúc trước chưa đem nàng cho tên này độc chiếm, nếu không sẽ lại có một màn huynh đệ tử đầu vì tình mất thôi a.

Lạc Thi giành lại Tam Tiền Tam từ tay Lam Thần, ánh mắt dịu dàng hàm chứa đau lòng vuốt ve khuôn mặt tinh tế. Vốn làn da trắng bóc cùng đôi môi đỏ mọng của nàng đã làm cho đàn ông phải điên cuồng rồi, nay trên môi son lại có một vết máu đỏ mờ nhạt, tăng thêm vẻ yếu dị cùng quyến rũ.

Huyết mạch Lạc Thi hưng hăng nổ cái bùm, hắn không thể nhịn nổi nữa ôm chặt nàng vào lòng mà hôn một cách triệt để, đầy chiếm hữu. Từng dòng nước bọt không kịp nuốt rơi xuống tạo nên không khí đầy dâm mị.

Lam Thần thấy bản thân bị bơ một lần nữa thì vô cùng bất bình quệt quệt môi. Liếc thấy ngón chân Tam Tiền Tam vì động tình kích thích mà co rút, bình dâm của hắn chưa lại càng thêm chưa. Hắn bực bội tách hai chân của nàng ra, mắt lờ lờ nhìn đóa hoa xinh đẹp ướt át.

"Xem này, thật xinh đẹp..." Lam Thần dùng ngón tay vuốt ve nó, ánh mắt vô cùng say mê. Tuy rằng bông hoa xinh đẹp đã bị hai con gián động chạm, thế nhưng hắn không ngại nhốt nó bên cạnh mình, mãi mãi không để nó lộ ra dưới ánh mặt trời, để bông hoa này chỉ nó thể nở rộ vì hắn, ướt át vì hắn mà thôi. Cho dù nó héo úa, tàn lụi, cũng phải héo úa trong lòng bàn tay Lam Thần hắn!

Lam Thần cho một ngón tay vào nhụy hoa để thăm dò, nhìn thấy con run rẩy của Tam Tiền Tam mà cười đắc ý với Lạc Thi. Thế nào, bốn đại gia mới là người khiến nàng phải run rẩy à nha.

"Thật là, tại sao lại chặt chẽ như vậy???" Càng tiến vào sâu, sắc mặt Lam Thần lại càng trở nên khó coi. Đùa sao? Thế này thì tiểu Thần của hắn làm sao mà chui vào du ngoạn đây?

Chợt ngón tay Lam Thần động vào một điểm nào đó khiến cho Tam Tiền Tam kịch liệt giãy giụa, cơ thể run rẩy, đóa hoa rung rung ướt át nhiễm đầy yêu dịch dâm loạn.

Nàng cao trào.

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Bị ăn đến tận xương (H-3P)(2)

-*BÍP!!!*

Các bé với tâm hồn trong sáng thỉnh dừng bước tại đây! Lần này H rất cao, Cá cũng không muốn bị bỏ tù vì đầu độc trẻ em đâu.(định viết H vừa vừa thôi, không hiểu sao lại đến mức này)-

Lạc Thi nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn vì cực khoái mà đỏ bừng của Tam Tiền Tam, tiểu Thi nhà hắn cũng dần dần nhất trụ kinh thiên. Thật là kì lạ, không lẽ sự tự chủ của hắn cũng bị tên ngu không biết tiết chế - Lam đầu heo bên kia lây nhiễm đến hạ thấp vậy ư?

Lam Thần mặc kệ khí lạnh phát ra từ chỗ Lạc Thi, mắt nhìn đắm đắm ngón tay của hắn lúc này đã phủ lên lớp yêu dịch mê người, hơn hờ đem lên mũi hít hít. Thật thơm nha, hương vị cũng mê người y như chủ nhân của nó vậy.

Thấy Lam Thần vẻ mặt dâm đãng đem ngón tay bỏ vào miệng nếm thử, Tam Tiền Tam vốn vô dục vô cầu lúc này cũng không thể nhịn nổi, hưng hăng nằng trong lòng hai chữ lưu manh.

"A, sao nàng lại nhìn ta với ánh mắt đáng yêu vậy chứ? Cẩn thận ta vứt hết tiền diễn mà cảm thương ra trận ngay lập tức bây giờ!" Lam Thần nhay bén bắt được một ánh mắt kì lạ của nàng, tức thì khước miệng giương lên trêu chọc tiểu yêu tinh đáng yêu.

"Đúng rồi, không lẽ nàng cũng muốn nếm thử mùi vị của mình?" Bỗng nhiên Lam Thần nghĩ đến một chủ ý không tồi, đem ngón tay lẫn lộn yêu dịch của Tam Tiền Tam lẫn nước bọt của bản thân đưa đến bên cạnh cặp môi hồng, ánh mắt tà tứ trêu tức.

Bởi thứ thuốc chết tiết mà Đường Yêu tiêm vào người nàng đang dần dần lộ ra được hiệu (hiệu quả), Tam Tiền Tam càng lúc càng cảm thấy nhay cảm, cả về thân thể lẫn tâm hồn - nhất là lúc động tình bị khiêu khích. Gân xanh trên trán của nàng lộ ra, hàm răng trắng bóc hưng hăng gặm lấy ngón tay hư đồn ngả ngón không buông.

"A nàng... ta chỉ đùa thôi mà..." Lam Thần bị cắn đột ngột, hốt hoảng muốn rút tay ra. Thế nhưng chưa kịp định thần, não của hắn hưng hăng nổ một tiếng "bùm".

Ngón tay dính đầy yêu dịch cùng nước bọt vốn bị cắn không thương tiếc đang được bao bọc trong khoang miệng ấm áp, đầu lưỡi hồng hồng nhẹ nhàng ma sát lên xuống một cách dâm mị đầy khiêu khích, coi cái ngón tay này trở thành một vật thô to nào đó.

"Nàng!" Cảm thấy được dục vọng trong lòng bành trướng, tiểu Thần cũng nổi lên gân xanh, Lam Thần nhào lên người Tam Tiền Tam. Thế nhưng hắn lại bị đá bay ra ngoài.

Lạc Thi phui phui tay, mặc kệ Lam Thần gào thét, cơ thể phát động công kích hướng đến hoa tâm mềm mại.

"Hừ..."

"Ah..."

Thật ấm nóng và mềm mại. Lạc Thi cơ thể liên tục luật động, ánh mắt không khách khí đi hết một vòng xung quanh Tam Tiền Tam, tham lam ngắm nhìn thân thể non nớt dục hoặc dưới thân.

Đầu lưỡi dạo một vòng quanh môi, ánh mắt Lạc Thi đục ngầu, hạ thân càng tiến công mạnh mẽ.

"Ah... học... Từ từ... đình nhẹ một chút..." Tam Tiền Tam bị Lạc Thi đè xuống giường, tấm lưng trần bóng loáng liên tục hiện lên trong tâm trí nam nhân. Nhịn không nổi, hắn hung hăng ở trên bà vai mềm mại cắn xuống thật sâu, máu tươi chảy xuống tấm lưng nhỏ nhắn càng tăng thêm vẻ mỹ lệ huyền bí.

"Hức... đau... sao lại cắn... ta..." Lực đạo của dị năng giả A cấp không phải chuyện đùa, Tam Tiền Tam ăn đau mặt nhăn thành một đoàn. Tâm trí bị dục vọng che lấp khiến nàng quên đi một chuyện rất quan trọng mà sau này nàng mới nhớ ra - nàng cảm thấy đau.

"Đề lại dấu ấn thôi..."

Lạc Thi đang đắm chìm trong khoái cảm cũng không kịp quan tâm đến chuyển biến của Tam Tiền Tam, hàm răng càng thêm cắn chặt xuống bà vai yêu kiều.

"Này tên kia, tránh sang một bên đi!" Lam Thần bị bơ rớt cuộc cũng tỉnh lại, lao vào húc hặc với Lạc Thi.

"Gi?" Lạc Thi nhíu mày, hần lúc này cho dù có tốt tính đến mấy cũng cảm thấy bức mình. "Cũng không phải chỉ có một nơi, người gấp cái gì tên ngu này!"

"A... ờ nhỉ..." Lam Thần ngó người ra, nhìn thẳng em sinh đôi với ánh mắt khích lệ. Không ngờ chú mày cũng đen tối phết!

Lam Thần lật người Tam Tiền Tam lên, đuổi Lạc Thi về phía trước, còn hắn di chuyển đến phía sau thăm dò hậu huyệt. Khác với hoa huyệt ướt át dâm dăng quyến rũ, hậu huyệt của Tam Tiền Tam lại mang một vẻ hồng hào đáng yêu chưa bị ai khai phá. Nghĩ đến việc bản thân là người bóc tem nơi này đầu tiên, máu nóng của Lam Thần lại hung hăng xông lên đỉnh đầu.

"A đừng... dừng lại đi..." Ngoài việc bị thao túng ở phía trước, Tam Tiền Tam bỗng nhiên nhận ra được một động tác kì lạ phía sau, cơ thể rung rẩy kịch liệt, không rõ là vì hưng phấn hay sợ hãi mà cả hoa huyệt lẫn hậu huyệt đều liên tục co rút điên cuồng.

"Trời ạ, dâm nữ này..." Lạc Thi bị Tam Tiền Tam đột nhiên co rút mà suýt chút buông vũ khí đầu hàng, hung hăng hít khí kìm nén lại.

"Chắc chắc, dâm dăng vạn người có một..." Lam Thần lắc lắc đầu cảm thán nhìn ngón tay bị hậu huyệt co rút hút vào. Bên trong hậu huyệt bình thường phải gồ ghề khô ráo, thế nhưng cái siêu cấp dâm huyệt này lại vô cùng mềm mại không thua gì cái hoa huyệt kia, dịch ruột non liên tục tiết ra, dâm mĩ vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Bị ăn đến tận xương (3)(H-3p)

Lam Thần hạnh phúc đem tiểu Thần bay thẳng vào thánh địa thiên đường vừa mới tìm được, trong miệng thả ra một hơi tự do. Chết tiết, hắn đã phải nhịn lâu lắm rồi!

"Ah... Không được! Khó chịu quá... trưởng... ah... thả ta ra..." Tam Tiền Tam cắn môi, vật kia của hai tên này to như vậy, lại còn vào cả 2 cùng một lúc, đúng là muốn làm nàng chết mà, bụng còn lòi ra cả một vùng!

"Tiểu dâm dăng, co bóp chặt như thế này là muốn chúng ta rút ra hay đâm vào đây, hử?" Lạc Thi cười cười, cơ thể vận sức đâm một cái thật mạnh, thành công khiến Tam Tiền Tam phải phát ra tiếng rên rỉ như chú mèo nhỏ.

"Từ... từ thôi... a hức! Dừng động...ah..."

"Này Thần, cùng một lúc, được không?" Lạc Thi khước miệng câu lên, ánh mắt không tự giác lóe ra tia âm hiểm khó thấy. "Tiểu Tam của chúng ta đang như vậy, hai chúng ta phải cùng động một lúc mới khiến nàng thỏa mãn a."

"Theo ý của người vậy!" Lam Thần liếm liếm môi, mắt lơ đãng liếc thấy một vật nhỏ lóe lên, ánh mắt cũng càng thêm thâm sâu khó dò.

Ánh mắt của Lam Thần và Lạc Thi chạm nhau, cả hai nở nụ cười, lưng khẽ vận sức phát động tiến công cùng một lúc.

"A... không được... quá trường! Quá trường! Đau quá... Không được..." Đồng tử Tam Tiền Tam tan rã, móng tay cào thật mạnh lên lưng của Lạc Thi đến bật máu, kích thích truyền đến từ da đầu chạy thẳng đến từng ngón chân một, đi kèm với nó là cảm giác bị xé rách không thương tiếc từ hoa huyết cùng hậu huyết.

Nàng không nhận ra ánh mắt của hai con dã thú đều tỏ vẻ bất mãn, bọn họ thậm chí còn vận dụng cả dị năng cường hóa cơ thể và cái kia, điên cuồng tranh đấu hơn thua.

"Tiểu dân đang này chỉ có thể run rẩy dưới thân Lam Thần\Lạc Thi hán!"

"A... này... Không... đừng a..." Cơ thể Tam Tiền Tam run rẩy kịch liệt, hai cánh tay cố gắng chống với tìm kiếm điểm tựa. "Ah... không... mạnh quá... Ah--"

Yêu dịch trong suốt chảy xuống ướt đầm, Tam Tiền Tam lại cao trào lần thứ 2. Hai tên dã thú này động mạnh như vậy, đồng thời đau đớn còn đi kèm với khoái cảm, kích thích nàng phải điên cuồng.

"Sao mới chỉ có vài nhấp mà đã cao trào rồi? Tiểu dân đang em nhạy cảm quá đấy!" Lam Thần phụng phịu, lặng lẽ tăng thêm NLDN vào tiểu Thần, liên tục kích thích điểm nhạy cảm của Tam Tiền Tam.

"Ah... này... tại sao lại... to thêm..." Tam Tiền Tam hốt hoảng quay đầu lại nhìn Lam Thần. Lam Thần không lãng phí cơ hội, một ngụm đem môi áp lên cặp môi hồng của nàng, chiếc lưỡi tiến công thần tốc vào khoang miệng của Tam Tiền Tam.

"Uh... um... um..."

Lạc Thi bất mãn, cường hóa tiểu Thi tàn sát trong cơ thể Tam Tiền Tam. Hắn liếc nhìn cặp tiểu bạch thỏ đang liên tục nảy lên nhảy xuống trước mắt, khước miệng nở nụ cười, đem hạt đậu hồng cho vào miệng.

"Ah! Ah... um... hức... không chống đỡ... nổi... Không được..."

Lạc Thi và Lam Thần cũng cảm thấy bản thân đã đến giới hạn, liên tục vận động và điên cuồng gặm cắn chiến lợi phẩm trong miệng, kích thích Tam Tiền Tam đến giới hạn sụp đổ.

"Chưa được!" Lam Thần nhận ra Tam Tiền Tam sắp đến đỉnh, hậu huyết điên cuồng co rút, bất mãn đem NLDN của bản thân thông qua tiểu Thần bịt kín nơi phóng ra yêu dịch của nàng. "Nàng đã ra 2 lần rồi, lần thứ 3 phải cao trào cùng lúc với ta chứ!"

"Người... thực ác... hức... ah... ah---"

"Hừ!"

"Hộc..."

... ..

Ánh nắng chiếu qua rèm cửa, hắt lên chiếc giường hỗn loạn thành một đoàn. Quần áo nam nữ bị vứt bỏ văng vãi lung tung, chăn nệm cũng bị xáo trộn giống như một đống búi nhùi. Trên giường là một bóng dáng nhỏ bé yếu đuối bị ôm chặt trong lòng hai nam nhân cường tráng.

"Cộc cộc cộc..."

"Chủ nhân, đã hơn 9 giờ rồi ạ. Lạc Tâm tiểu thư muốn được gặp người!" Phương Linh gõ gõ cửa, bên trong là một mảnh im lặng.

Chắc hẳn đêm qua bên trong rất loạn a. Thật may là mỗi căn phòng trong Lạc gia đều cách âm rất tốt.

Trong mắt Phương Linh là một mối cảm xúc ngổn ngang. Cuối cùng cô cũng đã đột phá B cấp, hẳn là cô đã đủ sức mạnh để phục tùng chủ nhân rồi.

Ban đầu, cô cảm thấy mình phục thị chủ nhân là đương nhiên, là lẽ sống. Thế nhưng sau hôm qua, nhìn thấy chủ nhân vì Lạc Tâm mà cố gắng rất nhiều, đem Lạc Tâm từ cõi chết trở về, Phương Linh cảm thấy bản thân dường như đã có thứ gì đó nứt vỡ bên trong.

Từ hôm nay, phục thị chủ nhân đã không còn là lẽ sống, mà là niềm kiêu ngạo của cô.

Vì chủ nhân, cũng giống như vì Lạc Tâm

Chủ nhân không còn là tất cả, mà tất cả đều vì chủ nhân mà tồn tại!

Mọi thứ, đều là vì chủ nhân!

Xi poi a:

"Đây là dấu hiệu của riêng chúng ta với em! Đừng nghĩ đến việc coi bỏ nó! Cũng đừng nghĩ đến việc chúng ta buông tay em!"

Hết H của phần 1 rồi a mọi người. Sau vài chương nữa Cá sẽ kết thúc phần 1, mở ra phần 2 :)

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Dấu hiệu(H vụn- ta nghĩ z)

"Thứ này hửm?"

"Ta thấy không được đẹp lắm, dùng cái này đi."

"Cũng đẹp đấy, công nhận mắt thẩm mỹ của người đôi khi cũng có chỗ dùng!"

Tam Tiền Tam mơ màng tỉnh dậy, khuôn mặt vẫn còn vương lại nét ửng đỏ của ngày hôm qua điên cuồng kia. Cơ thể đau nhức tê tái như có cả một gia đình nhà họ voi ma mút đang mát xa toàn thân nàng.

Khoan đã, đau nhức?

Mặc kệ cơ thể đau nhức, Tam Tiền Tam ngồi bật dậy, bẹo bẹo má mình. Tuy là rất nhỏ, nhưng vẫn là cảm giác đau nhức. Nhất là hôm qua, khi hai con đã thủ kia tiến vào, nàng đau đến gần chết đi!

Hít thở thật sâu, ép cảm giác hưng phấn đang nhộn nhạo trong lòng, nàng quay lại đối diện với ánh mắt hiếu kì của hai anh em đã thú.

"Em tỉnh rồi sao?" Lam Thần vô cùng tự nhiên đem Tam Tiền Tam nhốt vào lòng, hôn lên môi thơm xinh đẹp một cái thật sâu. Lạc Thi ném qua một ánh mắt cảnh cáo rồi quay người chuẩn bị đồ vật linh kinh.

Từ từ, sao cảnh này quen quá vậy? Ở chương số 37, sau khi 2 anh em chơi xong trò 3P với Phương Linh thì...

Khỏe miệng Tam Tiền Tam vốn luôn là một đường thẳng cũng phải co rút, đột nhiên nàng cảm nhận được một ít cảm giác hối hận của nhân cách mẹ kế kia. Tự làm tự chịu!

Nhưng mà nhân cách kia đã sớm bị nhốt vào một cái xó nào đó, Tam Tiền Tam cũng chẳng nhớ nổi nữa. Bây giờ nàng lại phải chịu đựng thay mẹ kế kia mấy cái mà cô ta viết ra. Thật bực mình mà!

"Này..." Giọng của Tam Tiền Tam hơi hơi run rẩy. Nàng không sợ đau, cũng không ngại thẹn thùng, nhưng mà bọn họ...

"Được rồi!" Lạc Thi vui vẻ mang dụng cụ xuất hiện.

Ngoài thuốc bôi chống nhiễm khuẩn cùng khăn bông và kim xỏ lỗ, 3 chiếc khuyên màu bạc lẳng lẳng nằm trên khay.

"Rất đẹp, đúng không?" Lạc Thi dùng giấy lau sạch 3 chiếc khuyên, mỉm cười dịu dàng hỏi cảm nhận của Tam Tiền Tam.

"Ừm... Nhưng mà..." Hai người định xâu nó vào chỗ nào? Khuyên thì phải nằm trên tai, đúng không?

Lam Thần hôn phớt trên má Tam Tiền Tam, ngón tay điêu luyện tách ra đôi môi hồng nhỏ xinh, hai ngón kẹp lấy chiếc lưỡi nhỏ giáo hoạt muốn chạy trốn.

"Nơi này rất xinh đẹp, rất tiêu hồn. Nhưng lại không biểu đạt được dáng vẻ dâm đãng của em. Phải có một vật nhỏ đánh dấu vào nơi này, khiến cho nó có được dáng vẻ xinh đẹp nhất, cũng..." Để hai con gián kia biết, em không phải là người mà bọn chúng có thể mơ tưởng tới!

"Đúng nha~" Lạc Thi cười dịu dàng, nâng lên chiếc kim xỏ lỗ, ngón tay tiếp nhận đầu lưỡi ngọt ngào của Tam Tiền Tam. "Xinh đẹp như vậy, lại thiếu đi vẻ dâm đãng."

"Roẹt!" Chiếc kim đi xuyên qua đầu lưỡi, giọt máu đỏ chảy ra, được Lam Thần tham lam liếm đi. "Uhm... ngọt..."

Khả năng chữa trị của cơ thể Dị năng giả vô cùng cường đại, cho dù Tam Tiền Tam là dị năng giả hệ Tinh thần biến dị. Chỉ chốc lát máu đã ngừng chảy. Khi Lạc Thi rút chiếc kim xoắn ra, giữa chiếc lưỡi xinh đẹp, một lỗ hồng nhỏ xinh đã thành hình.

"Thật đẹp..."

Chiếc khuyên được lấp vào lỗ hồng, xuyên qua lưỡi, như một mũi tên gim thẳng vào tim Tam Tiền Tam. Đờn này, nàng dừng nghĩ đến việc chạy thoát khỏi Lam Thần và Lạc Thi.

Một ánh sáng màu lam và màu trắng đột ngột tiến vào bên trong chiếc khuyên, khiến cho nó rung động điên cuồng.

"Ngoại trừ hai chúng ta, ai cũng dừng nghĩ đến việc tháo nó ra." Lam Thần đắc ý vuốt ve chiếc khuyên lưỡi. "Trừ phi kẻ đó có được lực lượng hoàn toàn gấp đôi ta cùng Lạc Thi này!"

"Được rồi, đến lượt nàng giúp chúng ta!" Lạc Thi lấy ra hai chiếc khuyên hình tròn cùng chiếc kim xoắn, nhét vào tay Tam Tiền Tam. "Môi và lưỡi phải đi cùng nhau chứ, đúng không?"

Tay run rẩy tiếp nhận hai chiếc khuyên cùng kim xoắn, Tam Tiền Tam xua đi những rung động khó hiểu trong tim. Ngón tay di chuyển trên cặp môi tuyệt mỹ, khắc họa đường nét hoàn hảo của nó.

"Roẹt!" Chiếc kim xuyên qua môi của Lạc Thi, một giọt máu chảy xuống. Nàng không biết bản thân bị ma ám hay làm sao, cúi xuống liếm đi giọt máu đó.

Mắt Lạc Thi hơi hơi mở to, giắt mình nhìn tiểu yêu tinh liếm đi giọt máu của mình, chiếc lưỡi khê đào qua hàm răng trắng muốt, chiếc khuyên lưỡi như ẩn như hiện, rất gợi cảm, rất dâm dăng.

"Em quên ta à?" Cả hai lại quên mất hân đang ngồi ở đây, thật đáng ghét!

Tam Tiền Tam nhẹ nhàng lấy chiếc kim ra khỏi môi của Lạc Thi, cắm nó vào môi của Lam Thần, động tác thuần thục cùng tự nhiên liếm đi giọt máu đỏ xinh đẹp. Đem hai chiếc khuyên tròn gắn vào môi của Lam Thần và Lạc Thi, nàng mỉm cười vô cùng xinh đẹp.

Nụ cười đầu tiên của nàng từ khi nàng trở thành Tam Tiền Tam, chính là giành cho hai anh em đang ngây ngốc, ngẩn ngơ này.

Môi cùng lưỡi, lưỡi cùng môi. Mãi mãi không bao giờ tách rời, không thể tồn tại nếu thiếu mất một.

Đó, chính là lời tuyên bố của bọn họ đối với nàng.

- Nếu như, đây là điều duy nhất mà tôi có thể làm cho hai người, vậy thì tôi sẽ không ngần ngại mà thực hiện nó. Duy nhất, mãi mãi chỉ có một, mãi mãi gắn kết cùng nhau.-

Xi poi a~

"Cách duy nhất, một lần duy nhất, em sẽ thoát khỏi sự tra tấn này!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Hồi hận

Lạc Tâm mở mắt, liếc nhìn Phương Linh đang ôm chặt lấy cô bé, một môi chìm vào giấc ngủ. Cô bé có thể cảm nhận được sự ấm áp khó có được này.

Thế nhưng ngày hôm qua, cho dù cô bé có cố gắng giả vờ ngu ngốc đến mức nào, cũng có thể nhận ra, sinh mệnh mình sắp đến điểm cuối. Sự phụ Tam Tiền Tam đã cố gắng hết sức phong ấn nguồn sức mạnh này, thế nhưng nó vẫn luôn sôi trào, điên cuồng tăng lên, ngày ngày đe dọa đến mạng sống của Lạc Tâm.

Chỉ cần nó không biến mất, Lạc Tâm sẽ mãi mãi không thể thoát khỏi sự đe dọa của nó.

"Cộc cộc cộc."

"Lạc Tâm, vào phòng của ta, ta có chuyện muốn nói."

... ..

"Mất đi sức mạnh này, con sẽ trở về làm một con người bình thường, sẽ già đi, sẽ chết đi, hóa thành tro bụi, không thể ở bên hai anh của con và Phương Linh - những dị năng giả có thể có được tuổi thọ vĩnh hằng."

"Cách duy nhất, một lần duy nhất, con sẽ thoát khỏi sự tra tấn này, mãi mãi."

"Thế nào? Có được hay không?"

"Con..."

... ..

Cửa phòng của Tam Tiền Tam mở ra, nàng tiên Lạc Tâm ra ngoài, hôn lên trán nhỏ của nó. "Ngày mai, mọi chuyện sẽ kết thúc."

"Vâng..."

... ..

"Có hối hận không, Tam Tiền Tam?"

"Ta sẽ không hối hận."

"Nhưng ta thì có. Nếu cô phải gặp kết thúc bất hạnh trong thế giới này, ta sẽ rất hối hận, rất cắn rứt!"

"Mẹ kìa, đây là quyết định của ta, không liên quan đến cô."

"Nhưng chính ta là người đẩy cô vào thế giới này, cô không oán trách ta sao?"

"Ta không biết oán trách. Ta chỉ biết nhờ có cô, ta mới dần cảm nhận được nhịp đập của trái tim mình - cho dù nó rất mơ hồ, ta cảm thấy những tên kia rất vừa mắt, không còn là những con búp bê nam đẹp mã nữa. Lời hứa của ta với bọn họ, hầu hết đều không thể không thất hứa, thế nên, một lần này, ta sẽ thực hiện lời hứa của mình với hai anh em kia."

"Tam Tiền Tam, cô biết không, thật ra cô rất ích kỷ!"

... ..

"Tiểu Thập Tứ, tại sao cậu lại khóc?"

"Tôi hối hận, vì đã khiến cho mọi chuyện đi đến mức này. Mọi thứ sẽ ngày càng tồi tệ hơn. Mẹ kìa và Tam Tiền Tam vốn là một thể, những gì tôi tệ xảy ra, cả hai đều sẽ cùng lúc đối mặt với nó, cho dù đây là lựa chọn của cả hai, thế nhưng tôi vẫn hối hận. Nếu lúc đó, tôi có thể ngăn mẹ kìa lại thì tốt biết mấy!"

... ..

Đêm ở Lạc gia.

"Cách!" Tam Tiền Tam mở cửa, Lạc Tâm đã đứng trước mắt nàng, ánh mắt tĩnh lặng. "Đến rồi sao? Vào đi!"

Lạc Tâm nằm lên giường, Tam Tiền Tam vuốt ve mái tóc của cô bé, mang một chiếc khăn đến miệng cô. "Đừng kêu lên, đau thì cắn vào đây."

"Vâng." Lạc Tâm gật đầu, cắn chặt chiếc khăn.

Tam Tiền Tam đặt tay lên đỉnh đầu cô bé, NLTT thẩm thấu qua da đầu Lạc Tâm, xuyên qua sọ não, tiến vào bộ phận não bộ. NLTT đi khắp não bộ Lạc Tâm, di chuyển đến một vùng sáng kì lạ màu xanh lam - khu vực Dị năng của Lạc Tâm - kết tinh NLTT.

"Tách ra!" Ngón tay Tam Tiền Tam khẽ cong, NLTT của nàng trong não hải Lạc Tâm biến thành một lưỡi dao, cắt sâu vào vùng kết tinh NLTT.

"Ư..." Lạc Tâm hai mắt mở to, hàm răng trắng nõn cắn chặt vào chiếc khăn trong miệng.

Chiếc dao bắt đầu tách các vùng kết tinh thành vụn nhỏ. Các vụn nhỏ phiêu tán trở nên cuồng bạo, điên cuồng tập hợp lại với nhau.

"Hấp thụ!" Ánh mắt Tam Tiền Tam chỉ thoáng qua một tia do dự rồi biến mất, nàng điều khiển NLTT xông đến chỗ các vụn nhỏ kết tinh, bao trùm và hấp thụ. Chiếc dao NLTT điên cuồng phá hủy vùng kết tinh Dị năng, lộ ra một hạt châu nhỏ màu xanh lam đậm.

"Hấp thụ!"

"Hấp thu!"

"Hấp thu!"

... ..

"Hộc... Hấp thu!" Suốt một đêm điên cuồng hấp thu, Tam Tiền Tam đã đem Dị năng Tinh thần khổng lồ của Lạc Tâm hoàn toàn hấp thu hết.

67%

Lạc Tâm cũng ngừng giấy giũa, rơi vào bất tỉnh. Cái vụ từng xẻo Dị năng này giống như đem não người ta cắt ra vậy. Não bộ cô bé bị tổn thương, hẳn là cần rất nhiều thời gian để bình phục, ít nhất cô bé phải sống thực vật chừng 1~2 năm.

"Àm!"

"Lạc Tâm!"

"Lạc Tâm!"

"Tiểu Tâm!"

Xi poi:

"Ta hối hận vì đã yêu loại phụ nữ rắn rết như ngươi! Đồ dối trá!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Vô đề

Lạc Thi, Lam Thần và Phương Linh lao vào phòng thì nhìn thấy Lạc Tâm đang mặt mày tái nhợt nằm trên giường của Tam Tiền Tam. Đôi lúc, chỉ vì sợ sót bỏ quên một chi tiết rất nhỏ, lại lỡ cả nửa đời người. Bọn họ chỉ kịp nhìn đến Lạc Tâm đang bất tỉnh, lại không nhìn thấy vẻ mệt mỏi thoáng qua bị Tam Tiền Tam che lấp.

"Nó... lại phát bệnh?" Lạc Thi ôm Lạc Tâm vào lòng, sắc mặt tái nhợt dọa người của cô bé khiến tim hấn rí máu.

Phương Linh đứng ở một bên chân chừ. Khi Lạc Tâm phát bệnh, xung quanh thường tỏa ra một luồng khí tức màu lam quỷ dị, tại sao lúc này một chút cũng không vương lại là sao? Nó đâu thể tán ra nhanh vậy?

"Lam Thần... tôi cảm thấy..."

"Ừm..." Lam Thần cau mày, vuốt tay lên trán Lạc Tâm thăm dò. Thoáng chốc, mắt hấn trừng to. Tại sao, bên trong lại trống rỗng?

Lạc Thi cũng cảm nhận được kì lạ, hấn đưa NLDN vào thăm dò bên trong não hải Lạc Tâm. Bên trong não Lạc Tâm, hấn và Lam Thần đã xem đi xem lại nhiều lần, cả một vùng NLTT kết tinh lớn như vậy, thật không hiểu nổi Lạc Tâm đã sống như thế nào suốt mười mấy năm nay.

Thế nhưng, ngày hôm nay nó đã biến mất rồi!

"Tại sao dị năng của Lạc Tâm lại biến mất!" Lạc Thi đỏ mắt, ôm chầm em gái vào lòng.

"Biến mất...?" Dị năng biến mất... Dị năng giả có thể thông qua tu luyện để nâng cấp dị năng, đồng thời tăng cường tuổi thọ. Lạc Tâm có dị năng, nếu thông qua tu luyện, 3 anh em bọn hấn có thể ở bên nhau thật lâu, thậm chí là mãi mãi trường tồn.

Bây giờ, Lạc Tâm đã mất đi dị năng, chỉ có thể sống một cuộc đời bình thường, trải qua sinh lão bệnh tử, sau 100 năm nữa sẽ mãi mãi rời xa bọn hấn.

"Rốt cuộc, ai đã xóa bỏ dị năng của Lạc Tâm?"

"Là ta."

Giọng nói lạnh nhạt vô cảm khiến cho cả 3 đứng đờ người.

Tam Tiền Tam nói ngay trước mặt bọn họ. "Là ta đã cất bỏ dị năng của Lạc Tâm để tăng dị năng của ta lên, khiến nó trở thành người bình thường. Bình thường có gì không tốt chứ?"

"Em..." Lam Thần giật mình, bắt lấy vai Tam Tiền Tam lay động thật mạnh.

"Là em làm??? Em đừng đùa tôi! Em đừng đùa tôi chứ!!! Tại sao em lại phải làm như vậy? Tại sao chứ? Nói đi! Nói em đang đùa tôi đi!" Bước vào phòng, chỉ có Tam Tiền Tam cùng Lạc Tâm ở trong đó, căn bản mọi chuyện vốn đã rất rõ ràng rồi. Thế nhưng Lam Thần căn bản không thể việc này là do nàng làm!

Phuong Linh chợt cảm thấy trong đầu như một thứ gì đang nứt vỡ, một hàng nước mắt rơi xuống gò má xinh đẹp. Cô coi chủ nhân như vị Thần của mình, thế nhưng Thần của cô lại không cho phép cô cùng người cô yêu được bên nhau mãi mãi. Rồi cô sẽ phải nhìn Lạc Tâm từ từ già đi, rời xa cô, để cô một mình hiu quạnh trên con đường tu luyện cô độc.

Chủ nhân như vậy, cô thực sự không muốn thừa nhận nữa. Thế nhưng, đó lại là chủ nhân của cô - không thể phản bội, không thể sinh ra ý muốn oán hận, vậy bản.

Lạc Thi sắc mặt âm trầm ôm chặt lấy Lạc Tâm. Móng tay hằn xuyên qua da thịt, đâm thẳng vào tay hằn, cũng hung hăng xuyên vào tim hằn, đánh cho hằn một cú thật đau. Người con gái lấy em hằn làm đồ vật để tu luyện dị năng, có đáng để hằn yêu hay không?

Hóa ra, bên dưới ánh mắt trong suốt như thiên sứ kia, lại là một trái tim dơ bẩn máu lạnh dối trá đến vậy.

"Tôi đã làm. Tôi cất nát dị năng của Lạc Tâm, hấp thu hết toàn bộ NL cùng thiên phú của nó. Được chưa?" Tam Tiền Tam đẩy tay Lam Thần ra, lùi về đằng sau.

Nàng cúi đầu, che đi cảm xúc giấu kín nơi đáy mắt. Đến khi nhìn về phía bọn họ, chỉ còn lại thần sắc lạnh nhạt, hờ hững.

"Ta là Tam Tiền Tam." Nàng nâng tay lên, chỉ về phía Phuong Linh. "Tội lỗi đã được xóa bỏ, cắt đứt xiềng xích linh hồn, xóa bỏ lạc ấn. Từ nay, Phuong Linh đã không còn là nô lệ của ta. Xóa bỏ khế ước!"

Từ mi tâm Phuong Linh, một chữ "Tam" hiện lên rồi từ từ vỡ nát.

"Chủ nhân!" Phuong Linh hoảng hốt hô lên, thần sắc mờ mịt rồi rầm.

"Tại sao..."

"Cho cô tự do, cũng coi như một phần đền bù cho con bé kia. Không phải cô yêu nó sao? Vậy thì ở lại đây mà chăm sóc nó cho tốt đi, đừng làm phiền tôi!" Nàng lạnh nhạt nói.

Tam Tiền Tam khẽ giơ tay, một vết rách lớn đến dọa người bị nứt ra, không gian bị xé rách cuồng bạo điên cuồng.

"Em trở lại cho tôi!" Lam Thần chạy đến chỗ Tam Tiền Tam, mặc kệ mảnh vỡ không gian cắt sâu vào cơ thể.

Nhìn thấy Lam Thần chạy đến, Tam Tiền Tam khẽ cắn môi, hai ngón tay khẽ chuyển, không khí đông lại quý dị.

"Đây là..."

"Không!" Một từ nhẹ nhàng thoát ra từ miệng của Tam Tiền Tam, Lam Thần chừng lại, trọng lực dưới chân hằn dường như tăng lên gấp trăm lần. Thủ đoạn của Dị năng giả tinh thần không là vậy, quý dị khó dò.

Tam Tiền Tam quay lưng bước vào vết rách không gian, ở một góc mà bọn họ không nhìn thấy, lộ ra vẻ mặt yếu đuối cùng một nỗi. Thế nhưng, một câu nói của Lạc Thi hung hăng đánh vào lòng nàng, khó có thể xóa mờ.

"Ta hối hận vì đã yêu người phụ nữ rắn rết như ngươi. Đồ dối trá!"

Bóng lưng nàng chỉ hơi dừng lại rồi biến mất đằng sau vết rách không gian.

Xì poi a~

"Thời gian của ta đã không còn nhiều nữa. Thật xin lỗi các ngươi, lời hứa quan trọng nhất - ở bên các ngươi suốt đời suốt kiếp, ta chỉ sợ bản thân ta không đủ sức để thực hiện nó. Vậy nên, sớm quên ta đi."

Bạn đang đọc truyện *Ám Mưu Của Nữ Phụ Mẹ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Vô đề -End phần 1

Tam Tiền Tam sau khi bước vào không gian, không thể nhìn nổi nữa phun ra một ngụm máu màu xanh lam. Cơ thể nàng đã dần bị NLTT tràn đầy đồng hóa, máu chuyển thành màu xanh lam, chứa đầy năng lượng cuồng bạo.

"Hộc... Thật... mệt mỏi." Nàng hung hăng nắm chặt trái tim đang đau nhói.

Hắn nói hân hoi hận vì đã yêu nàng. Cũng phải thôi, hân hoi hận là đúng. Yêu một người còn chưa hiểu tình yêu là gì như nàng, hắn là bọn họ cũng mệt mỏi lắm đi. Kể cả nàng cũng chán ghét bản thân cơ mà.

Hơn nữa, thời gian của nàng cũng không còn nhiều, không thể ở bên bọn họ như đã hứa, vậy thì nàng ở bên họ làm gì. Dành chút thời gian ít ỏi này, làm những điều nàng muốn làm, đó là điều nàng mong muốn nhất lúc này.

Đã 68% rồi, thời gian tấn cấp dị năng rất nhanh, nhất là thiên phú khủng khiếp của Lạc Tâm nữa.

"Vẫn còn một chút năng lượng có thể sử dụng được lúc này. Ta cũng nên hoàn thành những điều cần làm rồi. Xé mở!"

Không gian lại bị rạch ra một con đường lớn, Tam Tiền Tam bước qua vết nứt không gian, thân hình hiện ra bên trên một căn biệt thự quen thuộc.

Tà gia.

"Chuyển!" Nàng niệm một chữ, thân hình biến mất.

Trong một căn phòng vô cùng âm áp cùng xa hoa, một người phụ nữ xinh đẹp như hoa lan, nhưng hơi thở lạnh vô cảm lạnh lẽo như mùa đông đang ngẩn người nhìn phương trời xa xa.

"Vù."

Tam Tiền Tam xuất hiện trước mặt bà, không nói hai lời đặt tay lên đầu bà, một tia NLTT nhỏ bé lộ ra, xuyên qua não bộ của bà, đi đến chỗ dây thần kinh nhỏ bé bị cắt đứt. Năng lượng tinh thuần chạm vào hai đầu bị đứt rồi ôn dưỡng nó, hai đầu dây thần kinh được kéo sát lại gần nhau, rồi chạm vào nhau, liền lại như chưa từng bị cắt đứt.

"Có kẻ đột nhập!!!"

"Bị phát hiện rồi sao." Tam Tiền Tam phát tay, đem Ngọc Như Lan hôn mê ném lên giường. Nàng nén lại một ngụm khí huyết tụ lại trong người, vận chuyển hết toàn bộ chỗ dị năng còn lại, xé mở một đường hầm không gian vô cùng xa xôi.

"Hự... phụt..." Một ngụm máu màu xanh lam rơi trên nền nhà, Tam Tiền Tam tiện tay xóa đi nó. Liếc nhìn sơ qua căn phòng này, ánh mắt nàng hiện lên một chút tiếc nuối rồi biến mất, xoay người rời đi.

"Vù..." Đường hầm không gian dần dần khép lại, che đi bóng dáng nhỏ bé.

"Mẹ!!!"

Chỉ một giây sau, Tà Thiên đã tông cửa xông vào. Chạm một giây, mất một nửa đời người.

"Mẹ..." Tà Thiên lo lắng ôm lấy Ngọc Như Lan, NLDN tràn vào cơ thể bà, kiểm tra tình hình. Mọi thứ đều rất tốt, không có gì nguy hiểm.

"Phù..." Hắn thở phào một hơi, kê lại gối dưới đầu Ngọc Như Lan một cách dịu dàng.

"Tiểu Thiên..."

Giọng nói thanh thoát dịu dàng thì thảo bên tai thành công khiến Tà Thiên chấn động, đồng tử mở to.

Đã bao lâu rồi, mẹ hắn chưa gọi tên hắn.

"Mẹ!!!!!!!!!"

"Cha, cha, cha, mẹ nhận ra con! Cha!!!"

... ..

Tam Tiền Tam thoát ra khỏi đường hầm không gian, cơ thể ngã xuống một cánh đồng hoa xanh mát.

"Đây... đã là nơi nào rồi?"

Một thảo nguyên rộng lớn không người. Làn gió mang theo hương hoa cỏ thơm ngát sạch sẽ thổi qua từng ngõ ngách của cánh đồng. Những cánh hoa màu xanh lam như màu nước biển trôi theo gió, phủ kín cả tầm mắt của nàng.

Tam Tiền Tam khẽ nhắm mắt. Một dòng nước màu xanh lam thoát li khỏi cơ thể nàng, dần dần nó bao phủ toàn bộ cơ thể một cách kín mít. Dòng nước dần dần đông cứng lại thành một tảng đá màu xanh lam.

Cả cánh đồng hoa đột ngột bị bao phủ bởi một vùng sương mù màu xanh lam huyền ảo, ngăn cách tầm mắt người ngoài.

-Lần này hao tổn quá nhiều năng lượng, ta chỉ có thể bỏ thời gian để hồi phục lại mà thôi. Mong sao nó sẽ không quá lâu, thế giới này, ta vẫn còn muốn khám phá nó.-

"Đến nơi này, có lẽ là định mệnh của mình."

"Sau này, vào thời khắc cuối cùng, có lẽ mình sẽ trở về nơi này."

- Hoàn phần 1 ^^ -

Phần 2: Âm mưu của nữ phụ-2: Cho đến thời khắc cuối cùng. Mọi người vẫn tiếp tục ủng hộ Cá siu nhon nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Âm Mưu Của Nữ Phụ Mệ Kế Đến Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.